XXXIV. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. MÁJUS 11.

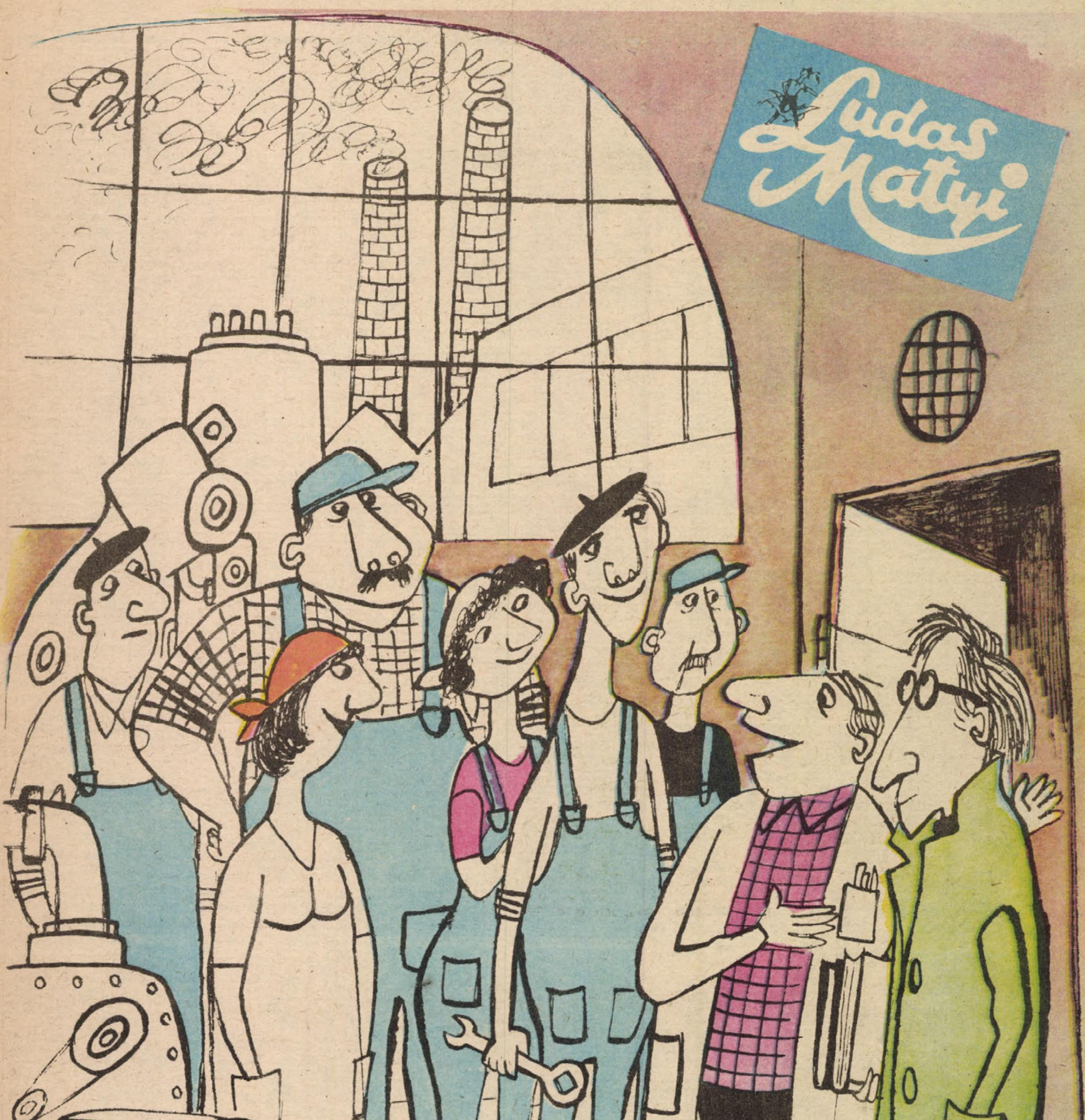
Ludas Matyi
Várnai

Várnai György rajza

– Szerződtettem a híres sci-fi írót, ezentúl ő fogja vezetni a brigádnaplókat.

KEDVES LUDAS!

MEDDIG KELL MÉG PANASZKODNOD, KISMAMA?

Heteken át közöltünk panaszos leveleket, *Szegény kismama panaszai* gyűjtőcímmel. Irattartónkban most is van még hat ilyen témájú levél, szerzőiktől (*Dreszler Istvánné,* 1036 Bp., Szépvölgyi út 1/b, *Rusvai Lászlóné* 5130 Jászapáti, *Parlagh Károlyné* 6000 Kecskemét, *Kiss Jánosné* 3525 Miskolc, *Fogasné Cseh Judit* 8200 Veszprém és *Dr. Szentirmai Mária* 1037 Bp., Farkastorki lejtő) ezúton kérünk elnézést, hogy panaszaik közlésére már nem kerítettünk sort. Valamikor azonban le kell zárni egy ilyen sorozatot is, mert magától sohasem érne véget s legutóbb közöltük, hogy most már csak az illetékesek válaszát várjuk.

ELSŐSORBAN A HÓFEHÉRKE boltok gazdájához, a *Fővárosi Ruházati Bolt Vállalathoz,* valamint az őket ellátó — a gyártóiparral közvetlenül kapcsolatot tartó — *Centriköt Rövid- és Kötöttáru Nagykereskedelmi Vállalathoz* fordultunk. A lapunkban megjelent kismamapanaszok jelentős részét mindkét vállalat lényegében *elfogadta.* Mint sok más területen, úgy a bébi- és gyermekruházati cikkeknél is az a helyzet — ez volt a Ruházati Bolt tájékoztatásának lényege —, hogy az *igények* mennyiségileg is, minőségileg is egy lépéssel (néha többel, néha csak féllel) mindig előbbre járnak az *árukínálatnál.* A levélíró kismamáknak igazuk van: kevés a pamut-flór harisnyanadrág, még kevesebb a színmintás térdzokni (azelőtt legalább volt elég — a hazainál jobb — NDK-beli, de most az is alig akad). Olykor még pelenkából is hiány van (egyik oka — ki gondolná? —, hogy, mert olcsó, felvásárolják és gépkocsijuk ablakának törlésére használják az autótulajdonosok!). Valamint frottírtipegőből, gyermek kordbársonynadrágból és düftinpantallóból.

PANASZ-LÁDA

S a minőségi kifogások? Igaz, megint csak igaz, amiről a levelekben szó esett, elismeri a Centriköt, hogy a cérnasapka, rékli kelméje nyúlik, hogy olykor baj van a színtartóssággal, hogy a méretezéseket újra meg újra felül kellene vizsgálni, hogy bizonyos dolgokat — például a Békéscsabai Kötöttárugyár a talpas pizsamát — az üzemek egyszerűen *nem hajlandók gyártani többé,* mert őket a saját nyereségrészesedésük érdekli, nem a kismamák igénye, s ha az illető cikk előállítását nem tartják gazdaságosnak, akkor hiába kéri a vásárló. Ilyen gazdasági oka van annak is, hogy a bébiholmik nem eléggé fantáziagazdagok, gyermekesek. Hogy hiányzik például a maci, vagy cica, vagy virág, vagy kutyus, stb. díszítés ezekről a kis ruhácskákról, rugdalózókról. Hiányzik, mert a gyárnak (szövetkezetnek) egyszerűen „nem éri meg", hogy ilyen plusz munkával is foglalkozzék, nem fizetődik ki neki.

EGY ÚJ RÖVIDÍTÉSSEL is megismerkedtem a Centriköt válaszából: RUMES. Ez a *Ruházati Minőségellenőrző Egyesülés.* A Centriköt — a Ludas Matyiban megjelent panaszok összességét illetően — azt írja: „Megbíztuk a RUMES-t, hogy intézkedjen a hiba kijavításáról".

S még valami, egy biztató közlés, amely reményt nyújt arra, hogy a Szegény kismama panaszai sorozat talán mégsem hiába látott napvilágot lapunkban oly sok héten át. „Itt jegyezzük meg" — írja a Centriköt —, „hogy *a cikksorozat hatására* fokozott minőségi bevizsgálást végez minőség és színtartóság vonatkozásában a Ruházati Minőségellenőrző Egyesülés."

Szeretnénk remélni: a „bevizsgálások" azt eredményezik majd, hogy a gyermek- és bébiruházati cikkek minősége csakugyan javul. És hogy a hiányzó cikkek előbb-utóbb — kapható cikkek lesznek.

B. T.

AUTÓBUSZKRIMI

A VOLÁN 20. sz. Vállalat (MÁVAUT) Rákoskertről Monorra közlekedő járatainak autóbusz-menetrendje 1977. május 22-től érvényes napjainkig. Indul Budapestről a 13.20-as vonat, amely menetrend szerint megérkezik Gyömrőre 13.57-kor. A buszjárat kocsija vasárnap és ünnepen 14.05-kor indul tovább Monor felé. Márminthogy elvben, mert gyakorlatban általában jó tíz perccel hamarább kereket old.

Mit csinálnak ilyenkor a lemaradt utasok?

1. Vagy — káromkodnak és fütyörésznek.

2. Vagy — aláírásokat gyűjtenek és panaszos levelekkel zaklatják az ismeretlen illetékeseket.

3. Vagy — odarohannak a vasútállomás forgalmi irodájába és interurbán felhívják a monori kirendeltséget, tájékoztatván a főnökséget, hányan maradtak le: öregek, kisgyermekes családok, kórházból jövők, terhes anyák stb.

S mit tesznek azok, akiknek módjukban van segíteni?

1. Vagy — jóízűen mosolyognak.

2. Vagy — udvarias bocsánatkérő, fogadkozó levelet írnak annak, aki postára adta a panaszos levelet.

3. Vagy — megkérdik a telefonban (tréfásan): hát hadirokkant nincs-e a lemaradt utasok között? De legyünk igazságosak, már arra is volt példa, hogy visszaküldték Monorról (a végállomásról!) az üresen, vagy egy-két utassal célba érkező buszvezetőt, aki aztán gallérbahúzott nyakkal hallgatta a keresetlen megjegyzéseket, és most már betartotta a menetrendet.

Tegyük nagyító alá az április 16-i vasárnapot. — Beáll a vonat a gyömrői állomásra. Boldogan árad a jó nép a megálló felé, hisz — csodák csodája! — ott a busz a helyén. Hurrá! Végre nem kell gyalogolnunk — zsebünkben a bérlettel — kilométereket. S a Péteribe, s Monorra menendőknek sem kell órák hosszat várakozniuk! Gyerünk, szálljunk fel! De hiába sietünk: a busz nem vár meg bennünket, kérlelhetetlenül elindul. A korábban odaérkezők eléje vágnak, kiabálnak, hadonásznak. Ám végtére elugranak az útból: senki sem óhajtja, hogy átmenjen rajta a böhöm nagy kocsi. De hát mért néz az ember krimit? Tanuljunk, embertársaim, életrevalóságot! Gyorsan stoppolok egy autót. Gázt neki! A postánál utolérjük a buszt. Majd megmondom én annak a vezetőnek!... Igenis, jelenteni fogom Monoron a főnökének... amikor torkomon akad a szó. A kirendeltség felelős vezetője, ő maga, személyesen ott ül a bejárati ajtó mellett. Megnézi a menetrendet, ellenőrzi, hogy jogos-e a reklamációm.

— Meg kellett volna várni őket — mondja tűnődve a gépkocsivezetőnek... Aztán a busz megy tovább.

Vajon másoknak is csupán ennyi a mondanivalójuk a szóban forgó esettel (esetekkel) kapcsolatban?!

H. F. I.

SŰRŰBBEN A 11-EST

A Mártírok útján a gyalogosok megilletődötten bámulják az erőgépek munkáját, a hatalmas kábeldobokat, a beépítésre váró vascsöveket. Igen ám, de mi van akkor, ha — például — a Szivárvány Áruháztól (Mártírok útja 49.) a Moszkva térre szeretnének eljutni ezek a megilletődött gyalogosok?

A 11-es autóbusz Mechwart téri megállójánál próbálkoztam először, ahol már huszonöten vártak. A busz zsúfoltan érkezett, és még zsúfoltabban távozott — nélkülem. Nemcsak én maradtam le, mások is. Tizenöt perces toporgás után, egyszerre két 11-es érkezett. Végre felszállhattunk.

Másnap is próbálkoztam: 17 percet vártam, ugyanott. A tájékoztató tábla szerint a menetsűrűség: max. 6 perc, min. 25 perc. A BKV utastájékoztatójától megtudtam: a 11-es busz menetideje 8 perc.

A járat fontosságát bizonyítja, hogy a Rózsadombtól a Moszkva térig csak a 11-es busszal juthatunk el ha a Batthyány téren metróra szállunk át és ha nem próbáljuk meg a csatatérré átalakult Mártírok útján gyalog folytatni az utunkat.

Több 11-es buszt kérünk!

(f. i.)

NÉMA LEHEL

A műanyag Lehel autószifon-dugattyúm 1976 novemberében eltört. Tartalékot nem csomagoltak hozzá, nálunk nem kapható, írtam a gyártó cégnek, s kértem: küldjenek ilyen alkatrészt. 1977. március 23-án kelt a levelem, a budapesti Lehelex volt a címzett. Az eltört alkatrészt is becsomagoltam, ilyenformán a postaköltség majdnem a tízszerese volt az autoszifon-dugattyú árának. De nem ezt a pénzt sajnálom. Hanem azt, hogy azóta sem küldtek nekem új alkatrészt, de még csak választ sem a levelemre. Holott tizenhárom hónap telt el közben. A Lehel kürtje elég hangos volt, a mai szifongyártó Lehel miért ilyen néma?

Jozef Vaskovic
04011 Kosice, Nové mesto,
SNP o. 43, ČSSR

ROZSDÁS HAJDÚ

A Hajdúsági Iparművek által gyártott Hajdú 3032 típusú mosógépek szabvány szerint készülnek, ezt tanúsítja a MEO bélyegzője rajtuk. A mi Hajdú mosógépünkről sem hiányzott a MEO pecsétje, mégis: gépünket két hónapon belül kiverte a rozsda. További technikai érdekesség: a mosógépem motorja, megfelelő rögzítés hiányában, kócmadzaggal van kikötözve a gép aljához. Ezekután az lenne a csoda, ha a gép rendeltetésszerűen üzemelne.

Gasparics Imre
8900 Zalaegerszeg,
Botfy út 30.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Drágám! — kiált fel a férj a szobába berontva. — Ötösünk van a lottón! Gazdagok vagyunk!

— És honnan vetted a lottóra a pénzt? — kérdi vésztjósló hangon a feleség.

*

Az egyik utas bátortalanul megállítja a hajó kapitányát:

— Kapitány úr, nem szeretném feleslegesen háborgatni, de a feleségem egy órája a vízbe esett...

— Ember, hát miért nem szólt rögtön!

— Tudja, a feleségem nem szereti, ha beleavatkozom a dolgaiba, de aztán úgy gondoltam, magának is kellemetlen lenne, ha nem stimmelne a létszám...

Egy új házban a felső szomszéd állandó kopácsolásával pokollá teszi az alatta lakó életét. Egyszer aztán betelik a pohár. A vézna kis emberke nem bírván tovább hallgatni a kopácsolást, dühösen felrohan a lépcsőn és becsönget az ajtón. Egy hatalmas, tagbaszakadt férfi nyit ajtót, kezében kalapács és kérdően néz a kicsire:

— Mit akar?

— Az alsó szomszédjuk vagyok és csak azt akarom megmondani, hogy az önök folytonos kopácsolása... nekem nagyon tetszik.

ÉTVÁGYTALAN A GALL KAKAS

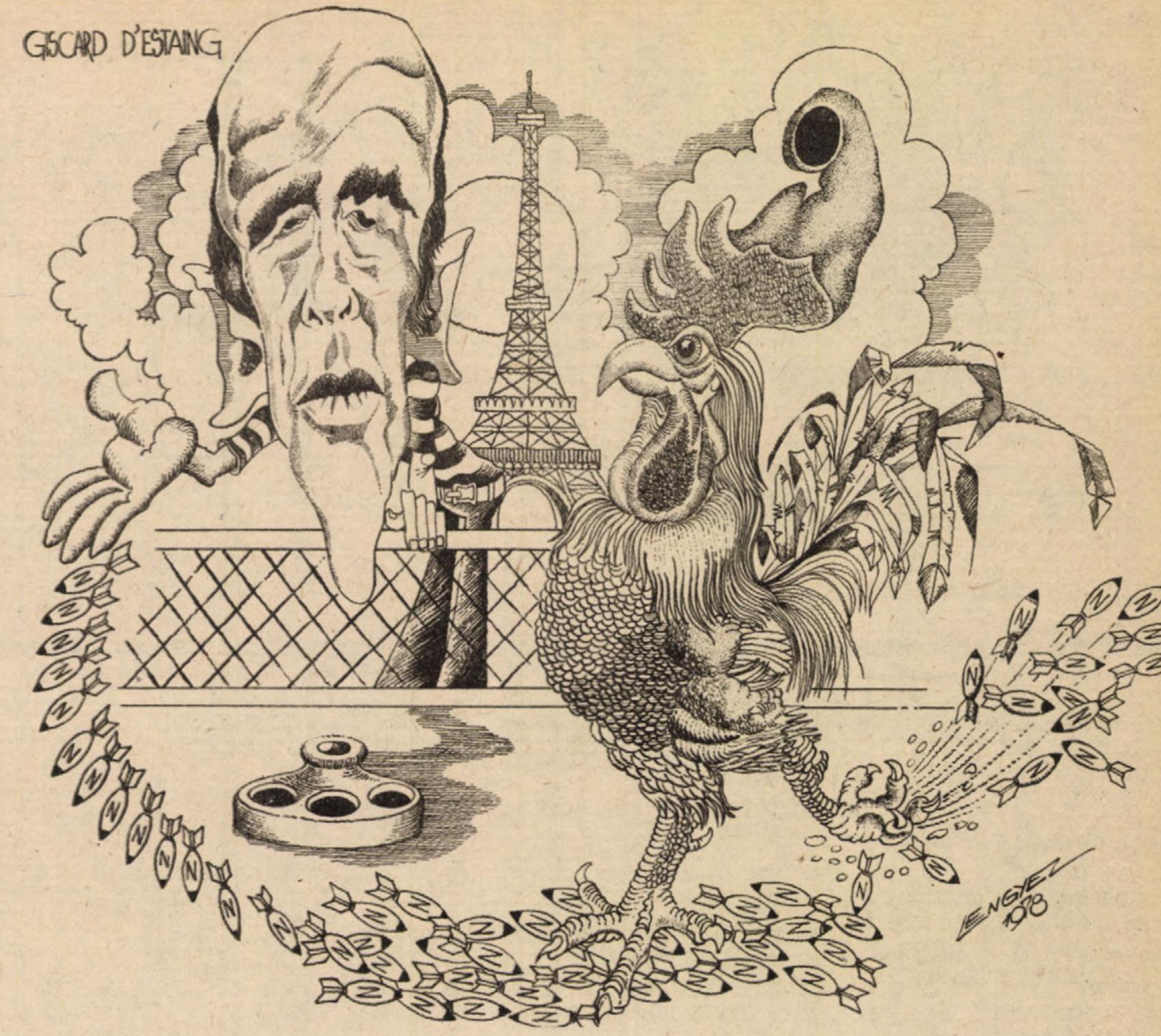

VÉNSÉGEK

Betyár jó cikket olvastam az Esti Hírlapban. A címét ide is teszem, úgy, ahogy volt, hadd örüljön mindenki. Szóval azt mondja:

> **Új típusú öregek háza**
>
> ***Hamarosan kezdődik az építkezés***

Hát ez az, fiúk, ettől döglik a légy. Mert az igazi menő újságcikk nemcsak informál, hanem mozgósít is. Én meg, ahogy olvastam, már döntöttem is: új típusú öreg leszek, az egyszer hétszentség, vigyen el az ördög, ha ezt az utolsó sanszot is kihagyom. Jesszusmária, mennyi minden nem lettem én már az évek során. Nem lettem Kragujevác hős védője, a belső bitangok dacos ostorozója, a tizenkét gépes üstörházás lánglelkű úttörője, nem tettem ma többet Madagaszkárért, mint tegnap, nem törtem az ugart és nem szántottam fel a császár udvarát. De még mindent jóvá tehetek, felcsapok új típusú öregnek és punktum. Állok majd nemes pózban a patinafútta talapzatomon, mögöttem a hajnalpír és hegyes bronzszakállam büszkén mutat a jövőbe.

Jó, de csak a bolond rohan fejjel a vénségnek, előbb ki kell alakítanom az új típusú öreg modelljét, hogy legyen mihez tartanom magam. E célból tudományos alaposságban törtem ki, s a negatív megközelítés módszerét választottam. Bementem a Rákoskeresztúri Kekk Fridáról elnevezett szakközépiskolába és a végzős növendékekhez körkérdést intéztem:

— Mit utál leginkább a régi típusú öregekben?

Úgy gondoltam, hogy a fiatalok által felsorolt utálatokat átszökdécselve máris jelentős lépéseket tehetek az új típusú öregség útján. A válaszok érdekesek voltak.

— Azt utálom bennük — írta Tannenberg Gyöngyvirág negyedikbés —, hogy citerál a kezük és mindennel leöntik magukat.

Gyöngyvirág fején találta a szöget. Az én generációm a húszas évek óta sok mindennel leöntötte magát, már akkor is, amikor még nem citerált a keze. Elhatároztam, hogy mint új típusú öreg, kizárólag Maggi-marhakivonatot fogyasztok, azzal akárhányszor leciterálhatom magam, mert foltja forró vasalóval még fehér mellényből is könnyen eltávolítható.

— Az a rémes bennük — írta Cvibak Kürtgyarmat a negyedikcéből —, hogy percről percre ütődöttebbek és a legismertebb neveket is elfelejtik.

Ez ellen nincs mit tenni, Kürtgyarmat. Mint Helmut F. Fürsorg, az ifjú elmésztanár kimutatta, ötvenen felül másodpercenként ötezerbillió agysejt jut ebek harmincadjára, az elbárgyulás tehát az új típusú öregedésnek is óhatatlan velejárója. De én majd célhülyüléssé formálom és merész fordulattal csakis a legismertebb neveket felejtem el. Shakespeare-ét, Mozartét, Einsteinét, Goethéét. Mert tesznek ők az én memóriámra, őket akkor sem felejti el a világ, ha én rég nem emlékszem rájuk. De majd ezer apró cetlire felírom és minden sublódba, fiókba eldugom egy pár modern költőnk, zeneszerzőnk, filmrendezőnk nevét, hogy mindig a kezembe akadjon. Mert rájuk ugyan ki az ördög emlékezne, ha én is elefejteném őket?

— Borzasztó az — írta Kogutovic Nyék —, hogy egész nap a szobában nyöszörögve élősködnek a fiatalok nyakán.

Ne vágjuk le az aranytojást tojó öregeket, Nyék. Máris döntöttem: elmegyek a Vörös Ultimó téeszbe, madárijesztőnek. Így nemcsak egész nap a jó levegőn nyöszöröghetek, hanem még az új típusú mezőgazdaságnak is tetemes hasznot hajtok. Minthogy kora ifjúságomtól meglehetősen ijesztő madár vagyok, a madárijesztés nem okozhat szakmai nehézségeket.

— A legvisszataszítóbb — írta Vonyarcvashegyi Ermenegard —, hogy a világ kincséért se adnák át helyüket a fiataloknak.

Nyugi, Ermenegard. 1985. február 17-én töltöm be a hatvanat, máris előjegyezhetitek a kukát. Egy új típusú öreg mindig tudja, hol a helye.

A főnököm — fene okos ember, különben hogyan lehetne újságíró? — itt felnézett ebből a cikkből.

— Észnél légy, ütődött — mondta. — Összekutyulod az egészet. Az Esti Hírlap nem új típusú öregekről ír, hanem új típusú házról, amely az öregeknek épül.

Jaaa...?

Hát szólhatott volna előbb is.

Most már el is ment a kedvem az egésztől.

A fene fog nektek megöregedni...

Peterdi Pál

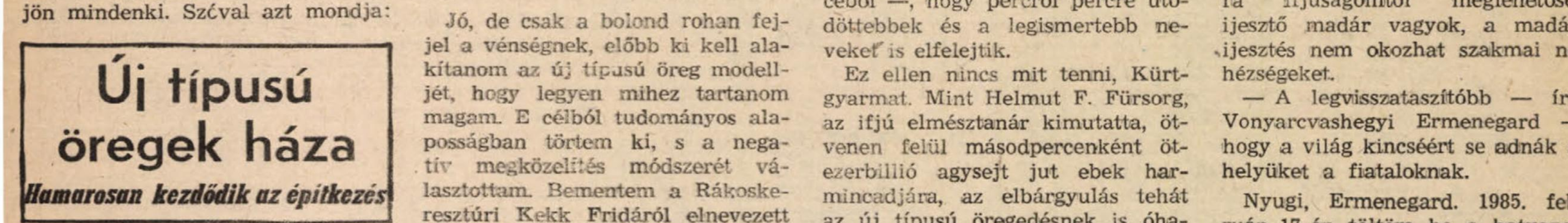

ROMANTIKA

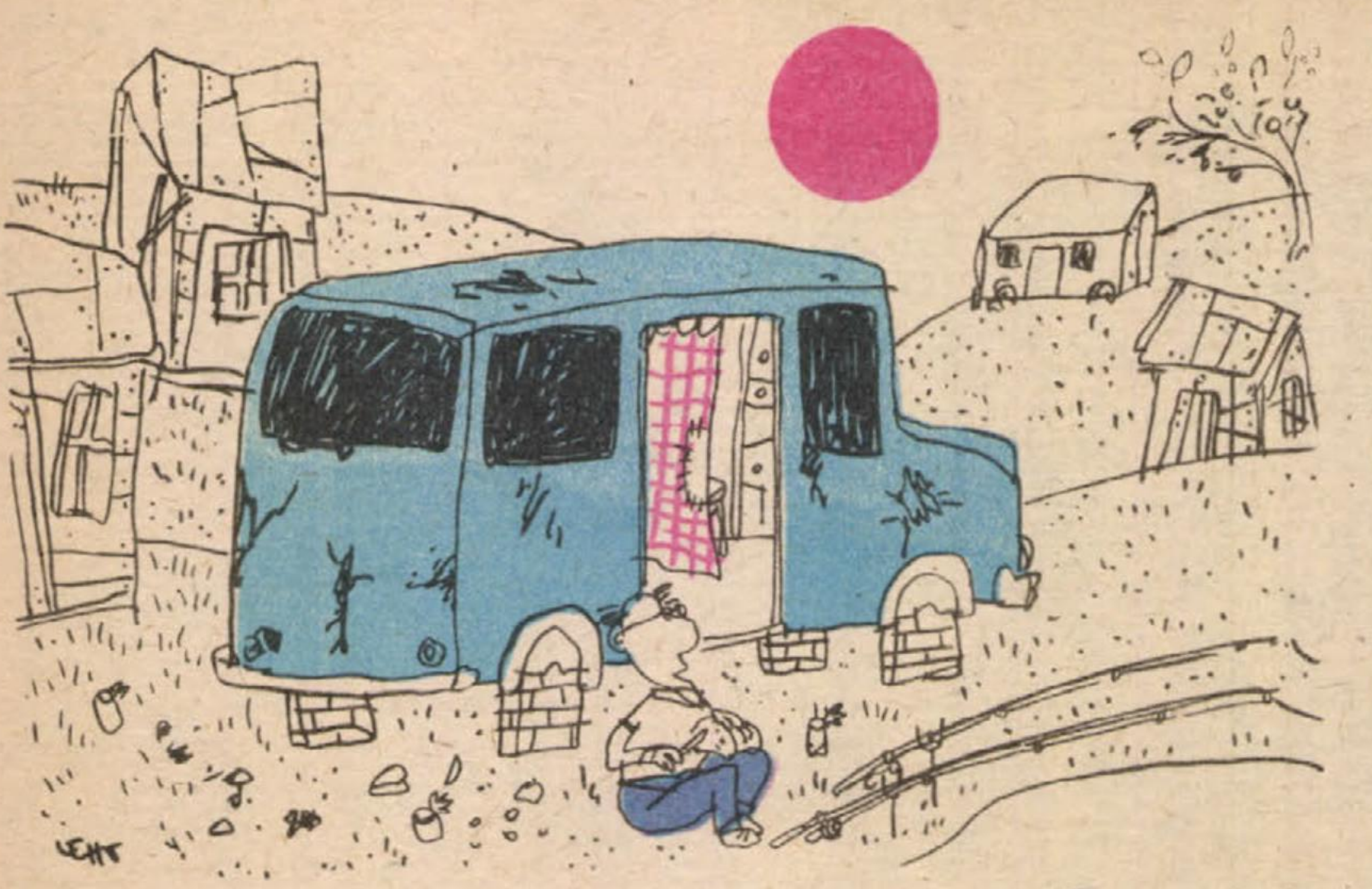

– A paprika ott van, anyukám, a sebességváltó mellett!

KALANDFILMFORGATÁS

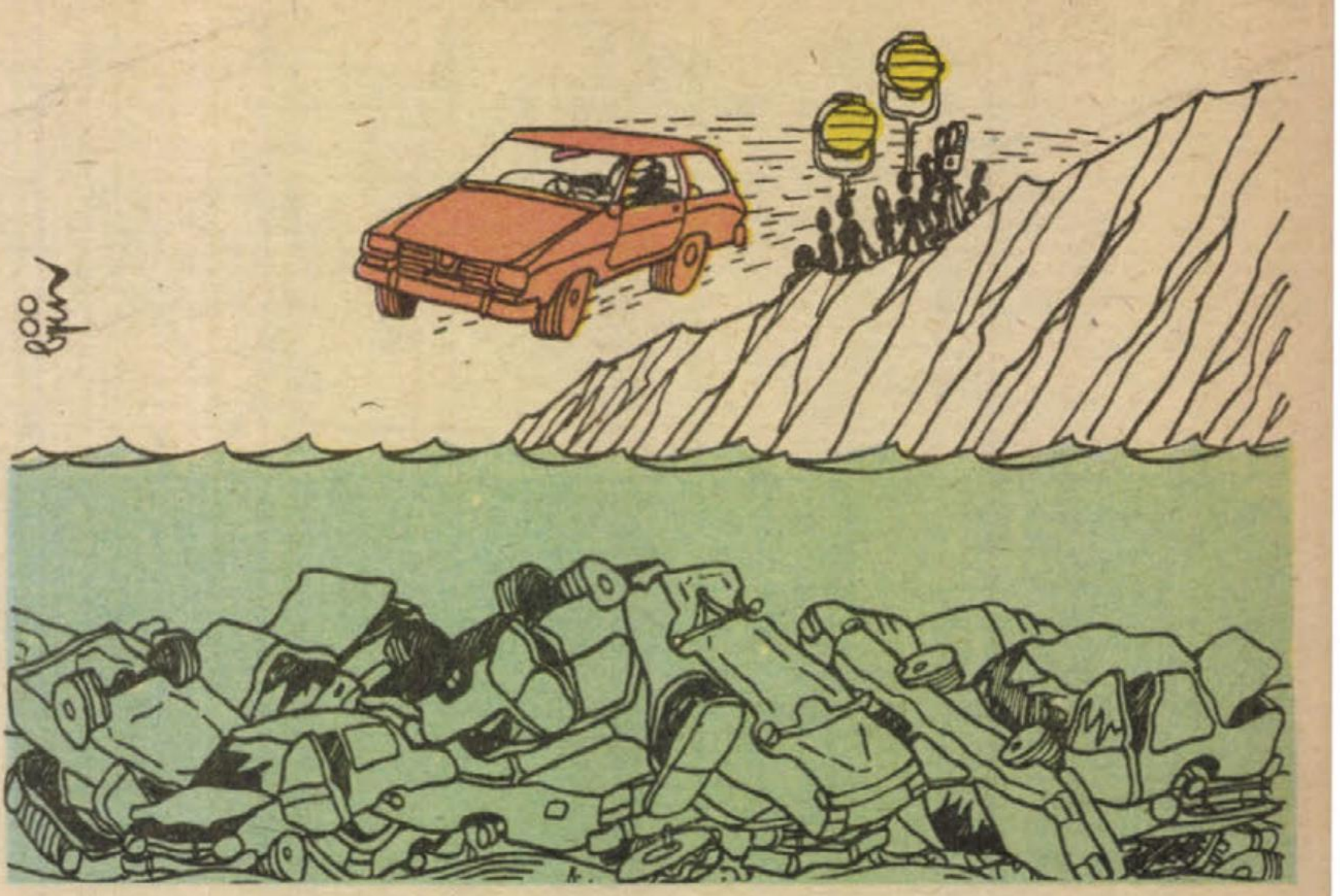

Levélváltás a bűnügyi kiállításról

Kedves Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy kiállítás nyílt a társadalmi tulajdon védelméről. Elmentem a Belügyminisztérium Népköztársaság úti kiállító termébe. A tablók a károkozás számos változatát szemléltetően mutatják és azt, hogy milyen óriási az állami tulajdon vesztesége. A rendőrség csak a múlt évben 177 milliós kárt derített fel. Meg tudná ön mondani, hogy mennyi lehet a le nem leplezett visszaélések együttes kára?

Kedves Olvasónk!

Nem tudom megmondani, de gyanítom, hogy a felderített károk sokszorosa. Nem kell hozzá nagy képzelőerő, hogy a rendőrség minden igyekezete mellett sem képes annyi kártevőt leleplezni, mint amennyien a sajátjuknak érzik az állami tulajdont. Így tanultuk az elmúlt három évtizedben. És ez nagyon jó, „Mindannyiunk érdeke", miként azt a kiállítás címe is jelzi. A hiba ebben a „nagyon jó"-ban az, hogy túl sokan *annyira* magukénak érzik az állami tulajdont, hogy gátlástalanul igyekeznek kivonni belőle azt, amit a sajátjuknak éreznek. Már ott tartunk lassanként, hogy túlzottan sokan élnek, szaladgálnak, azaz dolgoznak közöttünk ilyenek. Vállalatokban, üzemekben, téeszekben, intézményekben és mindenféle helyeken.

Namármost: ők — rendőri szaknyelven szólva az elkövetők — nem jelentik be a visszaéléseiket, az állami tulajdon bármilyen kicsi vagy nagy megkárosítását. Ez természetes. A kollégáik, a kartársaik és a szaktársaik pedig, akik tudnak egyről-másról, nem szeretnének rossz embernek tűnni, tehát hallgatnak az ilyen ügyekről, ők nem mószerolnak. Úgy vélik, az állam meg sem érzi azt a pár száz milliót, esetleg egy-két milliárdot, ami csendben és hallgatagon kivándorol a kasszájából, azaz kiesik az állami tulajdonból. Azért van a rendőrség, hogy leleplezze az állam megkárosítóit — gondolják, esetleg ki is mondják — és nem teszik magukévá azt a közérdekű alaptételt, hogy „a társadalom védelme nem csupán az erre hivatalból kijelöltek feladata, hanem mindenkié." Vagyis nem értik igazán az állami tulajdon lényegét. De annál könnyebben megértik, hogy mi a magántulajdon.

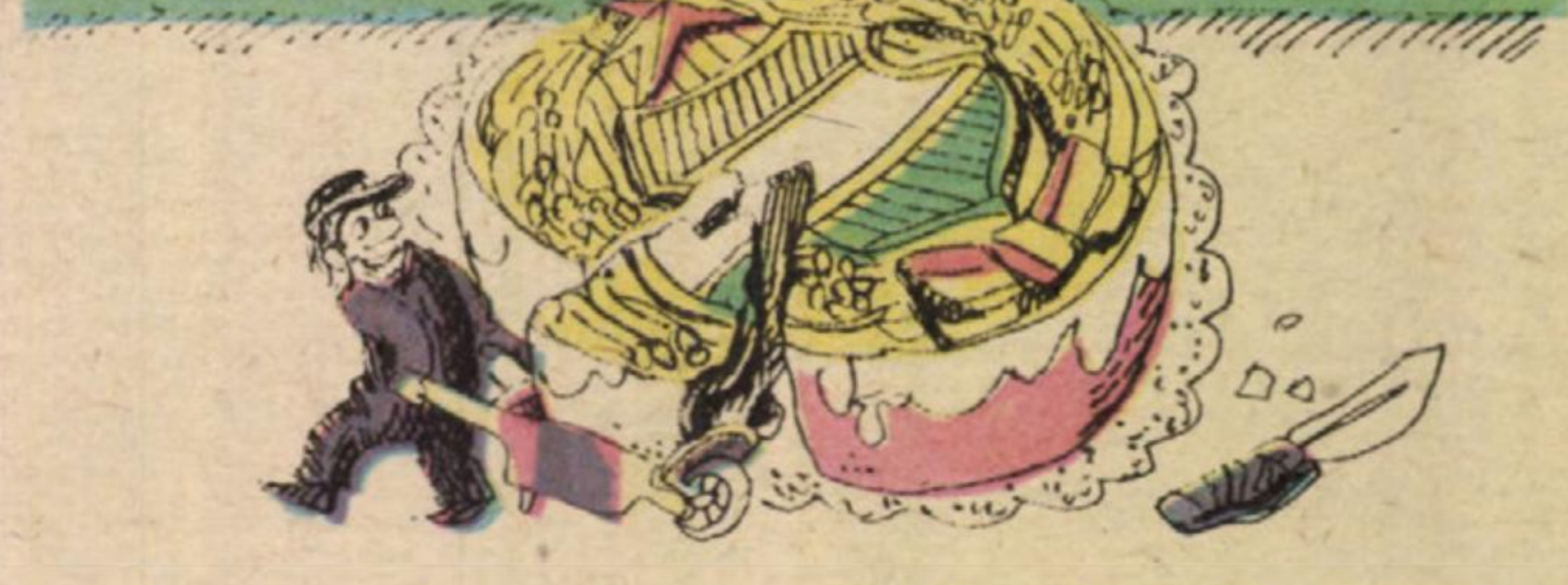

Csupán példaként megemlítem irodalmi hetilapunknak idevágó néhány soros glosszáját. Arról szól, hogy egy községben a dombon levő, omladozó kápolna romjait széthordták. Nem szólt miatta senki, még a tanács sem. Viszont: a romkápolna közelében összerakott téglakupacra csupa nagybetűkkel kiírták, hogy: EZT NE BÁNTSD! EZ MAGÁNTULAJDON! A kupac érintetlen maradt. (Elképzelem, hogy a ravasz községi tanács tette ki a feliratot, ismerve a helyi viszonyokat.)

Persze a kiállítás tablóin nem találni omladozó kápolna maradványait, de megtalálni helyette sok mást. Bőséges tájékoztatást kap a látogató például arról, hogy *rongálásból* mennyi a posta és a MÁV „részesedése". (Tönkretett telefonkészülékek miatt 350 ezer forint, kábelelvágásokért 3 millió, személyvonatokon feltépett ülésburkolat 4 millió forint és így tovább.) Szerepel továbbá: *üzérkedés, adócsalás, bűnszövetkezetben elkövetett visszaélések sorozata, nagy vállalkozás kisipari álcázással* és egyebek.

A világért sem akarom annak a gyanúját elhinteni, hogy „mindenki lopik egyet", mert szerencsére túlnyomó többségükben becsületesek az emberek. De nem hallgathatom el: a kiállításon az jutott eszembe, hogy a társadalmi tulajdon védelme érdekében itt látok most egy hivatalos kiállítást, de ez csak egy töredéke lehet annak, amit egész évben, folytatólagosan és országosan be tudnánk mutatni, ha tudnánk mindarról, amiről még nem tudunk.

Ugye, tetszik érteni?!

Földes György

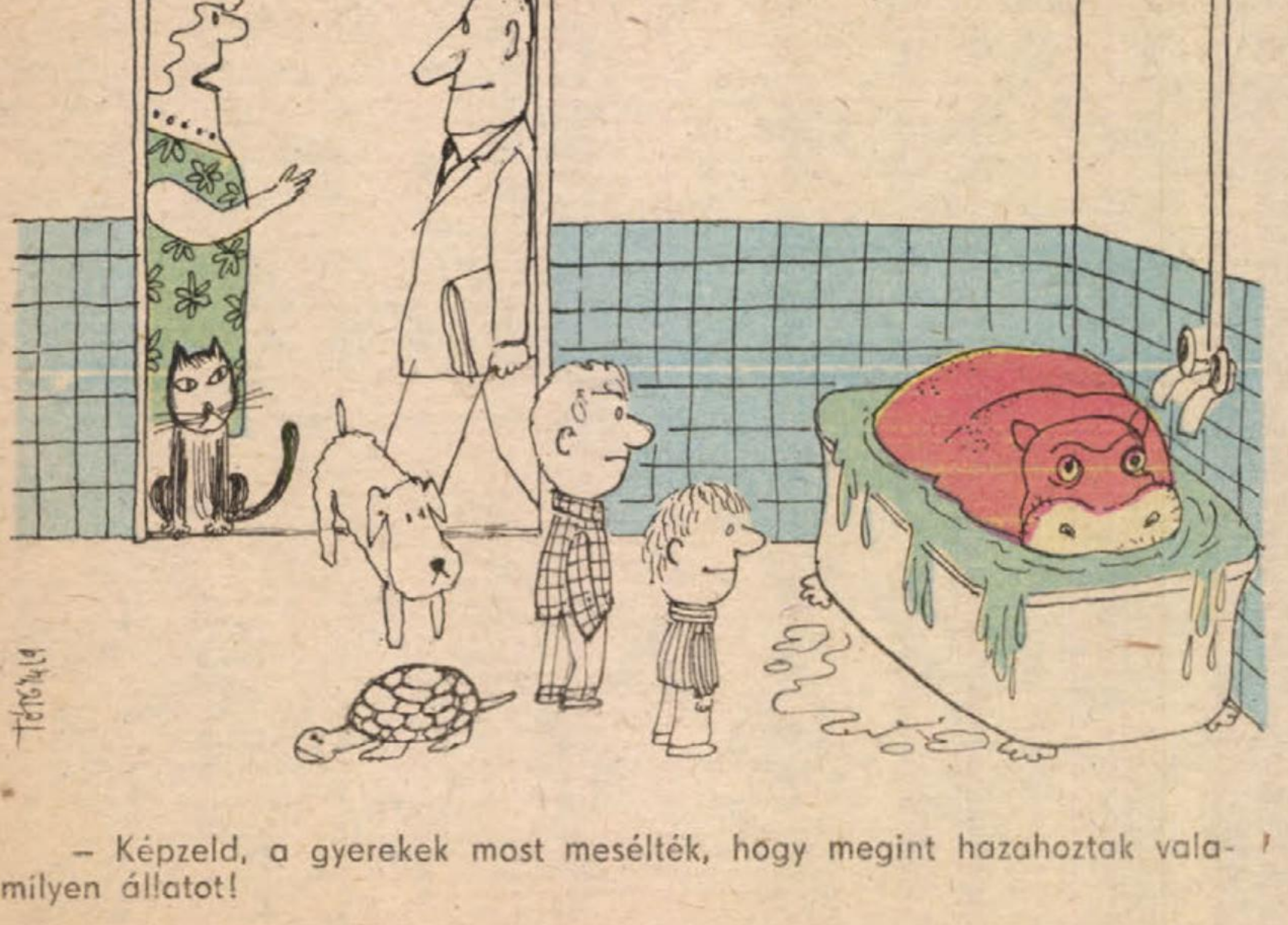

– Képzeld, a gyerekek most mesélték, hogy megint hazahoztak valamilyen állatot!

CSÚSZÓS ÚT

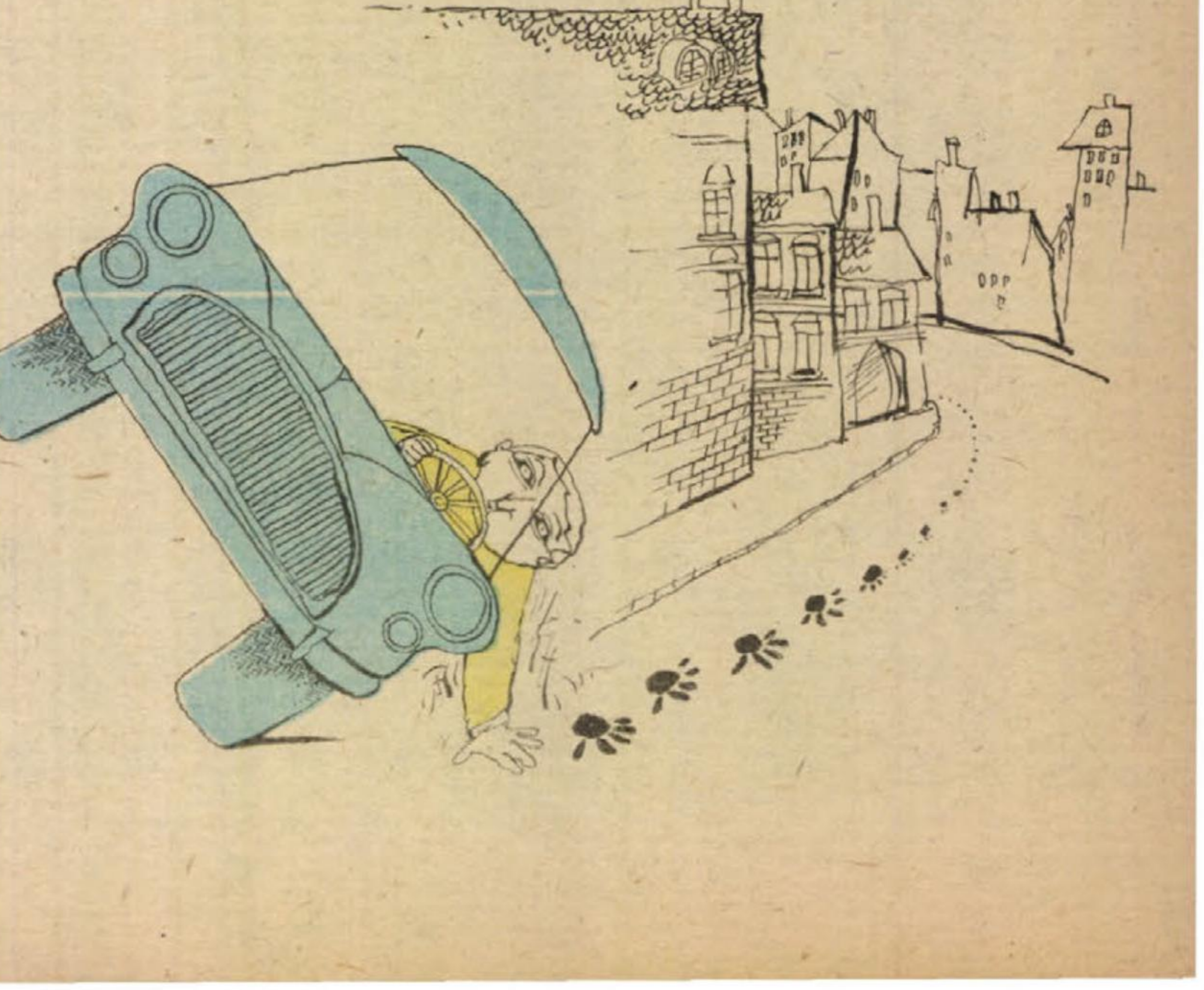

Hír-kós-toló

Fülöp György rajzai

Otthont ad az iskola

Az új közművelődési törvény nagy feladatokat ró a tanácsokra. A legutóbbi időben megnyílt a kőbá-

az általános iskolákat adják át. Ezért az oktatási intézményekben mód nyílik arra is, hogy a helyiségeket

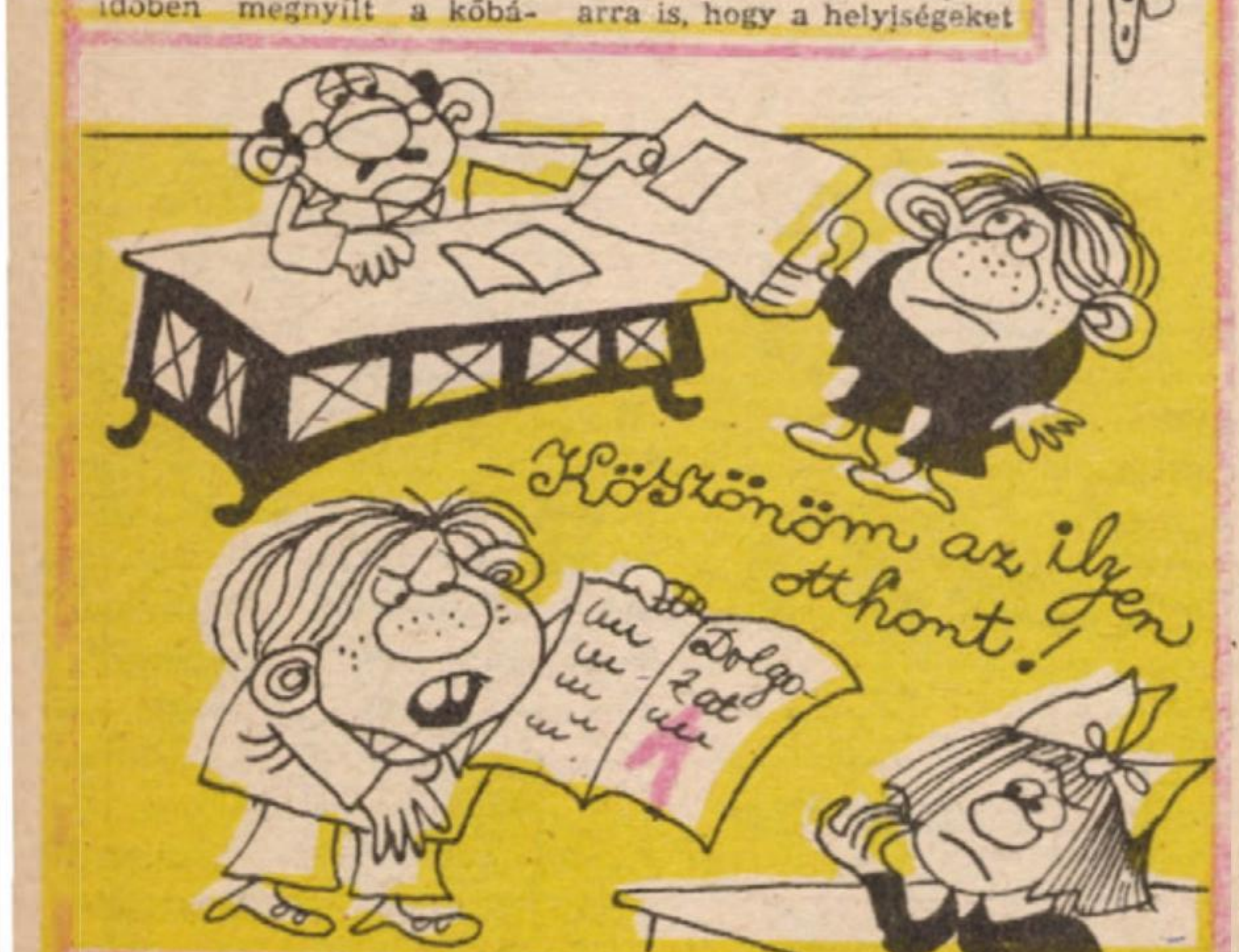

Időben jelzi a haj a szívinfarktust

További ellenőrzés többszáz betegen

— Ön szívinfarktust kaphat a jövő hét végén. A

tak. Az érzékeny mérés kimutatta, hogy az infarktusos

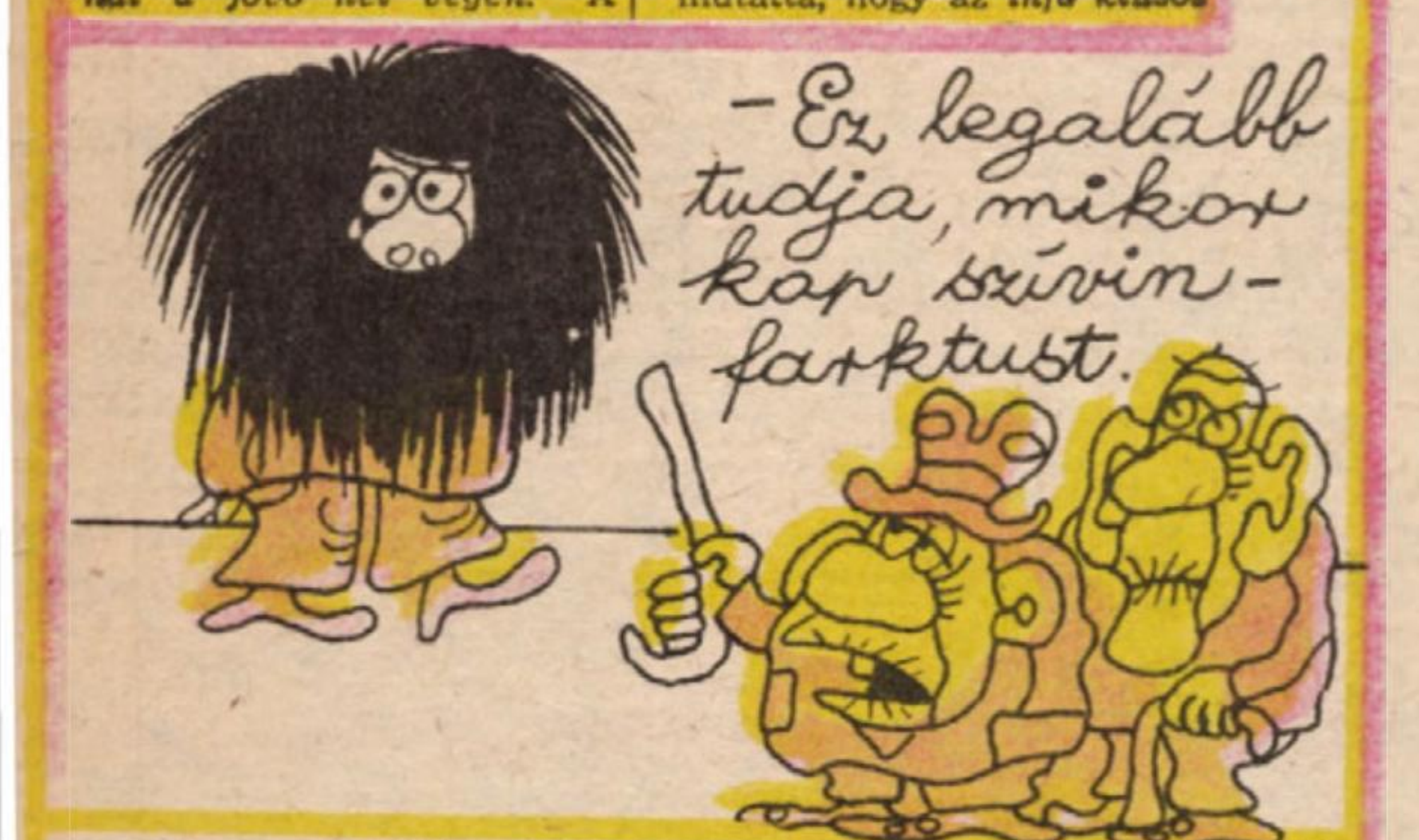
—Ez legalább tudja, mikor kap szívinfarktust.

Turistaházak mi lesz veletek?

A turistaházak drága mostohagyermekei a honi vendéglá-

a vállalatok többsége nem tud vállalkozni. Az ok nincs

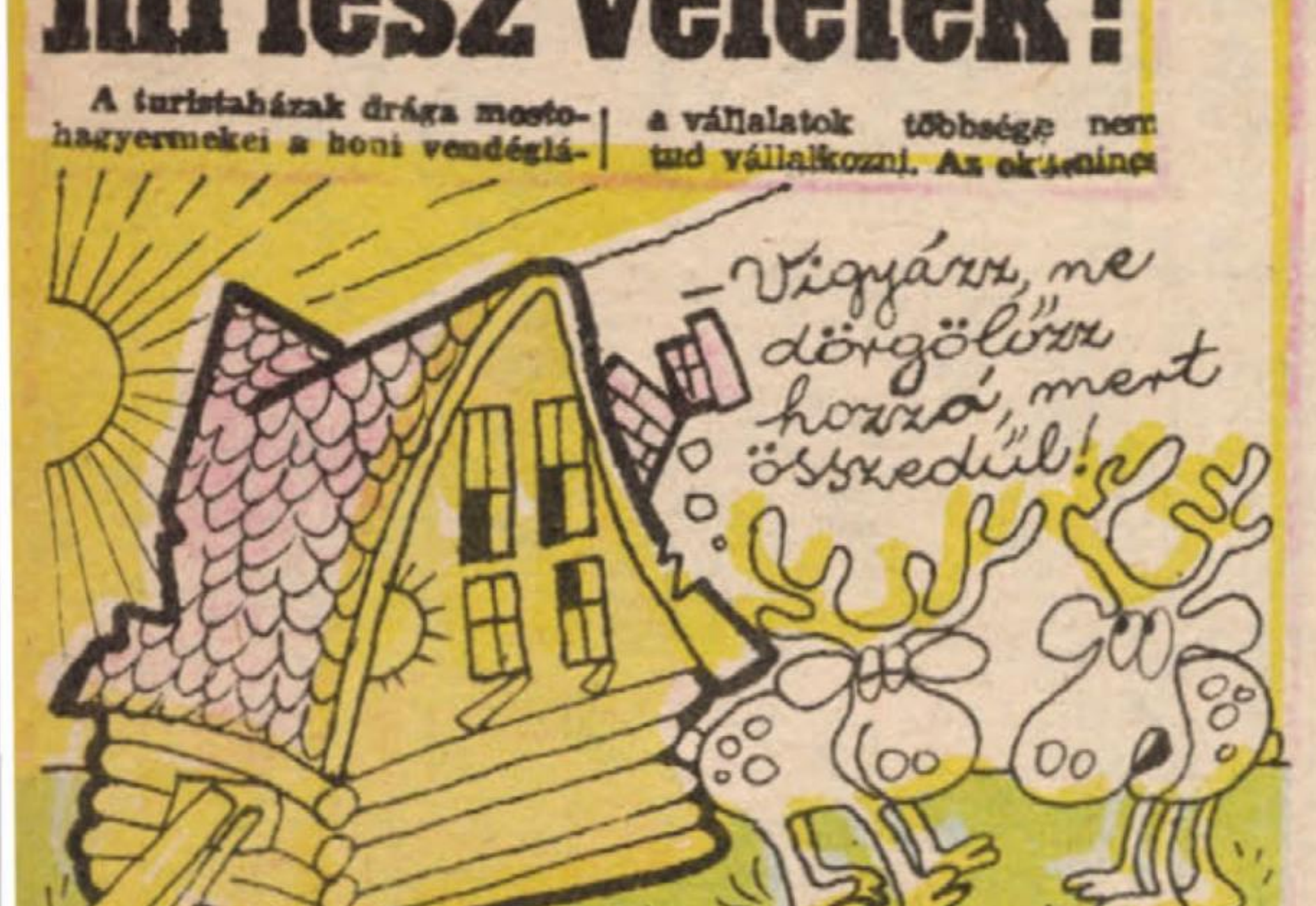
—Vigyázz, ne dörgölőzz hozzá, mert összedűl!

KÜLPOLITIKAI FORUM

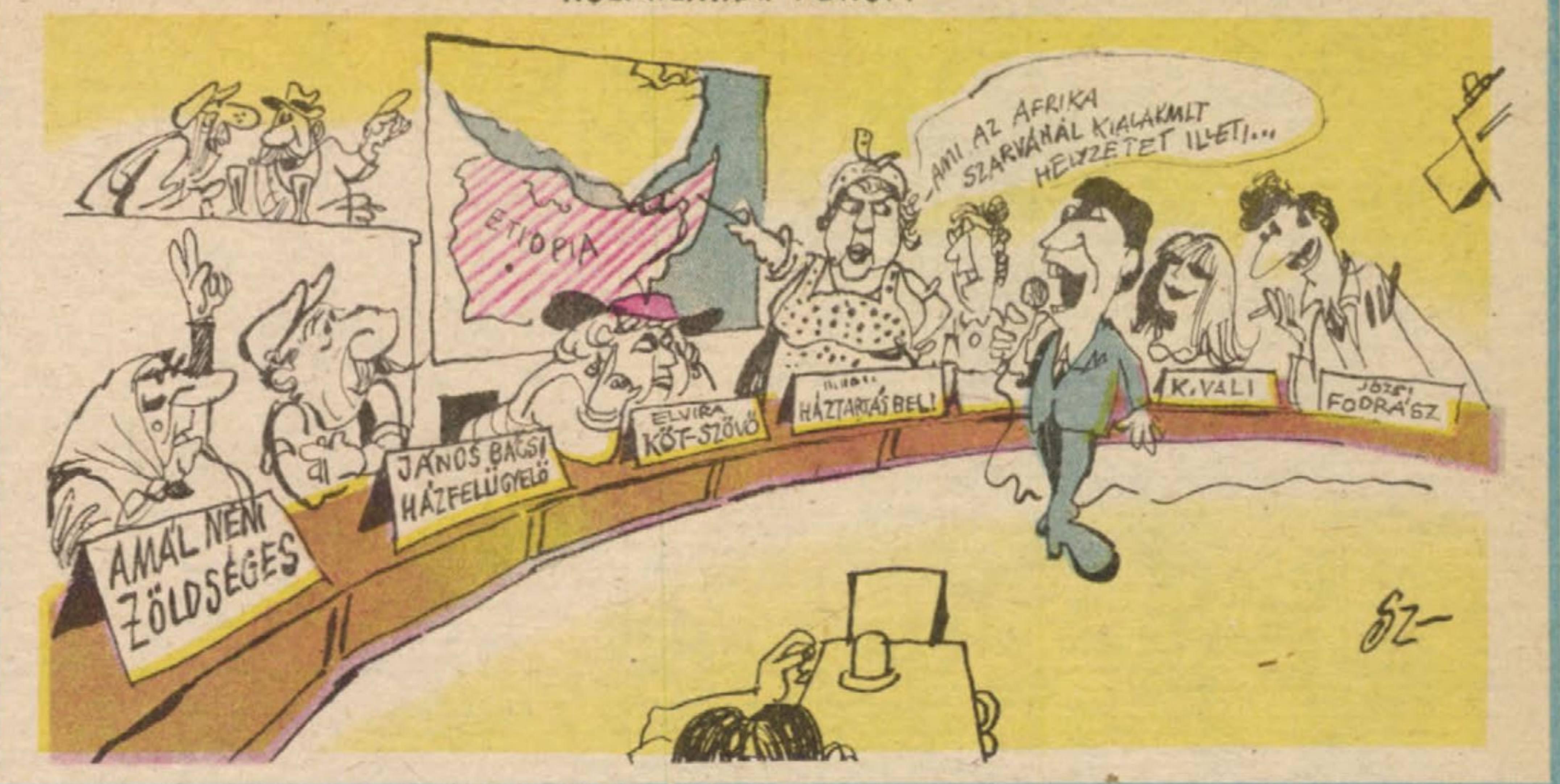

Mini maffia

Itt állunk az albudapesti „Drágakő" vendéglátóipari nagyüzem előtt. A volt igazgató volt szíves idefáradni. Hunyorogva élvezi a napfényt, miközben csuklóján ezüstösen csillan meg egy kincstári karperec. Úgy látszik, ez a hobbija. Az arany, az ezüst, a drágakő. Ezeket ásta a vendéglátóiparban évek óta.

— Hogyan is kezdődött? — kérdem.

— Az nem úgy volt, kérem, hogy a „Méla Bojtár"-ban sohasem vertük meg a vendégeket! Még a legigényesebb vendég óhajának is eleget tettünk! Így történt, hogy az egyik hajnalban záróra-hosszabbítást csináltunk egy különc úr kedvéért. Öt kör whiskyt fizetett az egész személyzetnek, aztán húszezer forintot, plusz kétezer forint borravalót. És ilyen szolid hajnali mulatozás után nem volt szívünk a rendőrséget hívni.

— A körözött betörő pedig hívott egy taxit, lement a Balatonra, ott is elszórt az éjszakában negyvenezret, aztán, mint aki jól végezte dolgát, lebukott. Önt pedig felfüggesztették...

— Az nem úgy volt, kérem! Kineveztek máshová helyettesnek. Abban az éjszakai presszóban úgysem éreztem jól magam. Túl szűk volt vezetői tehetségem kibontakoztatásához. Szerencsére, hamarosan kaptam egy nagyobbat, gebinbe.

— És örömében végigzongorázta a vendéglátóiparban elképzelhető visszaélések egész skáláját, aztán a vezetői triumvirátus tagjaként zsebrevágott hétszázezer forintot csalásból kifolyólag.

— Az nem úgy volt, kérem! Mi csak egész szolid árdrágítást csináltunk. És hagytuk a dolgozóinkat is érvényesülni. Ha leadták nekünk a borravalót, akkor úgy vághatták át a vendéget, ahogy ők akarták! Ebbe mi nem szóltunk bele.

— És akinek ez nem tetszett, azt kidobták. Meg megverték. Hadd sírja vissza a háború előtti vendéglátást az a csúnya, gonosz vendég. Aztán ötezer forint értékű idegen árut talált a pulton az ellenőr.

— Az nem úgy volt, kérem! A raktárban sokkal több volt! A szomszéd KÖZÉRT-boltban kértek meg ugyanis, hogy raktározzuk tömény italjukat, sörüket és kávéjukat. És ha már ott volt, akkor egy rátermett vendéglátó szakember el is adja első osztályú árakon ezeket. Mi tulajdonképpen a közért forgalmát emeltük, s ezért máshol kitüntetés jár!

— És mély humánumukból kifolyólag eltették az átvágott vendégek értéktárgyait zálogházi megőrzésre.

— Az nem úgy volt, kérem! Én ahol tudtam, mindig segítettem a bajba jutott vendégeken!

— És aztán bizonyára felfüggesztették!...

— Az nem úgy volt, kérem! Kineveztek igazgatónak egy még nagyobb üzletbe. Ebbe a szívemnek drága „Drágakő"-be!

— Elég drága lehetett ez a vendéglátóiparnak! Meg a vendégeknek is. Hiszen ide is magával hozta mini maffiáját. Aztán éjszaka itt Albudapesten is verték tovább a vendégeket. Mert minek megy éjszaka mulatozni egy olyan ember, akinek olyan mamlasz az ábrázata, hogy kinyílik tőle az éjszakai pincérek zsebében a bokszer!

— Az nem úgy volt, kérem! Az a bizonyos vendég ugyanis felelőtlenül segítségért kiáltott odakint. És csak azért ment ki a két pincér, s csak azért rakták meg a pasast, mert miért kiabált segítségért, ha nem ütötte senki! Én mindig kényes voltam a rendre!

— Csak azt nem értem, hogy ha ilyen nagy múltú, megbecsült szakember, akkor miért nem szervezett a vállalat továbbképzést, ahol más dolgozóknak is átadhatta volna üzleti fogásait!?

— Az nem úgy volt, kérem! A mi vállalatunknál nem szabad ilyen csúnya dolgokat csinálni!

— Ne mondja?! Akkor bizonyára felfüggesztették?

— Igen. Valami félreértésből kifolyólag...

— És mihez kezd azután?

— Azt hiszem, lemegyek Balatonra csúcsgórénak. Az én tehetségemnek ugyanis szűk a főváros.

A volt igazgató megroggyanva száll be a kincstári kocsiba. Közben beborul. Egy sötét felhő tornyosul a vendéglátóipar fölé...

Tormai László

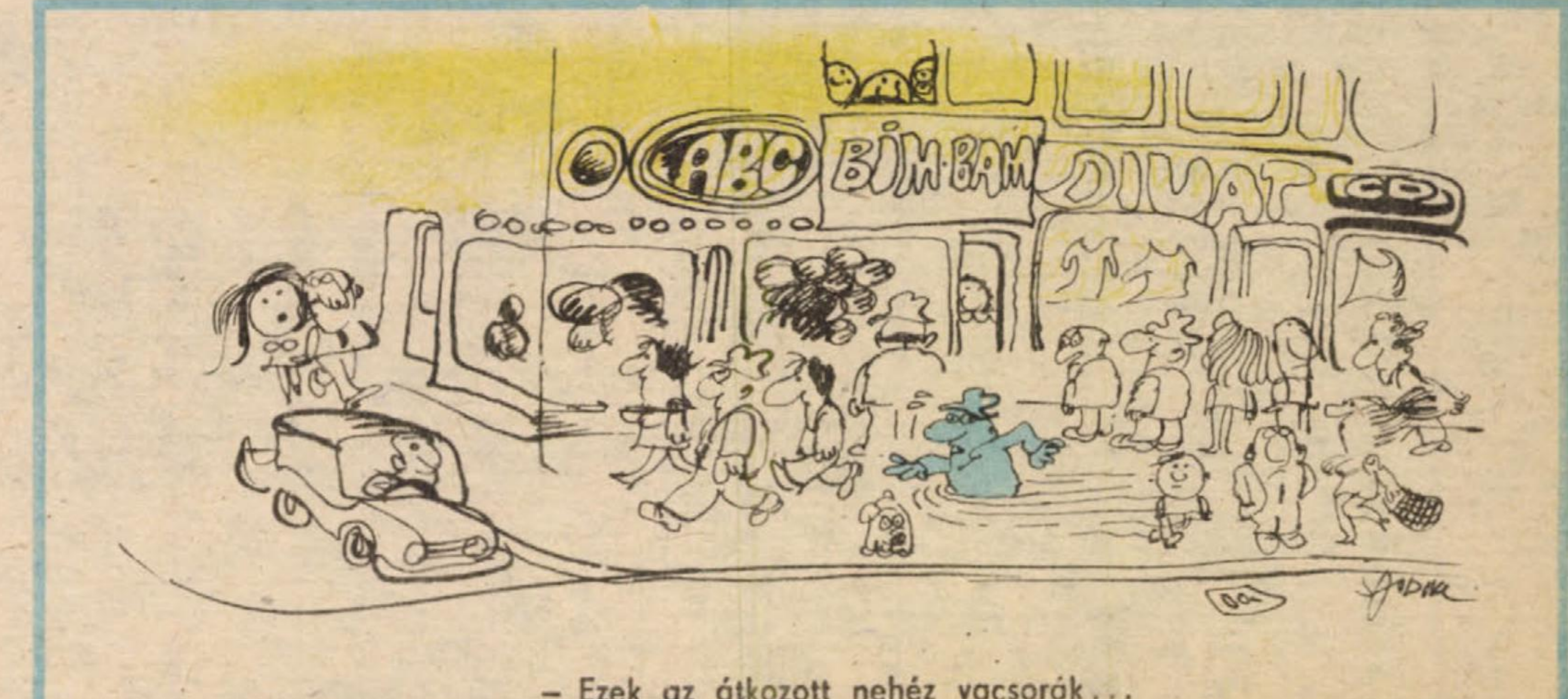

— Ezek az átkozott nehéz vacsorák...

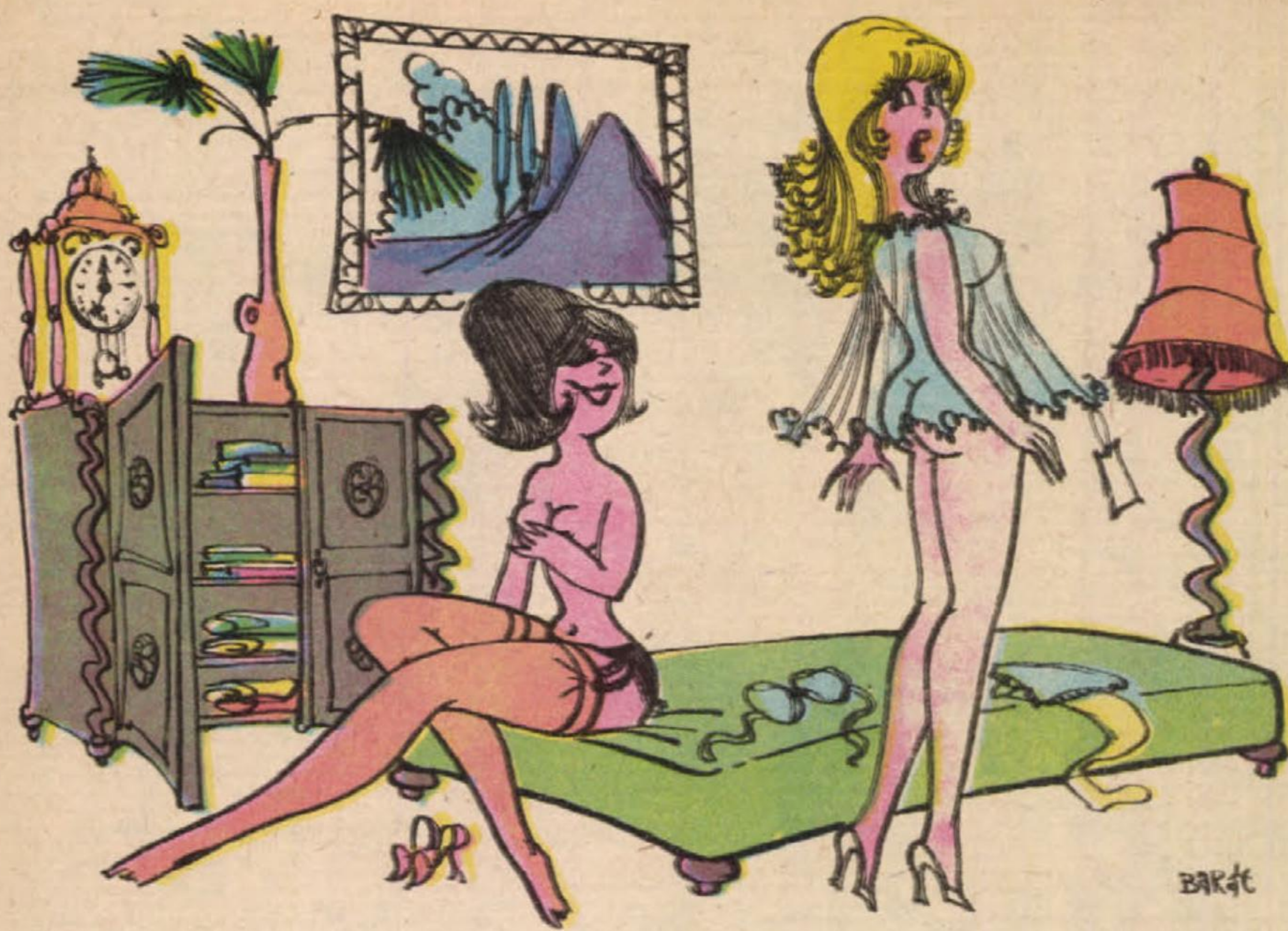

– Ennyi pénzt kiadni érte, amikor úgysem látja senki Pistán, Gyurin és Jocón kívül.

KEVÉS A BÖLCSŐDE

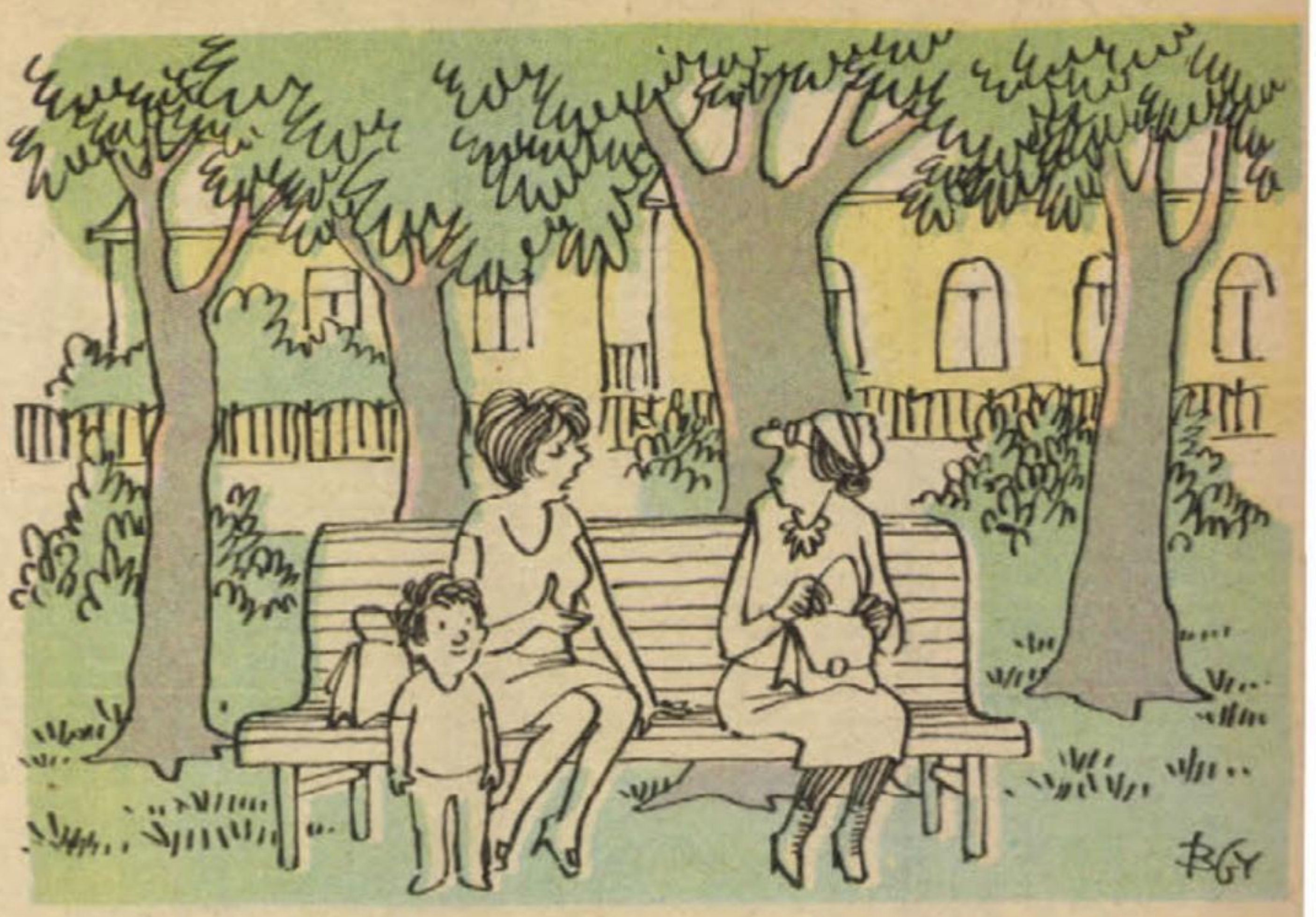

– Eleinte azon gondolkoztam, hogy egy kosárban leteszem a kerületi tanács lépcsőjére...

ZSÖLLYE

A Fővárosi Nagycirkusz műsorában szerepel a Weber pankrátorcsoport. Négy izomkolosszus üti, veri, csépeli egymást vagy húsz percen keresztül, a ringen belül, sőt a ringen kívül is, mert a verekedés hevében sokszor kihajítják egymást a szorítóból. A napokban megnézte az előadást Kabos László és Szuhay Balázs is. Szuhay elragadtatva tapsolt az erős fiúk mutatványának. Kabos legyintett:

— Nem olyan nagy dolog! Amikor én Amerikában vendégszerepeltem, láttam egy ilyen produkciót. Abban az egyik birkózó úgy vágta ki az ellenfelét a ringből, hogy a hatalmas hústorony átrepült a közönség fölött, kiszakította a sátorponyvát és egyszerre csak azon vette észre magát, hogy kint csücsül a bejárat előtt. Így aztán öt dollárt kellett fizetnie, hogy újra bejöhessen a cirkuszba folytatni a mérkőzést!

*

Roy Andersson svéd filmrendező színes játékfilmet készített, melynek hőse egy szorgalmas postatisztviselő. A film olyan előnyös színben tünteti fel a posta vezetőségét és valamennyi dolgozóját, hogy a film elkészítésének költségeihez a posta is hozzájárult. Néhány héttel ezelőtt tűzték ki a díszbemutató napját egy svéd kisvárosban. A mozi előcsarnokában nemcsak a film alkotói, hanem a posta illetékesei is fogadták az előadásra érkezőket. A zsúfolt nézőtér két oldalán postások álltak sorfalat. A híradó után kivilágosodott a színpad, és megjelent a függöny előtt a mozi igazgatója.

— Hölgyeim és uraim! Mai díszelőadásunkat nem tudjuk megtartani, mert filmünk nem érkezett meg...

A váratlan bejelentést türelmetlen kiáltások szakították félbe.

— Mi az, hogy nem érkezett meg? Mi történt? Hol a film?

Az igazgató széttárta a kezeit.

— Eltűnt a posta útvesztőjében!

Rátonyi Róbert

ÁLMATLAN ÉJSZAKA

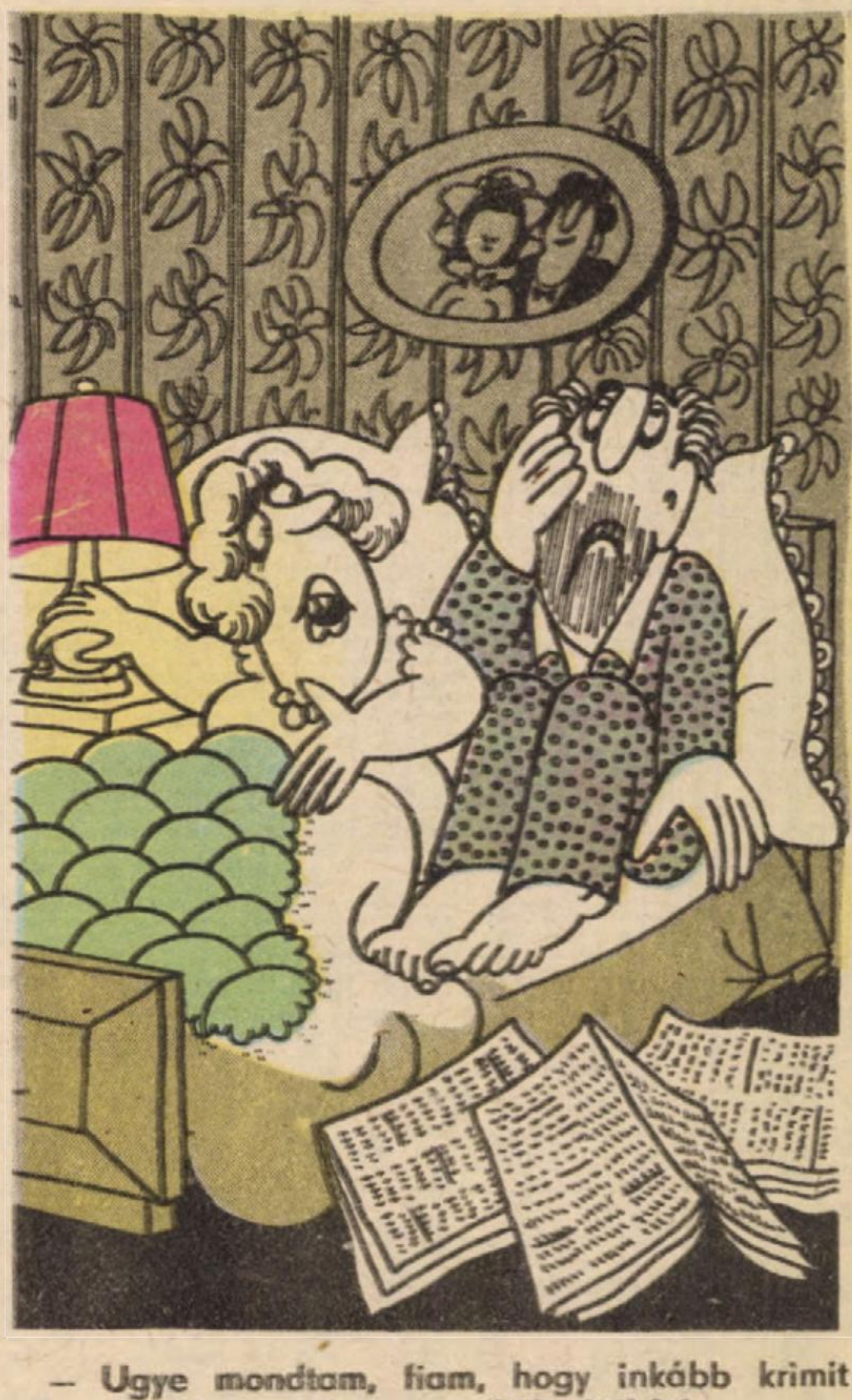

– Ugye mondtam, fiam, hogy inkább krimit olvass elalvás előtt, mint külpolitikát!...

EHRLICH

Közel száz éve annak, hogy egy kísérletsorozat hozta lázba a világot, s az eredményt ujjongással fogadta az emberiség. Hőse a zseniális orvos, biokémikus: Paul Ehrlich volt, aki hatszázöt kísérlet után, hatszázhatodikra előállította a salvarsant. Gyógyszerét ezért sokáig *Ehrlich 606* néven említette az orvostudomány.

Napjainkban egy másik kísérletsorozatot figyel izgalommal az emberiség. Hőse: Ehrlich Matador magyar író, aki csupán névrokona a nagy, német orvostudósnak, de szívósságában, kísérletező kedvében rokon vele.

Ehrlich Matadornak tizenkét évvel ezelőtt eszébe jutott egy ötlet, melyet tanulságos mesében megírt a „Rókabóka" című gyermeklapnak. Témája: a kis Jan- és Juliska, mialatt szüleik moziba mentek, elcsennek egy üveg pezsgőt az éléskamrából, hogy megkóstolják, milyen lehet? De a dugó nagy pukkanással kirepül, és a pezsgő az utolsó cseppig kifut a szőnyegre anélkül, hogy egy kortyot is ihattak volna belőle.

A kis mese nem keltett feltűnést, de ez nem szegte Ehrlich Matador kedvét. Minthogy úgysem jutott eszébe más ötlet, a témát verssé formálta és elküldte a tollmegyei „Költészet" vasárnapi mellékletébe. A téma a versben már mélyebb, szimbolikus tartalmat kapott, különösen befejező sorai: „...talpunk alatt pezseg a pezsgő, s mi kiszáradt szájjal táncolunk..."

A vers sem keltett feltűnést, de Matadort nem elégítette ki a közöny. Izgatta a téma, élt benne, alakult. Fél év sem telt el, s novella formájában látott napvilágot: „Egy üveg sampány". Juliska, a fiatal ápolónő egy üveg pezsgőt kap Jánostól, a fiatal orvostanhallgatótól, születésnapjára, de nem bontják fel, hanem inkább megmentik egy beteg életét. A novella meglehetősen naiv hangvételűvé sikerült. Ehrlichnek mondani sem kellett, maga is érezte, ezért drámaibb történetet keresett hozzá. Szélesebb

KONDENZCSÍK

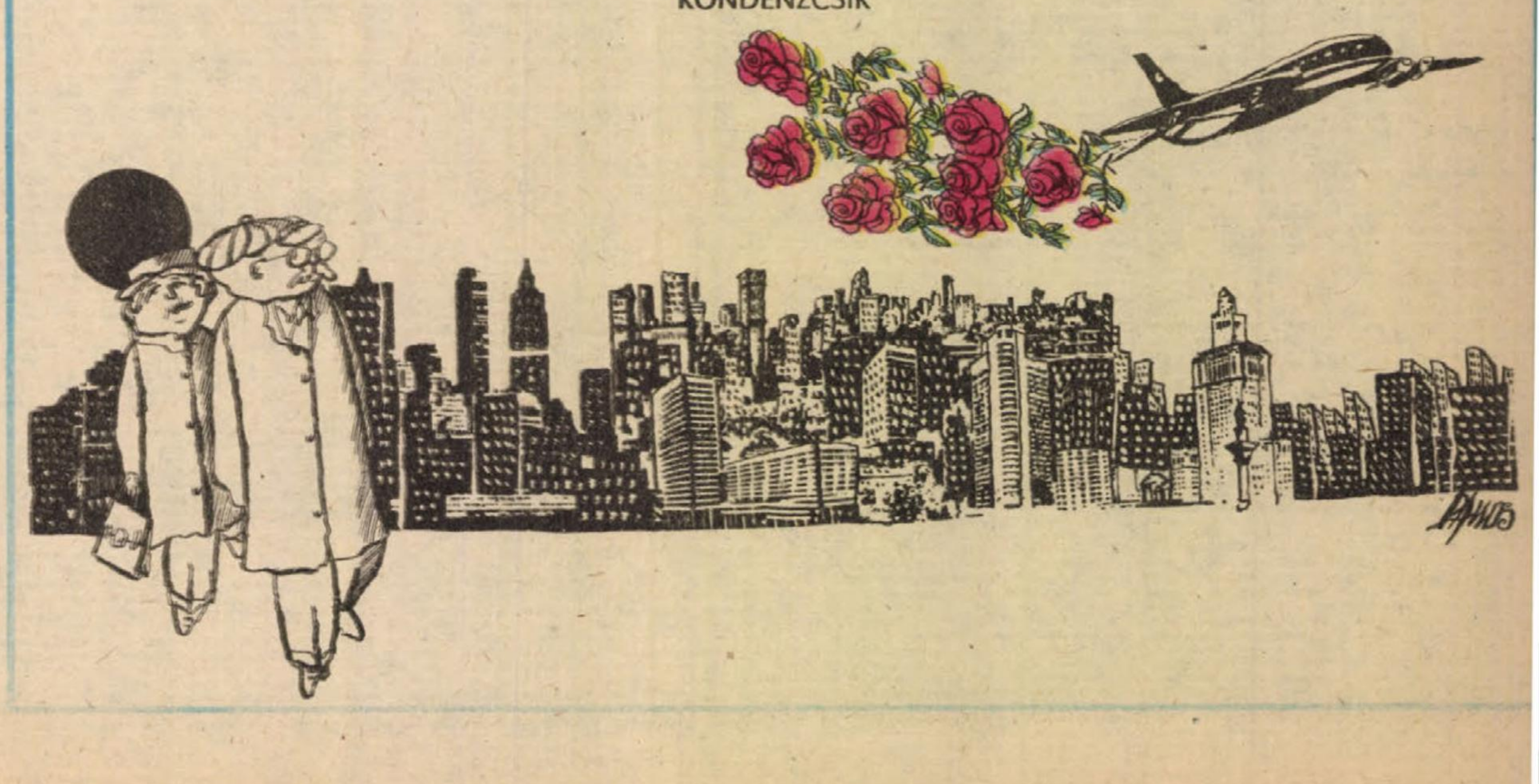

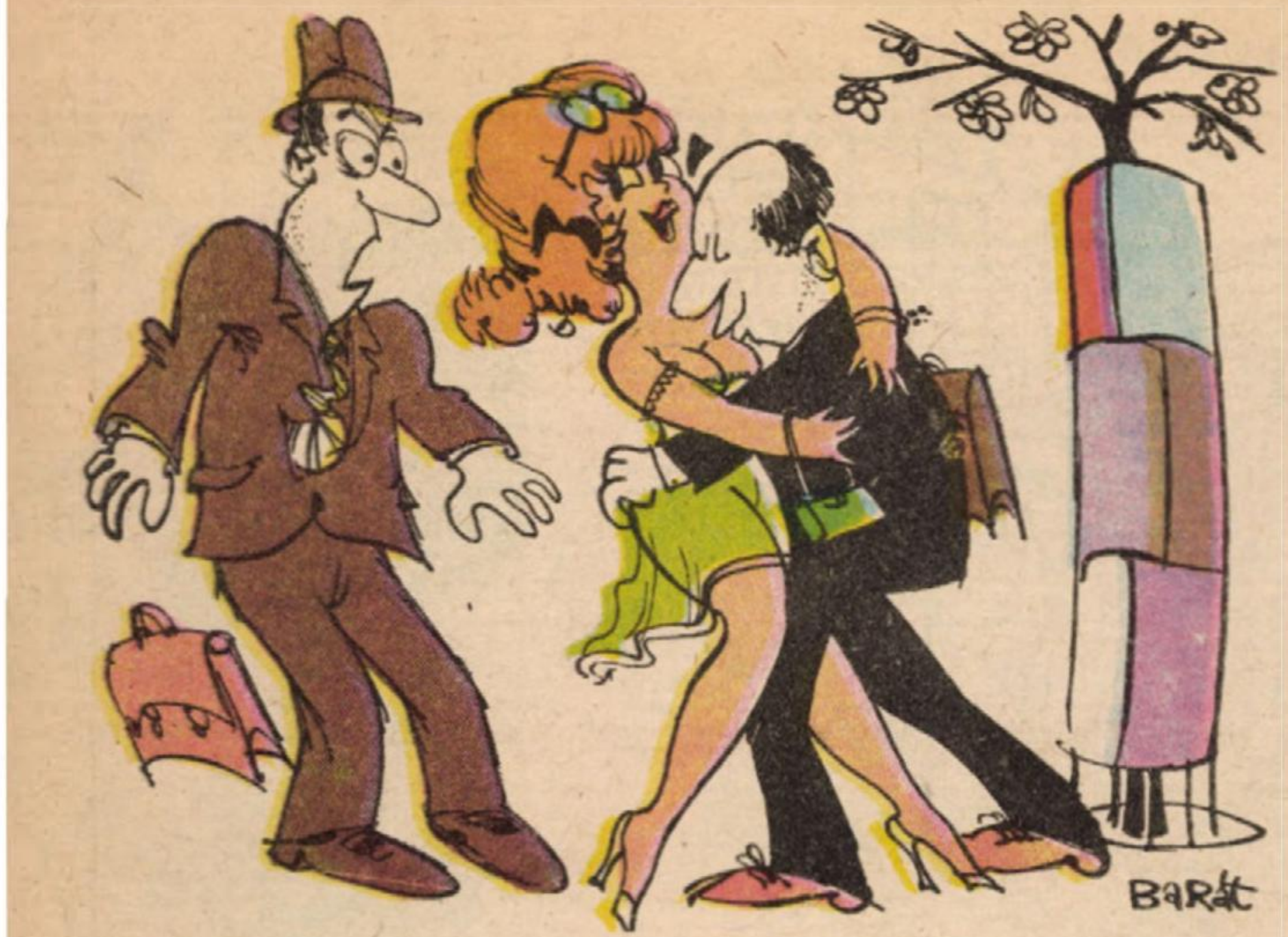

– Ne mérgelődj, szívem, osztálytársak voltunk az esti iskolában.

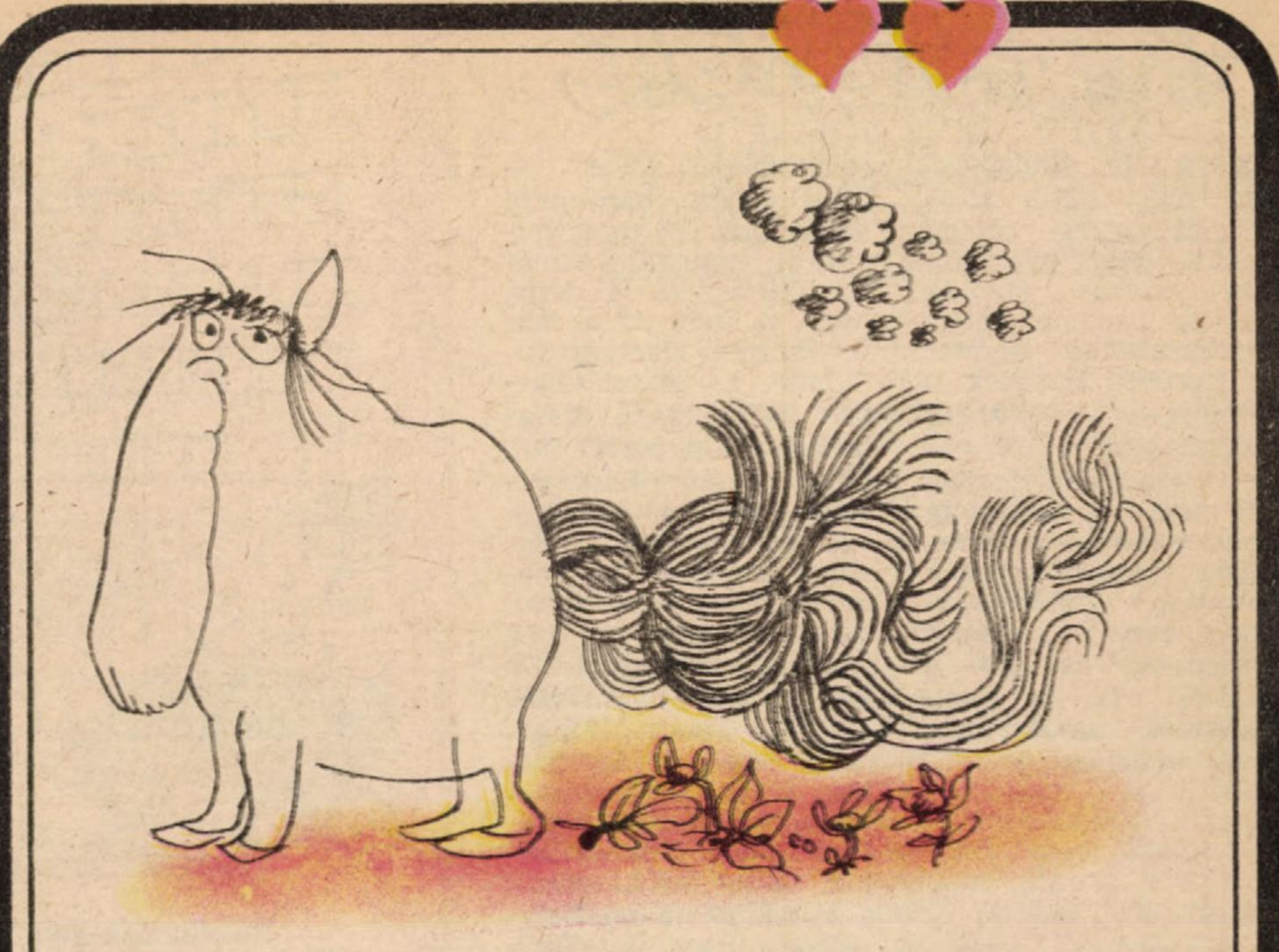

– Hiába növesztettem ilyen szép farkat, egyedül a páva akart elcsábitani!

12...13...14

emberábrázolásra törekedett, melyben a kulcshelyzet — a pezsgősüveg felbontása — csak cél a jellemábrázoláshoz.

Egyévi, elmélyült írói munka eredményeképpen, a negyedik kísérletre, hangjáték született a témából. „Durran a pezsgő” — ez volt a hangjáték címe — műfajára nézve tragikomédia. Esküvői vacsorán Jancsi pezsgőt bont, és a kirepülő dugóval fejbetalálja Juliskát, aki lehülyézi. Parázs botrányban tárul fel az egész házasságkötés hazugsága. A hangjáték nagyjából egyenértékű volt a Nobel-díjas orvostudós harmincharmadik kísérletével — vagyis teljesen hatástalan volt, pedig két ismétlésben is sugározták.

De Ehrlich Matador nem tett le a reményről, hogy témájával nem jut eredményre. Az egészet megírta kisregénynek. („Pezsgőbontás” — Olümposz könyvkiadó), majd egy krimiváltozat is megjelent a szerzőtől („Gyilkos pohárköszöntő” — Horror kiadó). A gyilkos a pezsgő durranását használja fel arra, hogy agyonlője áldozatát.

Öt évvel ezelőtt mutatták be azt az abszurd drámát, melyet Matador — hetedik kísérletre — hozott ki a pezsgősdugóból. Ezüstlakodalmát ülő házaspár pezsgőt bont, s a feleség a dugóval kilövi férje szemét, majd vakon vezeti. A színpadi mű két előadást ért meg, beleértve a házi főpróbát is. A premier utáni vacsorán a szerző pezsgőt bontott és kilőtte vele a saját bal szemét, úgyhogy fél évig táppénzen volt, s ezalatt volt ideje — magában — tovább alakítani a témát.

Azóta — mint ismeretes — tévéjáték, film és musical született az egytémás író, Ehrlich Matador alkotóműhelyében.

Eredmény egyelőre nincs. De a nagy kísérletezőt ez nem rendíti meg. Annál is kevésbé, mert minden támogatást megkap — a dugóval végzett írói kísérleteihez — kulturális fórumainktól, akik tudják, hogy a jó munkához idő és készpénz kell.

Somogyi Pál

PASSZÍV ALKOHOLIZMUS

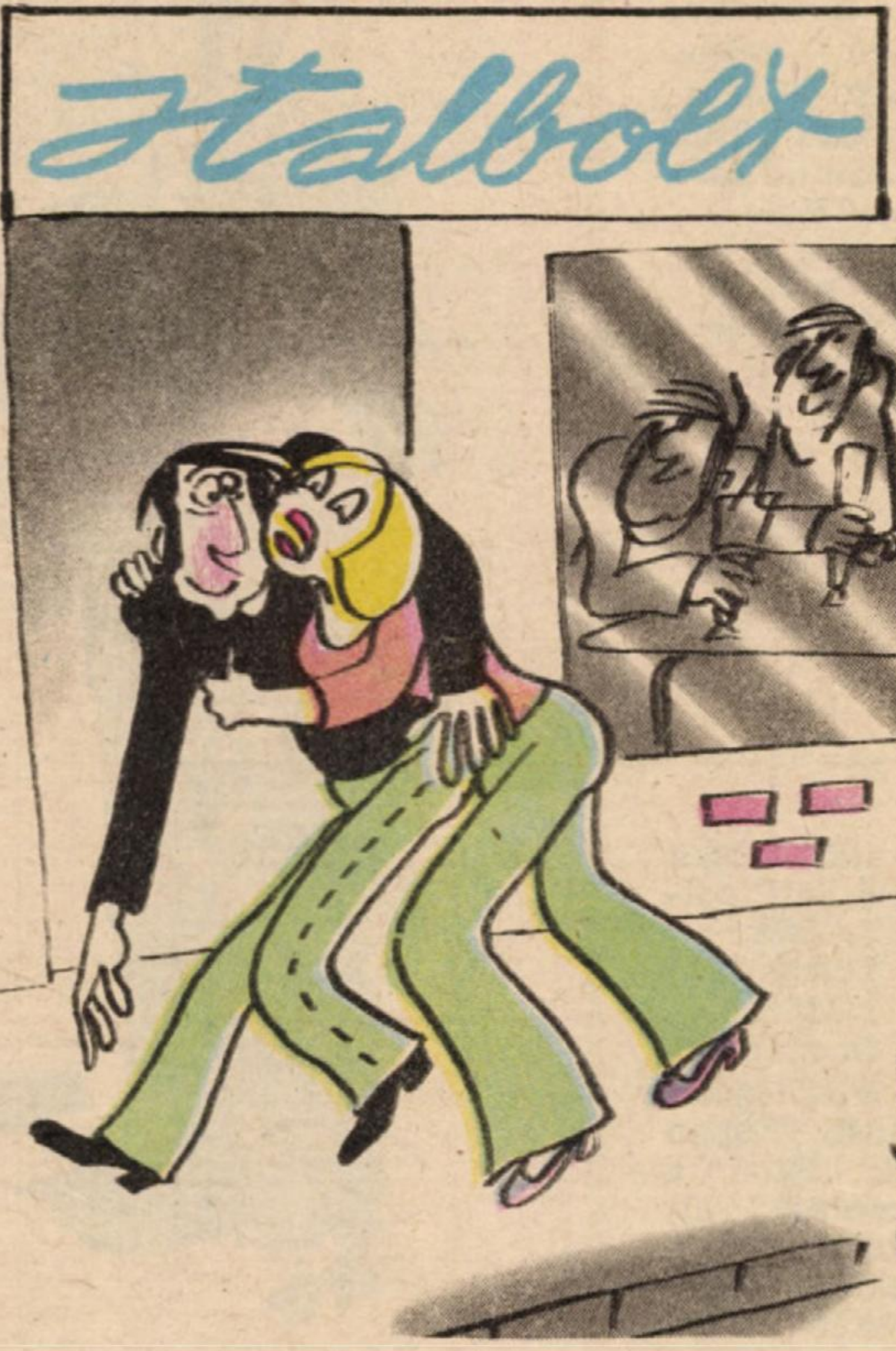

– Ne lehelj rám!...

TRIBÜN

A skót szövetség kinyomatta a Celtic—Rangers kupadöntő belépőjegyeit. Egy héttel a meccs előtt azonban hézag támadt: az FC Kilmarnock legyőzte a Celticet és ő jutott tovább. Országos nevetőorkán közepette új jegyeket kellett nyomatni.

Szerintünk a nyomda bundázott a Celtickel.

●

A Cosmos bevásárol. Johan Cruyff, Allan Simonsen, Kevin Keegan, Rob Rensenbrink és Michel Platini neve áll a New York-i klub kívánságlistáján.

— Nem krajcároskodunk — mondta Nesuhi Ertegun, a csapat menedzsere. — Súlyt helyezünk arra, hogy egyetlen leltári tárgyunk értéke se legyen egymillió dollár alatt.

●

Mark Spitzet, München hétszeres aranyérmesét, a delfinembert megkérdezték: úszik-e még?

— Olykor-olykor úszom egy-két hosszt — mondta. — Azt is csak muszájból. Sue, a feleségem nem szereti a kövér férjeket.

●

A Derby County 3:0-ra kikapott a West Ham Unitedtől. A meccs után Tommy Docherty, a vesztesek menedzsere meg sem próbált védekezni.

— Kétségbeejtően kezdtünk — nyilatkozta a mérkőzés végén —, aztán fokozatosan visszaestünk. Az elnökünk eltévedt és csak az első félidő végén ért le a pályára. Mondtam neki, hogy nem bántam volna, ha a csapat is vele van.

(p. p.)

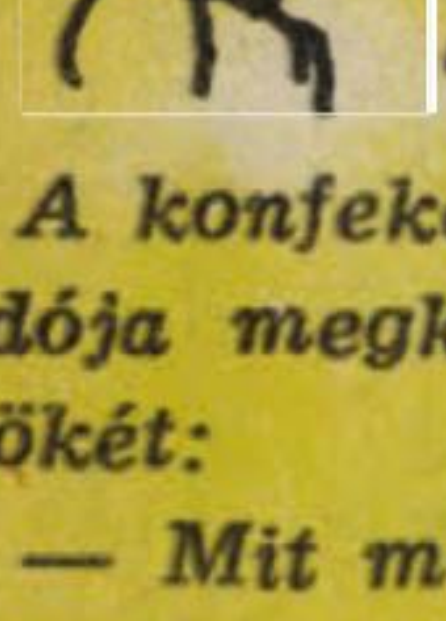

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A konfekcióészleg eladója megkérdezi a főnökét:

— Mit mondjak a vevőnek, összemennek-e ezek a flanellingek a mosás után?

— Ki akarja ezt tudni?

— Ott az a férfi. Az ing tetszik neki, csak egy kicsit nagy rá, és ebből a színből nincs más méret...

— Akkor összemegy...

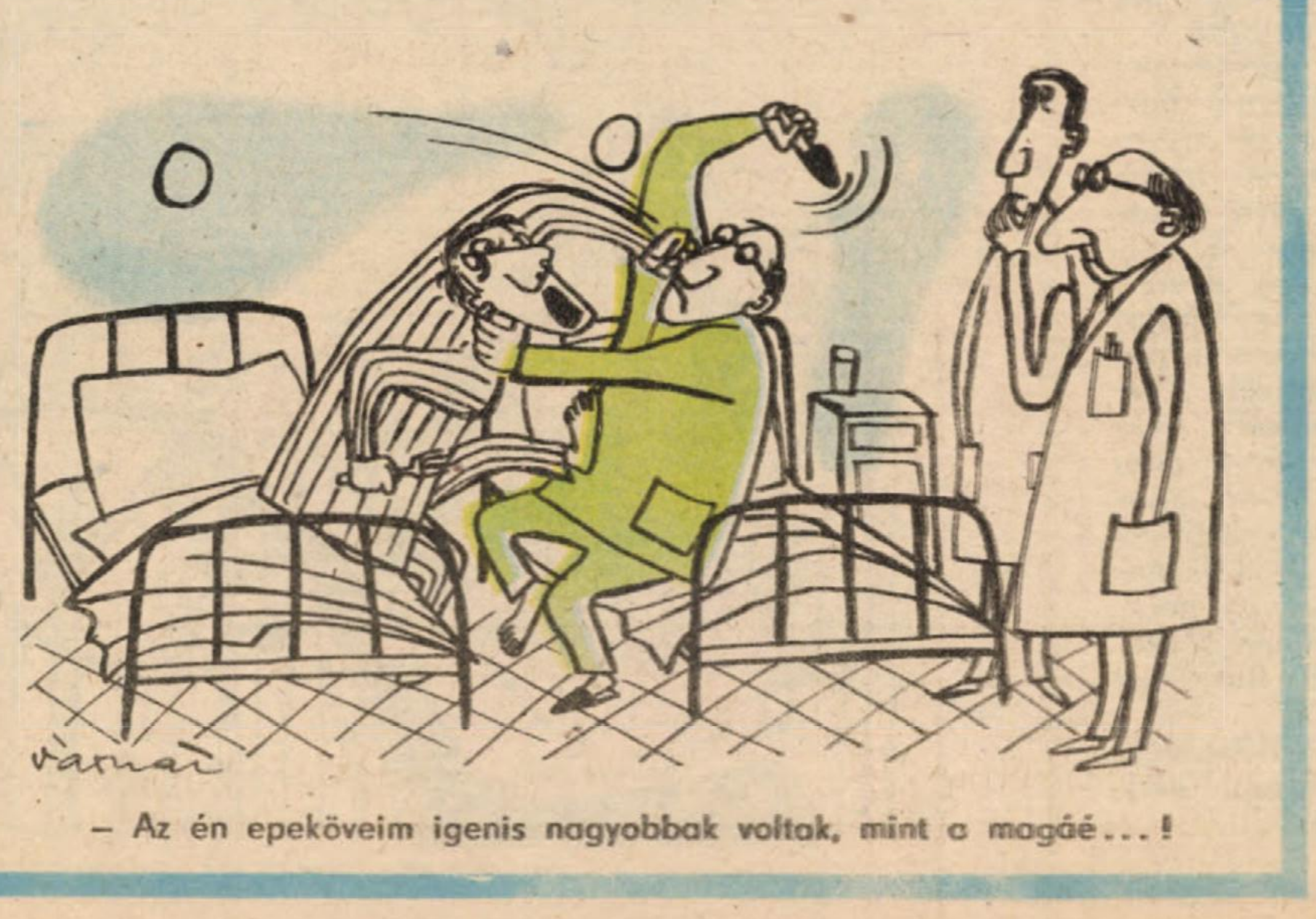

– Az én epeköveim igenis nagyobbak voltak, mint a magáé...!

HIVATALOK

Sebestyén Endre, a nagy gyár egyik szürke tisztviselője semmi rosszra nem gyanakodott, amikor átadták neki az üzenetet, hogy haladéktalanul keresse fel Horváth Sándort, a személyzeti osztály munkatársát.

— Újabb önéletrajzot kell írni — gondolta egykedvűen —, lehet, hogy valami adatom hiányzik, talán-talán jutalomban akarnak részesíteni, de azt a külföldi utat is megkaphatom, amit még tavaly megígértek.

Sietve kezet mosott, mert elromlott golyóstollából éppen kezére ömlött a tinta, aztán komótosan elindult a személyzetisek irodája felé. Mondom: nem sietett, inkább cammogott, ezzel is mutatni akarta, hogy neki nem sürgős, bizonyítani, hogy nem akármilyen dróton rángatható hivatalnokocska ő.

Horváth Sándor íróasztala előtt azonban meghökkent. Sőt, némi szorongás szállt a szívébe. Mert a személyzetis túlságosan gyöngéden kínálta hellyel, aztán olyan szomorúan köszörülte a torkát, mint amikor nem ünnepi szónoklatba akar belevágni az ember. Még tett-vett valamit az íróasztalon, aztán Sebestyénhez lépett, s vállára tette a kezét:

— Nézd, Endre — suttogta a személyzeti osztály munkatársa, mintha attól tartott volna, hogy a falnak is füle van — kínos kötelességet kell teljesítenem. Sajnos, a főnököm mindig rám sózza a kínos ügyeket. Én meg olyan jó bolond vagyok, hogy vállalom... De ez az utolsó eset! Szóval, nézd Endre: teljesen veled érzek. Nekem van szívem, bele tudom képzelni magam a te helyzetedbe. Hasonló esetben az én szám íze is keserű lenne, mint a tiéd. Mert nagy dolog az, ami veled történik... Életbevágóan fontos. Hány éve is ülsz már annál az íróasztalnál? Nyolc? Nagy idő, majdnem egy kerek évtized. Megértem hát, hogy ennyi idő után az ember ragaszkodik már a megszokott, kipróbált, jó kis íróasztalához. Úgy összeszokik vele — hogy profán hasonlatot használjak —, mint huszár a lovával. Álmából felriasztva is tudja, hogy ez meg az az akta melyik fiókban található, az asztal közepén éktelenkedő tintafoltról pedig eszébe jut, hogy egyszer telefonon összeveszett a feleségével és dühében odavágta a töltőtollat. Szomorú dolog hát, Endre barátom, egy jó öreg íróasztalt otthagyni. De kérlek szépen: szükség törvényt bont. Magasabb helyeken úgy látják, hogy az osztályotokon túl sokan vagytok. Ránk parancsoltak, hogy csökkentsük a létszámot. Kínos helyzetben vagyunk, Endre, s te úgy segíthetsz nekünk kikecmeregni, ha megértően viseled sorsodat.

Sebestyén Endrének ekkor már minden haja szála a mennyezet felé meredt, s mintha gombócot nyelt volna, fuldoklott az idegességtől. „Micsoda?! Ezek ennyi év után utcára akarnak tenni?!"

Horváth, mintha csak gondolatolvasó lett volna, sietve folytatta:

— Arról persze szó sincs, hogy földönfutóvá tegyünk! Csupán áthelyezünk. Testhezálló feladatot kapsz. Éppen most hoztuk létre a létszámcsökkentést ellenőrző irodát. Oda kellene nekünk egy energikus vezető. Természetesen azonnal rád gondoltunk... A feladatot, meg az ügy anyagi részét majd megtárgyalod a főnökömmel, a dolognak ezt a részét ő vállalta.

Sebestyén vezetésével már két hónapja működött a létszámcsökkentést ellenőrző iroda, amikor Horváth Sándor, a személyzeti osztály munkatársa üzenetet kapott, hogy haladéktalanul keresse fel Sebestyén Endrét. „Talán köszönetet akar mondani az emberséges elintézésért" — gondolta a személyzetis, de Sebestyén túlságos gyöngéden kínálta helylyel, szomorúan köszörülte a torkát, majd így szólt:

— Kínos kötelességet kell teljesítenem, kedves barátom...

Simon Lajos

VILMA NÉNI

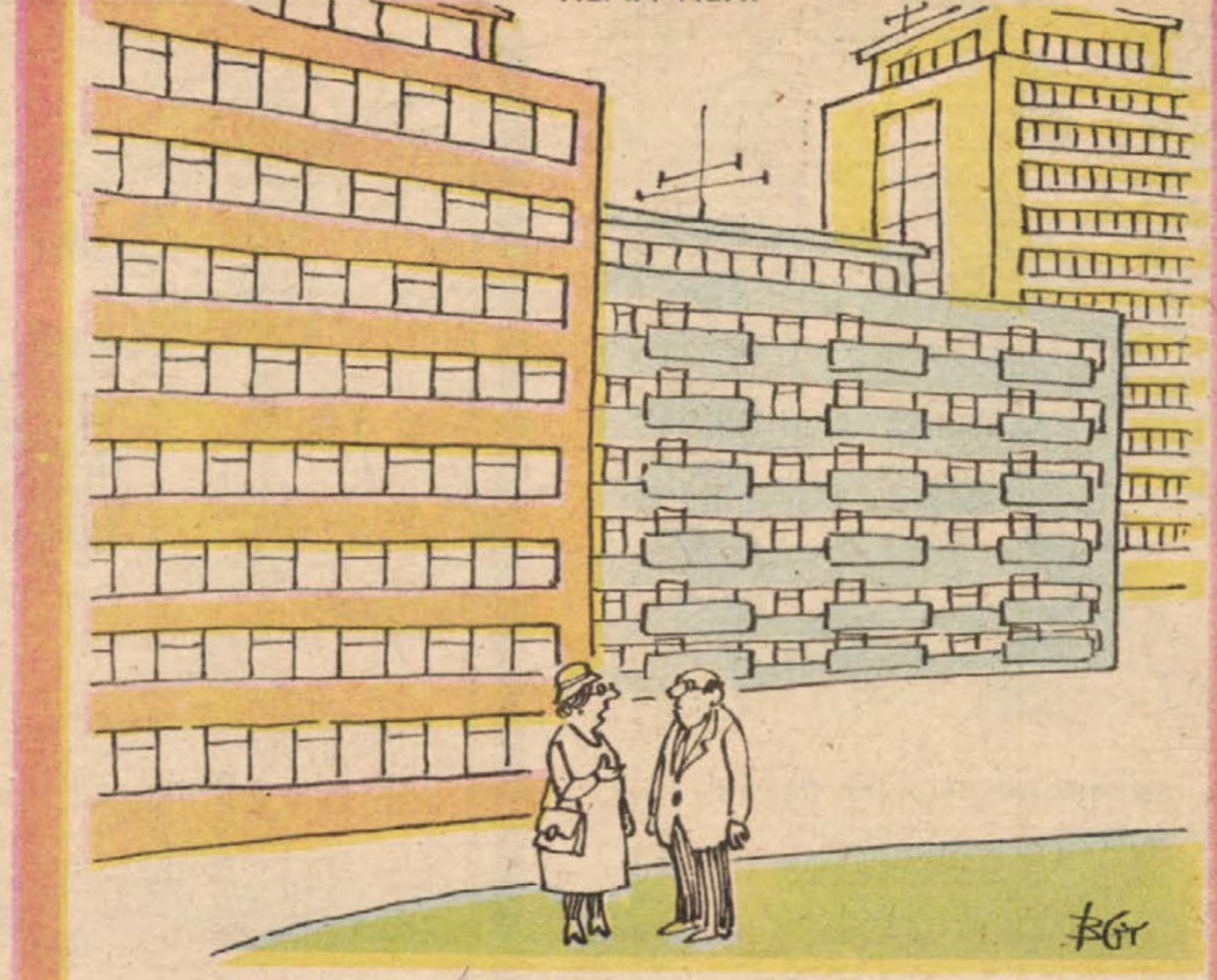

– Halottlátónk már van, jó volna, ha az élőket is észrevenné valaki!

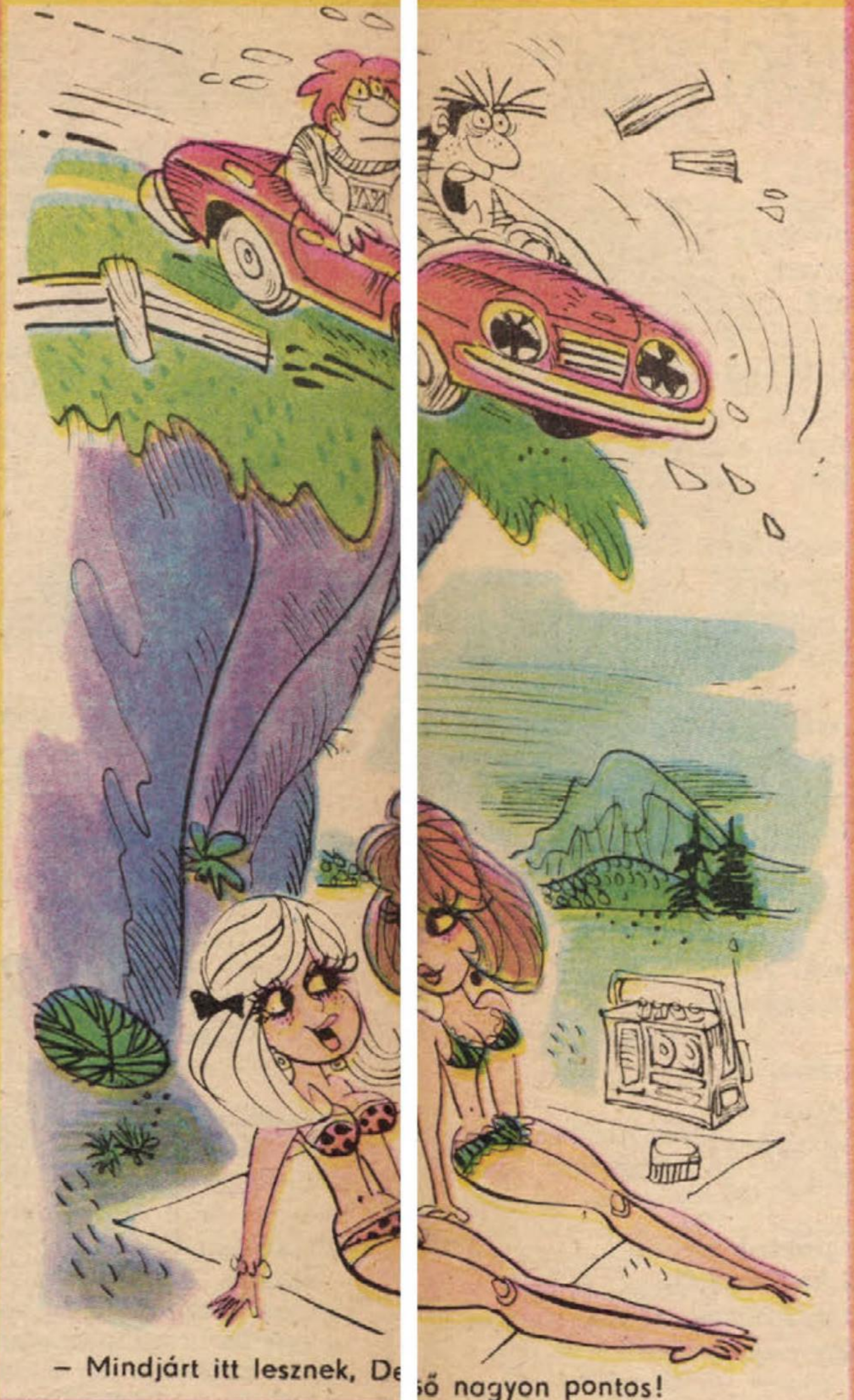

– Mindjárt itt lesznek, De ső nagyon pontos!

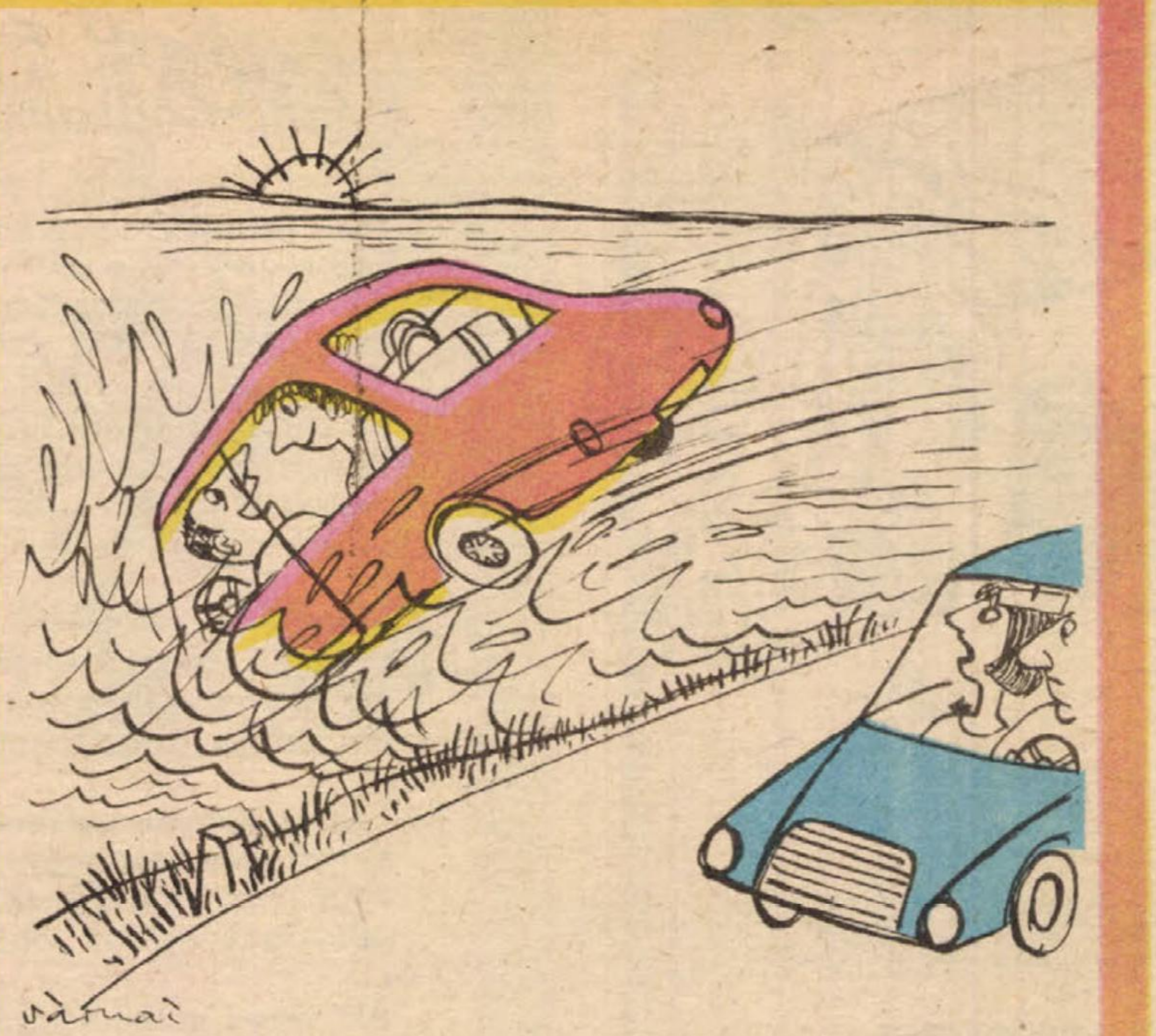

– Mégis mi értünk le előbb a Balatonhoz...

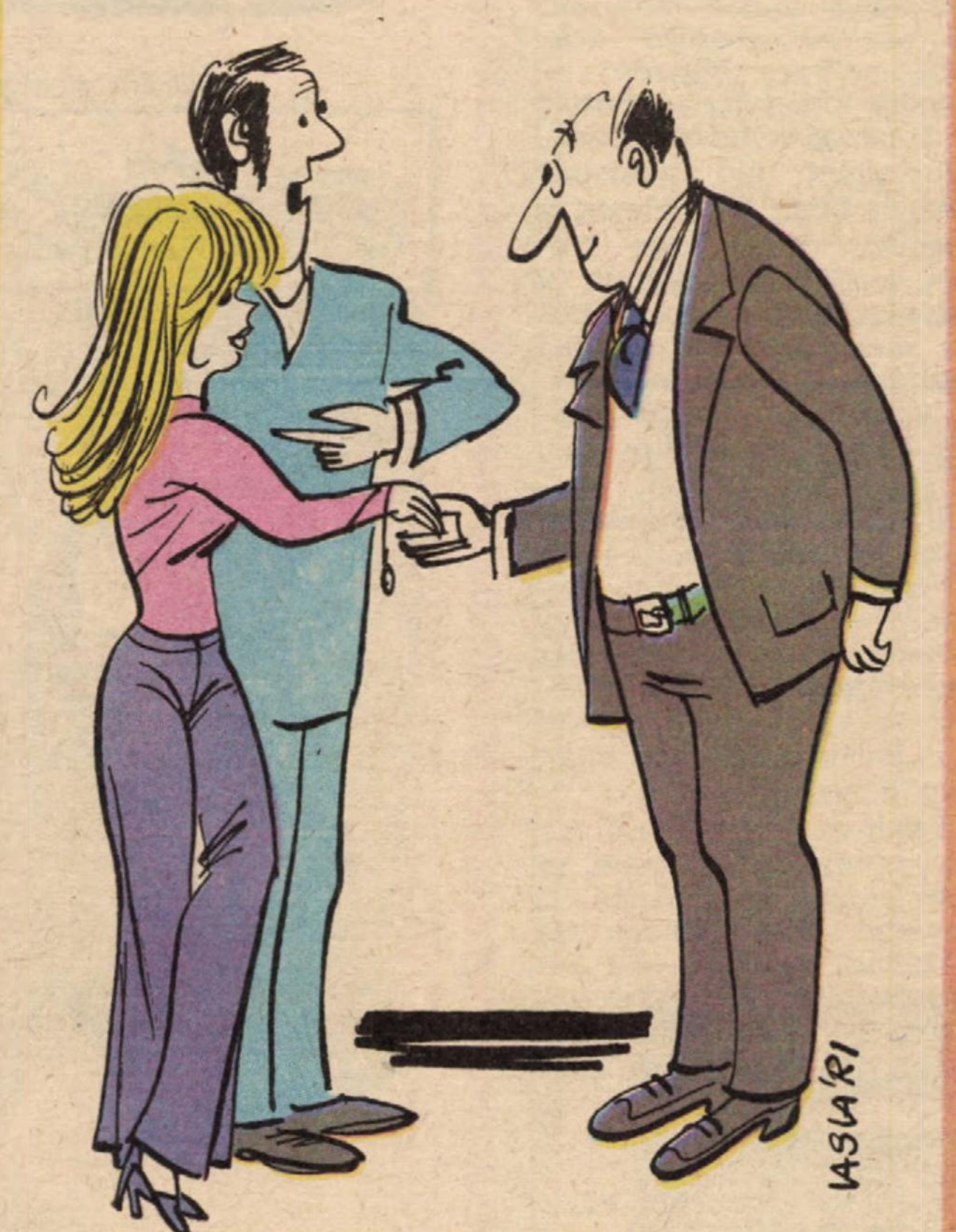

– A feleségem első helyettese.

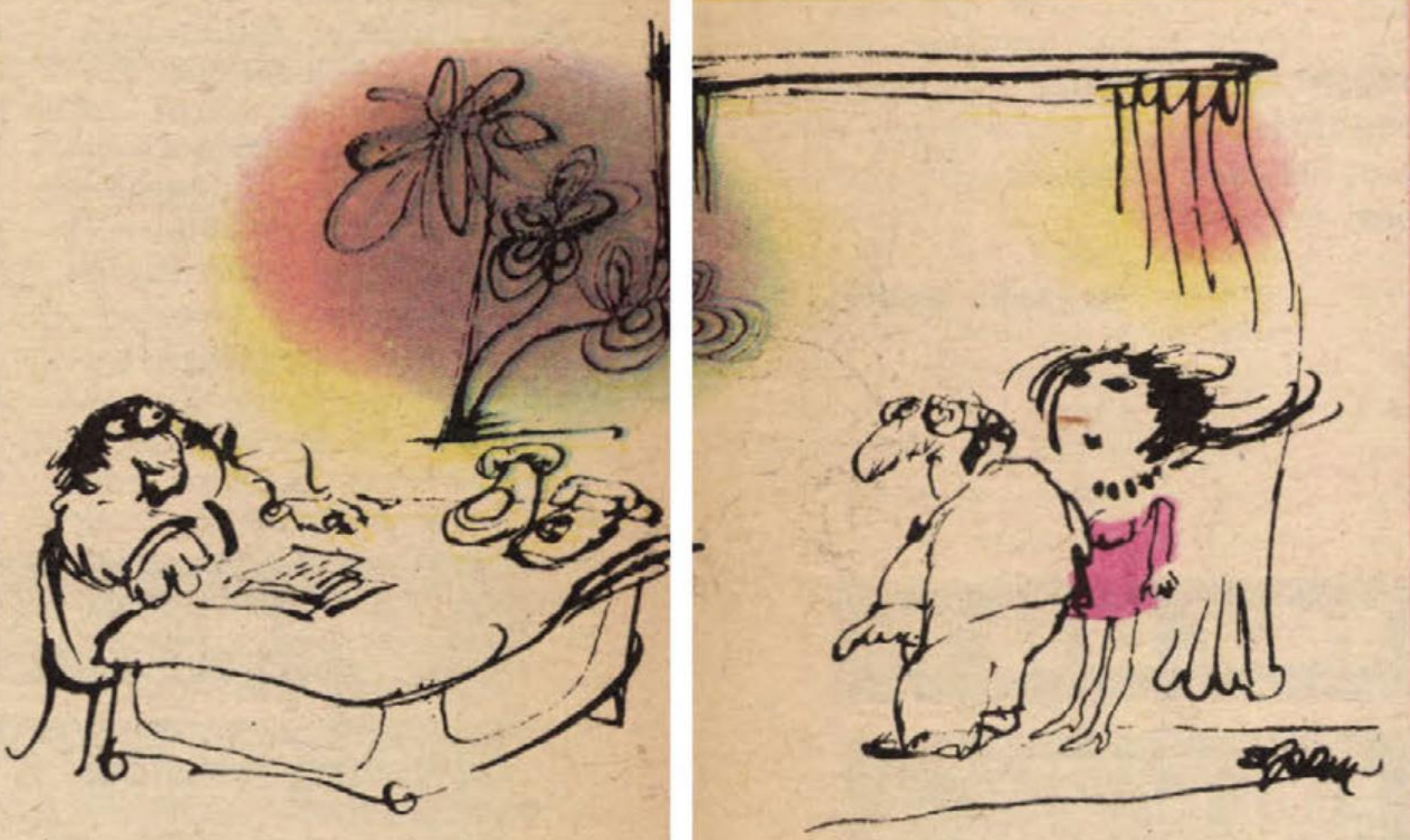

– Magukról mindenféle pletyka kering, jelentsék már ki, hogy igaz, hadd nyugodjon meg a vállalat.

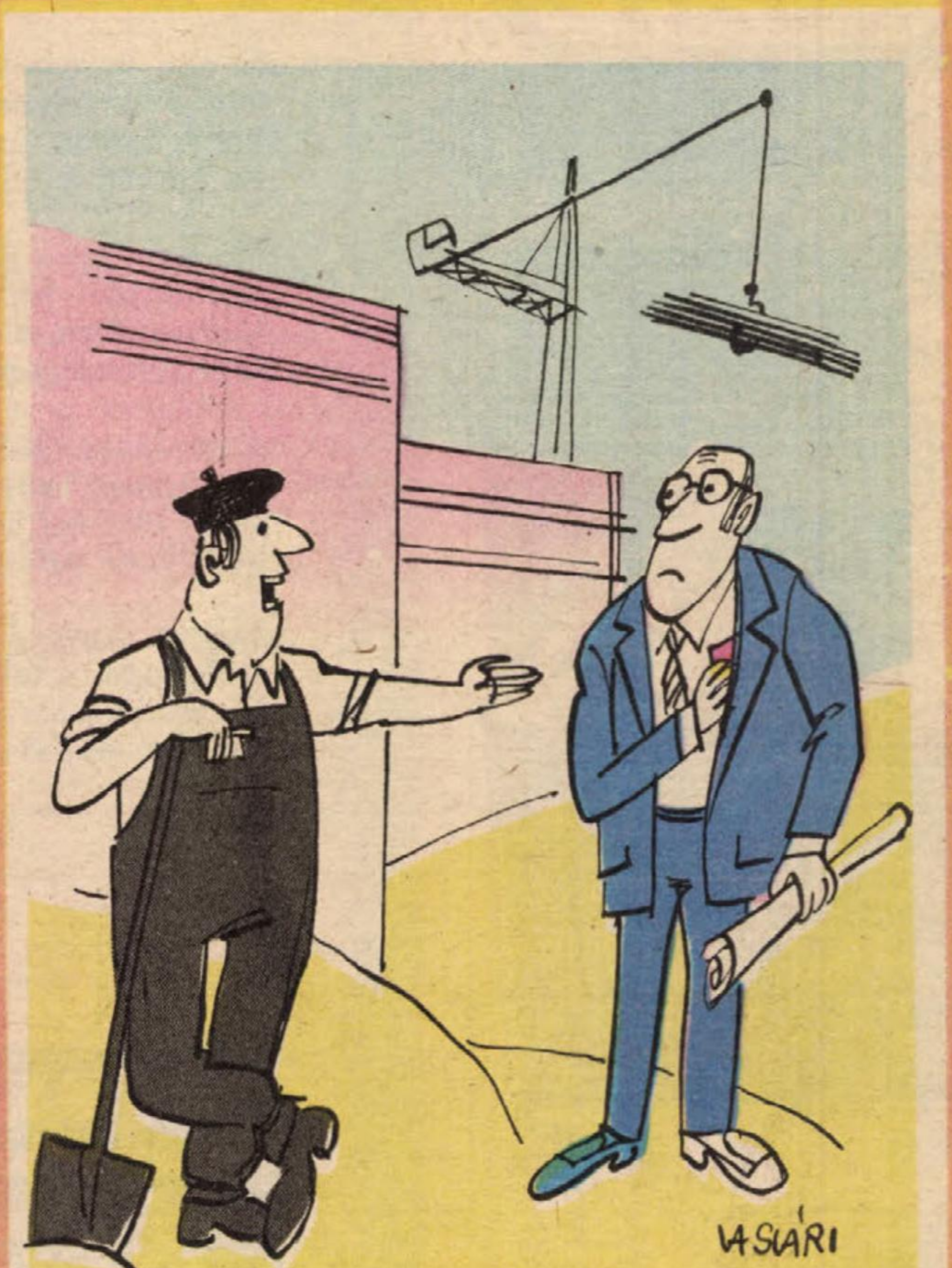

– Tessék csak nyugodtan ösztönözni...

VASÁRNAPI AUTÓSOK

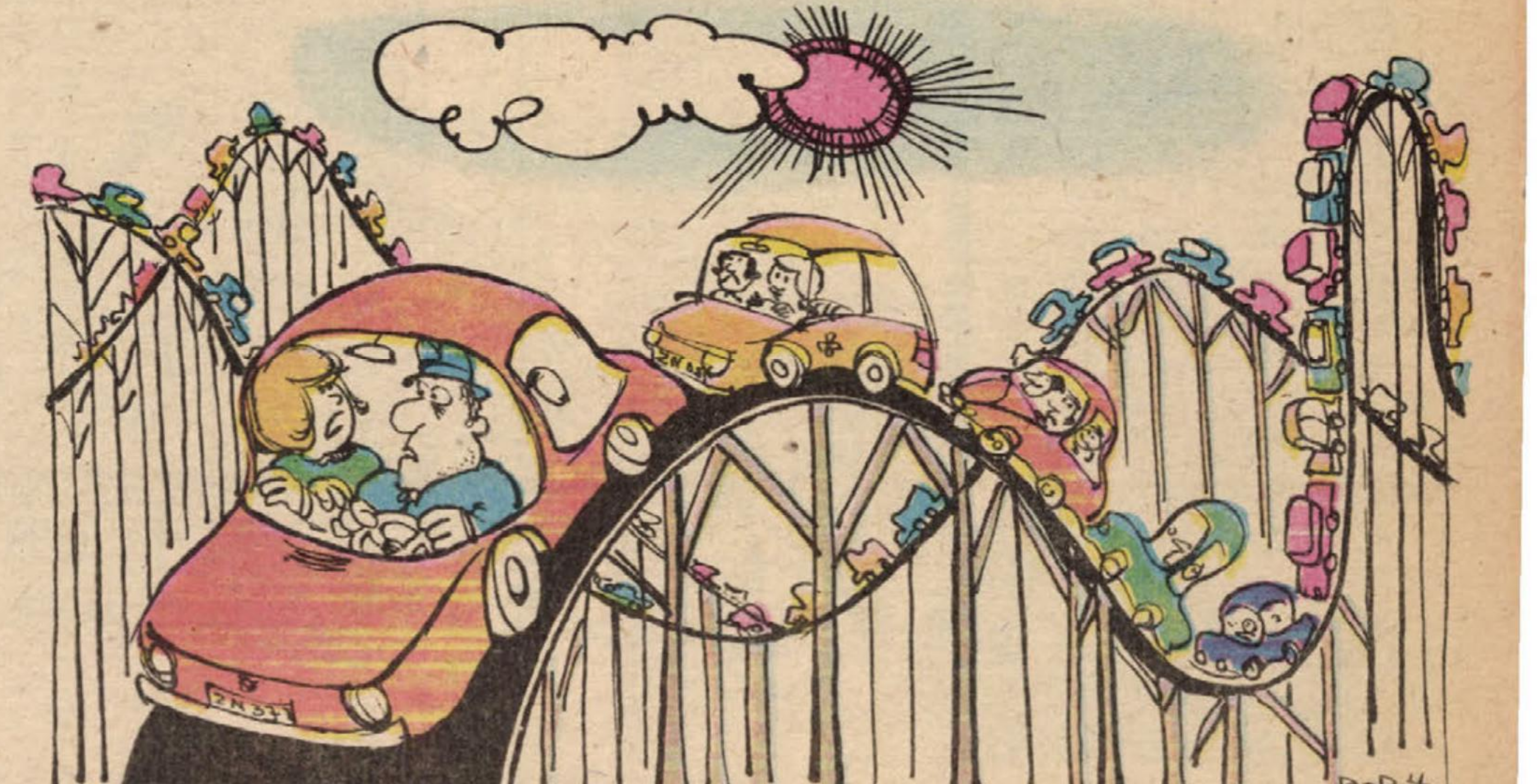

– Biztos vagy benne, hogy ez az M 7-es?

OLVASOTT VALAMIT...

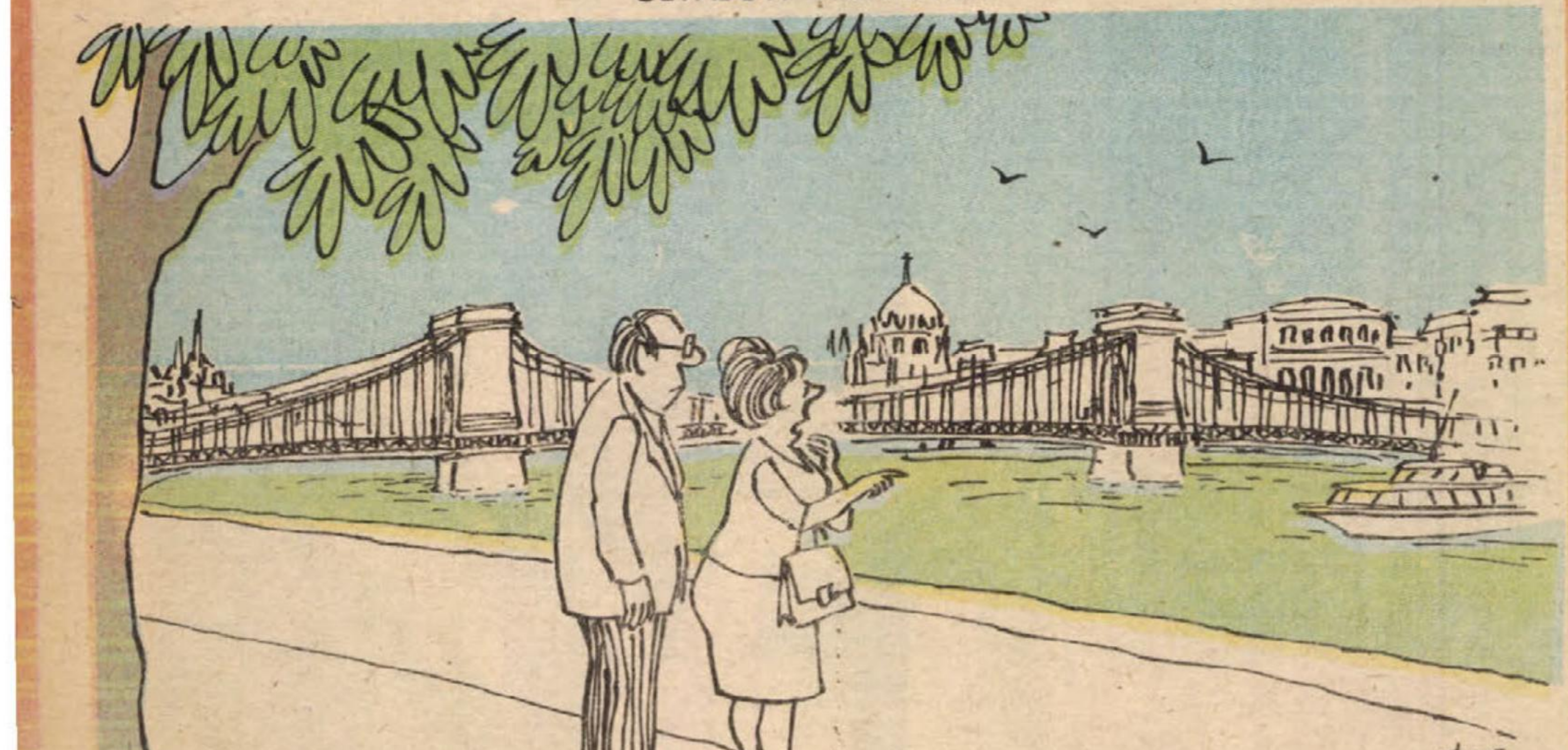

– Lehet, hogy ez egy kínai halászhajó?

ELMARADT LEVELEK IRODÁJA

Az emberi — baráti-rokoni és egyéb — kapcsolatok sokszor a levelezésen futnak zátonyra. Azon, hogy az emberek tekintélyes része utál, gyűlöl levelezni. Tulajdonképpen semmi kifogása a másik ellen, de az a baj, hogy az a másik távol van, és csupán levél útján lehetne vele tartani a kapcsolatot. Márpedig ő egyszerűen képtelen levelet írni. Először halogatja a levélírást, aztán ha már sokáig nem írt, restell jelentkezni, végül pedig azt akinek a levéllel tartozik, lassacskán meggyűlöli, mert az elmaradt levél mázsás súlyként nehezedik a lelkiismeretére.

Volna egy megfontolásra érdemes javaslatom. Létesítsünk egy új szolgáltatást: az Elmaradt Levelek Irodáját. Nagyjából a bíróságok közelében működő leíróiroda és a konzulátusok melletti vízumkitöltő irodák keveréke volna. Csakhogy itt nem a technikai kivitelezés, hanem a tartalom volna a szolgáltatás, amely persze technikailag is teljes lenne, vagyis legépelve, megcímezve, felbélyegezve nyújtanák át a levelet a megrendelőnek. Ebben az irodában magas képzettségű diplomás szakemberek (pszichológusok, szociológusok, írók, újságírók stb.) teljesítenének szolgálatot. Bemenne az ügyfél, és csak annyit mondana: kérek egy levelet Szombathelyen élő nagynénémnek. 26 éve nem írtam neki egy árva sort sem, de most már muszáj, mert el szeretném kérni a lószőr matracait. Tehát bensőséges, kiengesztelő hangú rokoni levelet kérek...

A cég pedig elvállalja, kiadja a munkát a legtapintatosabb rokoni levelezőnek. Másnapra kész a levél — esetleg még aznapra, ez esetben sürgősségi pótlék jár. A levélírónak csak alá kell írnia. Néhány hét múlva a nagynéni és az unokaöcs egymás keblére borulnak a lószőr matracokon.

A mi országunkban első a fogyasztók érdeke, nem szabad tehát hagyni, hogy az Elmaradt Levelek Irodája annyit kérjen a szolgáltatásért, amennyi neki tetszik. A levelezést a kötött árkategóriába kell utalni. Az Iroda pontos árjegyzék alapján dolgozzék.

Néhány tájékoztató ár:

Szerelmes levél egy ifjú hölgyhöz	10,— Ft
Ugyanaz idősebb hölgyhöz, ha önálló főbérleti lakással rendelkezik	25,— Ft
Szakító levél ifjú hölgyhöz	40,— Ft
Szakító levél az idősebb hölgyhöz, akinek önálló főbérleti lakásában már bent lakik a levélíró, mint rosszhiszemű jogcímnélküli albérlő	120,— Ft
Levél egy elfeledett iskolatárshoz, akiről a levélíró megtudta, hogy befolyásos állásba került	140,— Ft
Levél az elhanyagolt vidéki nagymamához	15,— Ft
Levél az elhanyagolt vidéki nagymamához, hogy adjon kölcsön 10 ezer forintot	150,— Ft
Levél a kanadai nagybácsihoz, hogy küldjön egy meghívó levelet Bécsbe	50,— Ft
Levél a kanadai nagybácsihoz, hogy mást is küldjön Bécsbe	100,— Ft
Levél a kanadai nagybácsihoz, hogy meghívólevelet is küldjön, mást is küldjön, de ő ne jöjjön látogatóba Magyarországra	200,— Ft
Gratuláló levél a szegedi unokaöcsike házasságához	20,— Ft
Ugyanez, ha a vőlegény azóta nagypapa lett	200,— Ft
Részvétnyilvánító levél a sógornő elhunyta alkalmából	30,— Ft
Ugyanez, ha a sógornő 15 évnél régebben hunyt el	300,— Ft
Gratuláló levél egy íróhoz, Kossuth-díjjal való kitüntetése alkalmából	25,— Ft
Ugyanez, ha az írót 1950-ben liliomtiprás és szellemi diverzió címén feljelentettük	400,— Ft

Látnivaló, hogy a díjtételek differenciáltak, de nem a levél hosszúsága, (betűleütés, sorszám, oldal), hanem a megíráshoz szükséges tapintat, szakértelem, vagyis a feladat bonyolultsága szerint.

Teljes diszkréció! Névtelen levelekre árkedvezmény!

Novobáczky Sándor

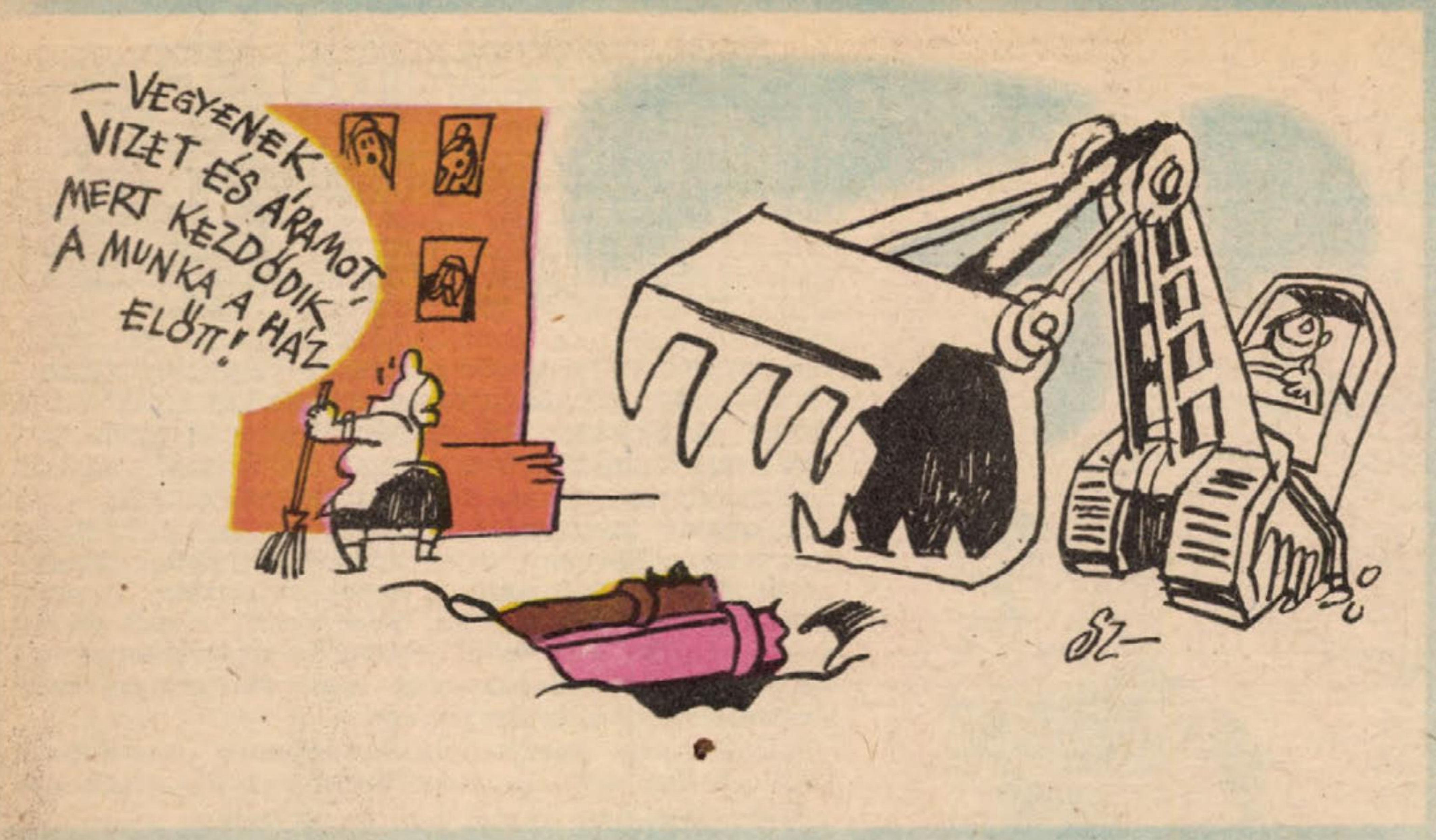
— VEGYENEK VIZET ÉS ÁRAMOT, MERT KEZDŐDIK A MUNKA A HÁZ ELŐTT!
SZ

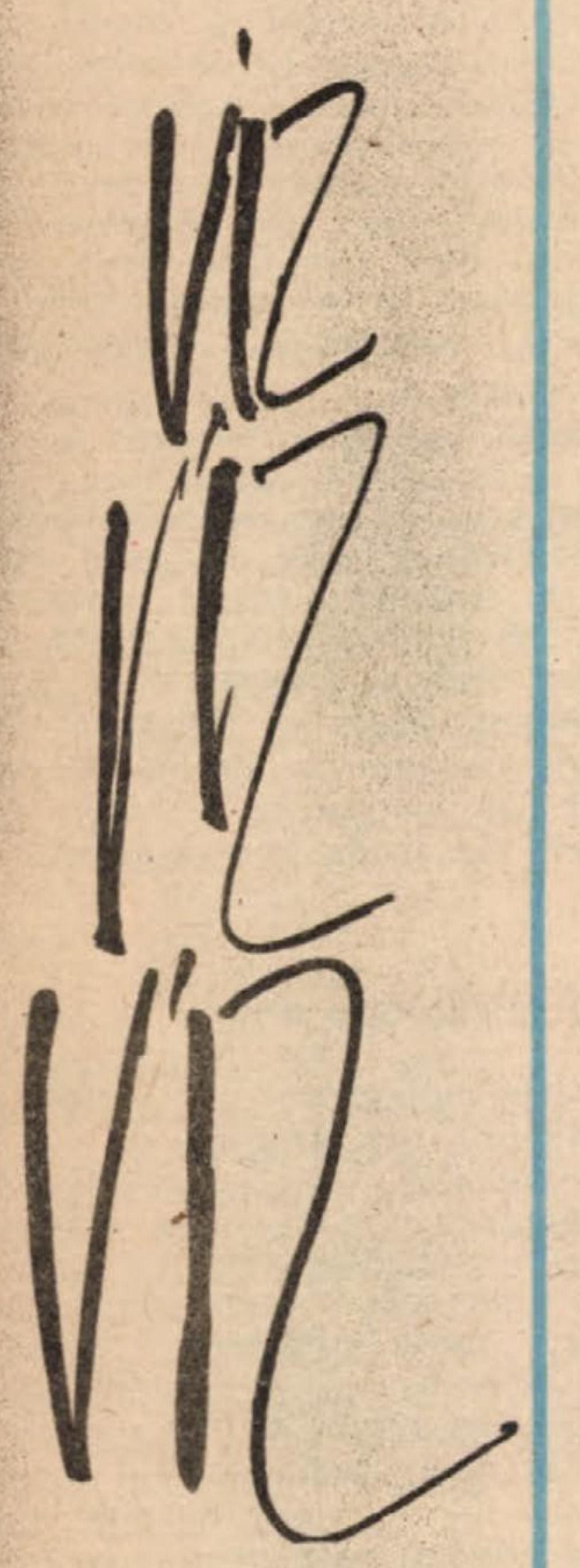

BUDAPEST FÜRDŐVÁROS

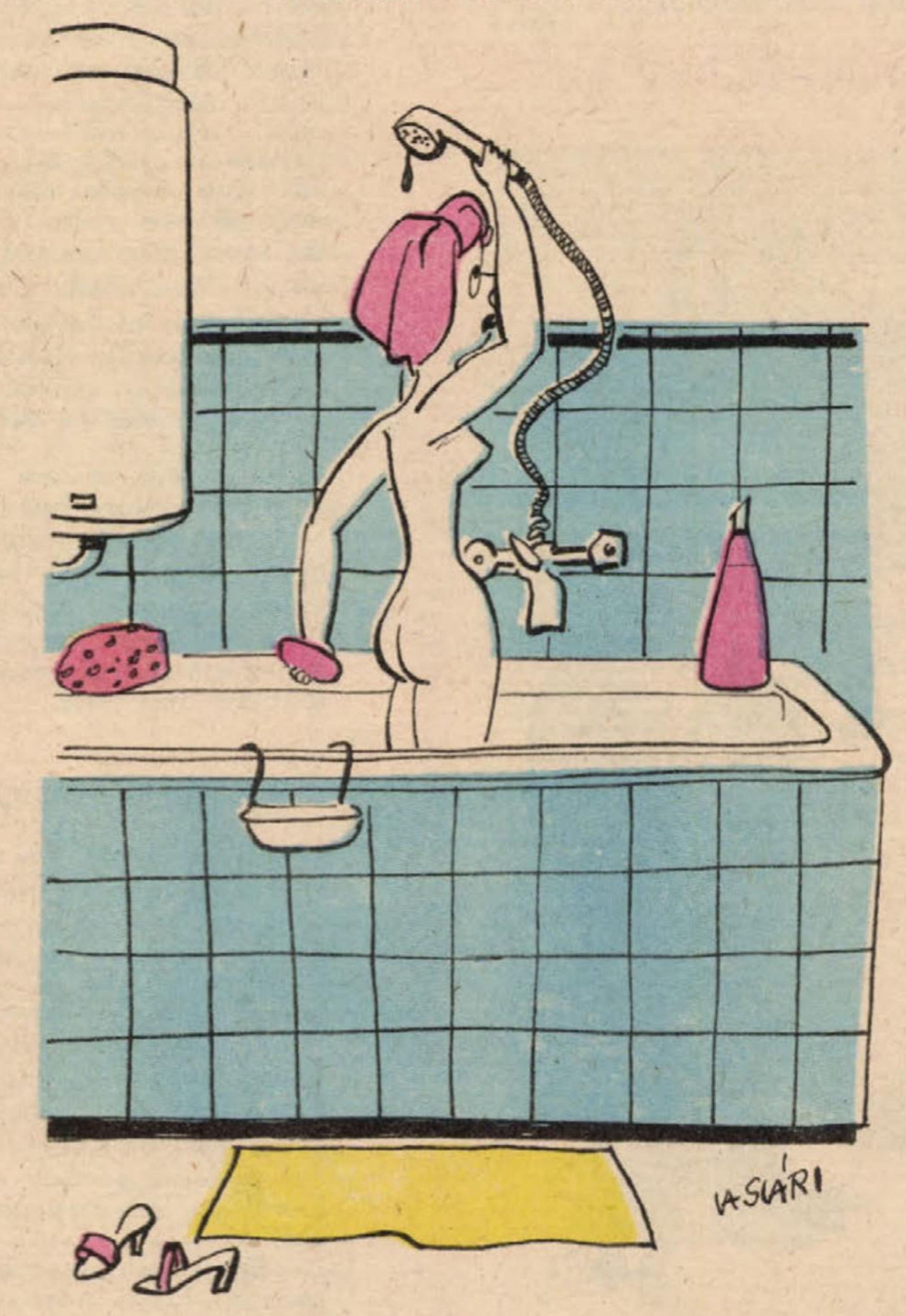

LELEMENYES PESTIEK

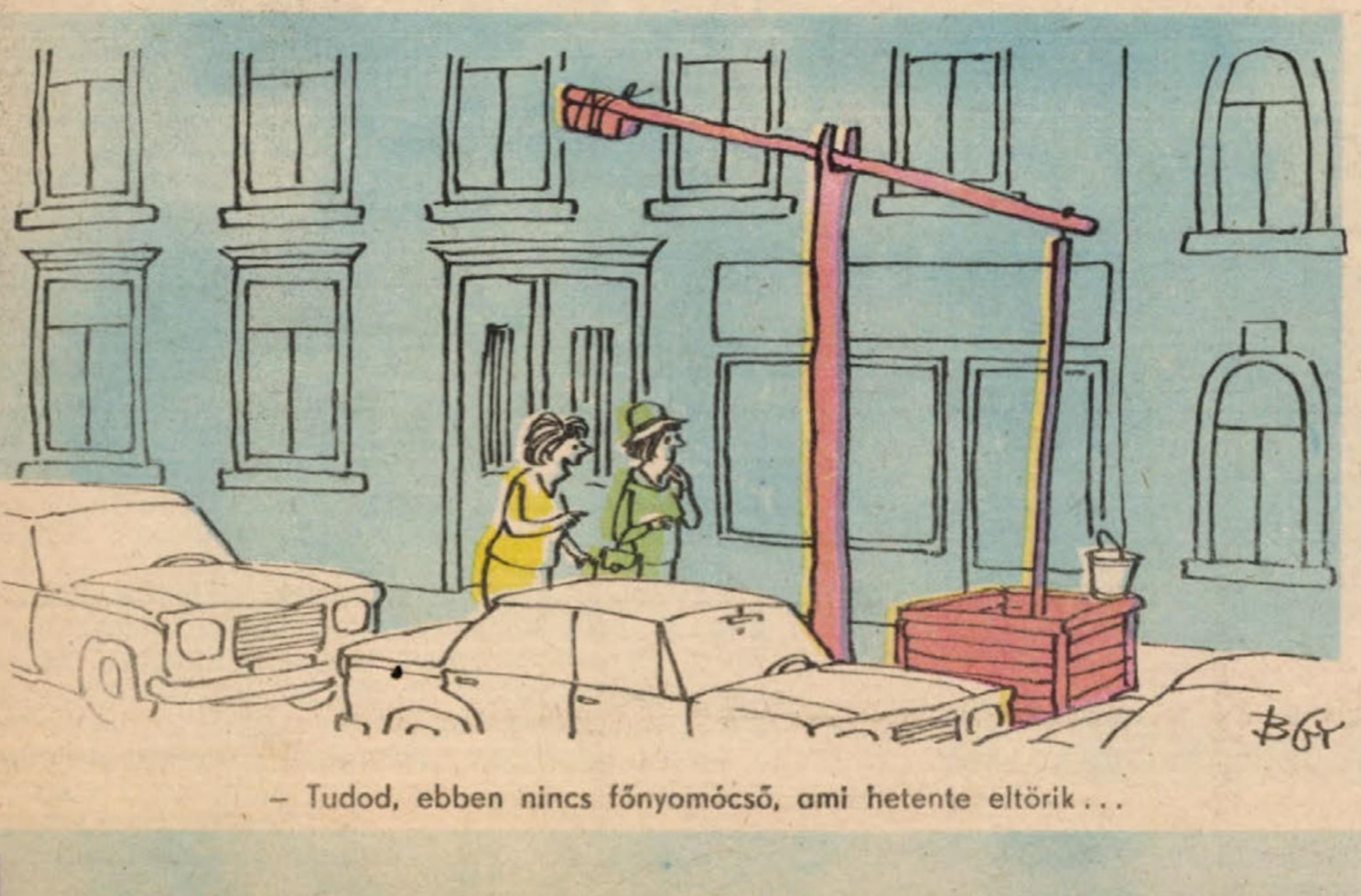

– Tudod, ebben nincs főnyomócső, ami hetente eltörik …

NYELVI ÁLLÁSPONT

Mért beszélsz, fiacskám, ilyen csúnyán?
Hol ragad rád e csúf nyelvezet?
Tán elfelejtetted anyanyelved,
mely utadon végig elvezet?

Mi az, hogy „nyomott pók”? Hol tanultad?
Rejtély, mely kideríthetetlen!
Fejezd ki magad szép magyar nyelven,
szókincsünk kimeríthetetlen!

Mondd azt, hogy kirje, ocspondár, csesznye,
csufléta, mánda, sunda, sandra!
Nevezd tafla tojmáknak, tohoncnak,
mondd azt, hogy … ne mondd, az túl randa ..

Legyen rusnya, gatymat, vagy gübü,
szatyangós, rospongya, döhöme,
vagy hidd röcsmögnek, hadd legyen egyszer
apukának egy kis „öhöme” …

Aki téged galádul kigúnyol,
tituláljad pátrapocsoknak!
Csak kerüld az elnyűtt pesti zsargont,
mit satnya prasnyák itt locsognak!

Kiáltsd bele bátran a képébe,
mint hajdanában egy magyar úr,
hogy: tabiha, lacsuha, mologány!,
de beszélj mindig csak magyarul!

Ha egy klassz pulyka megtetszik neked,
mondd rá – abban majd kedvét leli –,
hogy: csihos, dimos, kikapi, kittyos,
somatos, vagy pötyke, vagy deli!

A történelmi példa hasson át:
fejedelmet, császárt s a „kerált”,
süket fülekkel hallgatta a nép,
ha idegen nyelven vakerált!

Szépen dumálj! Legyél apukának
szófogadó, értelmes fia!
Ma nincs több rizsa, megyek tintázni,
kell már egy kis pia, na, szia!

Szilágyi György

MEGJELENT

LUDAS MAGAZIN

1978. 5. SZÁM
TANULJUNK LÉLEKTANT
ÁRA 5,- FORINT

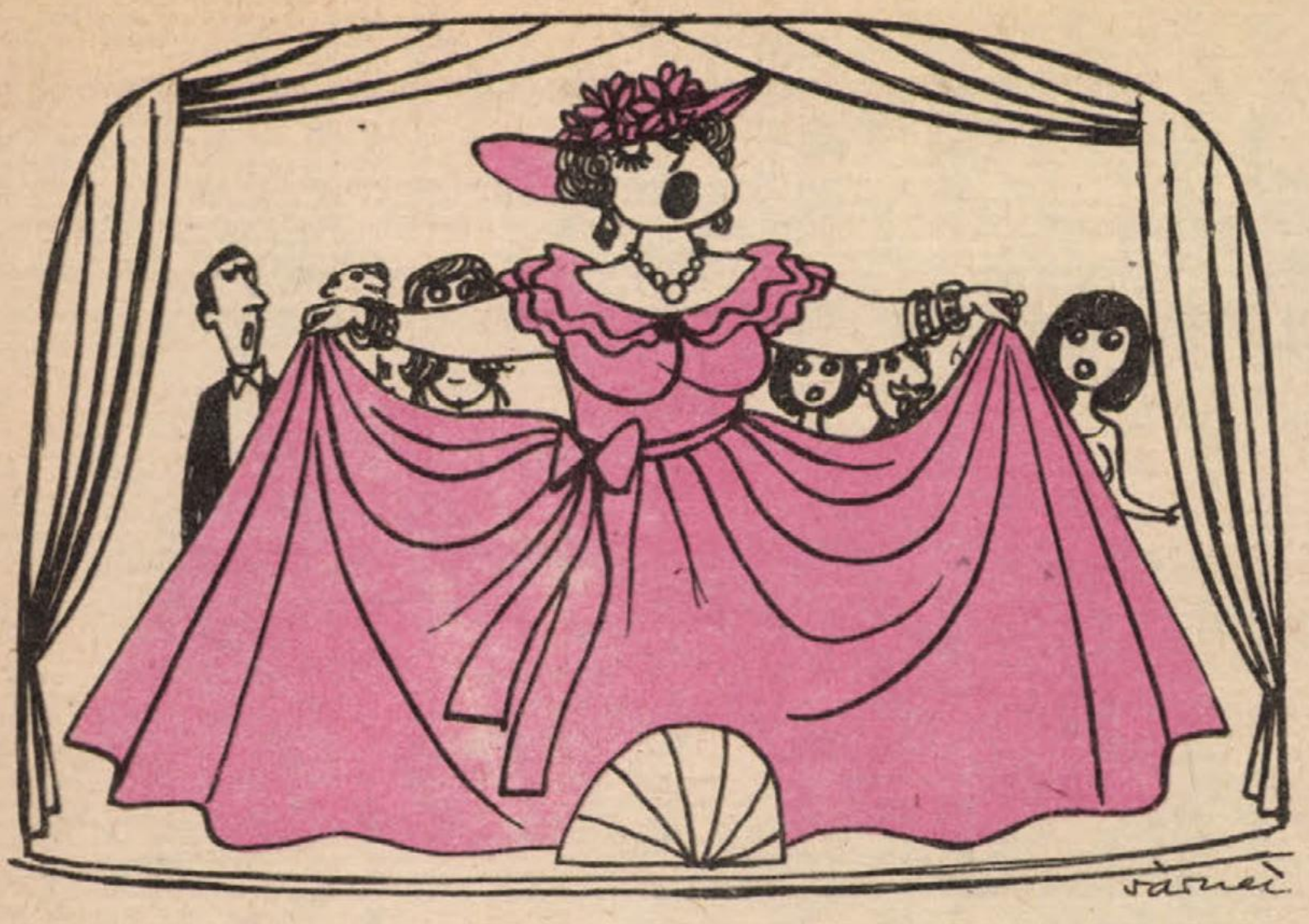

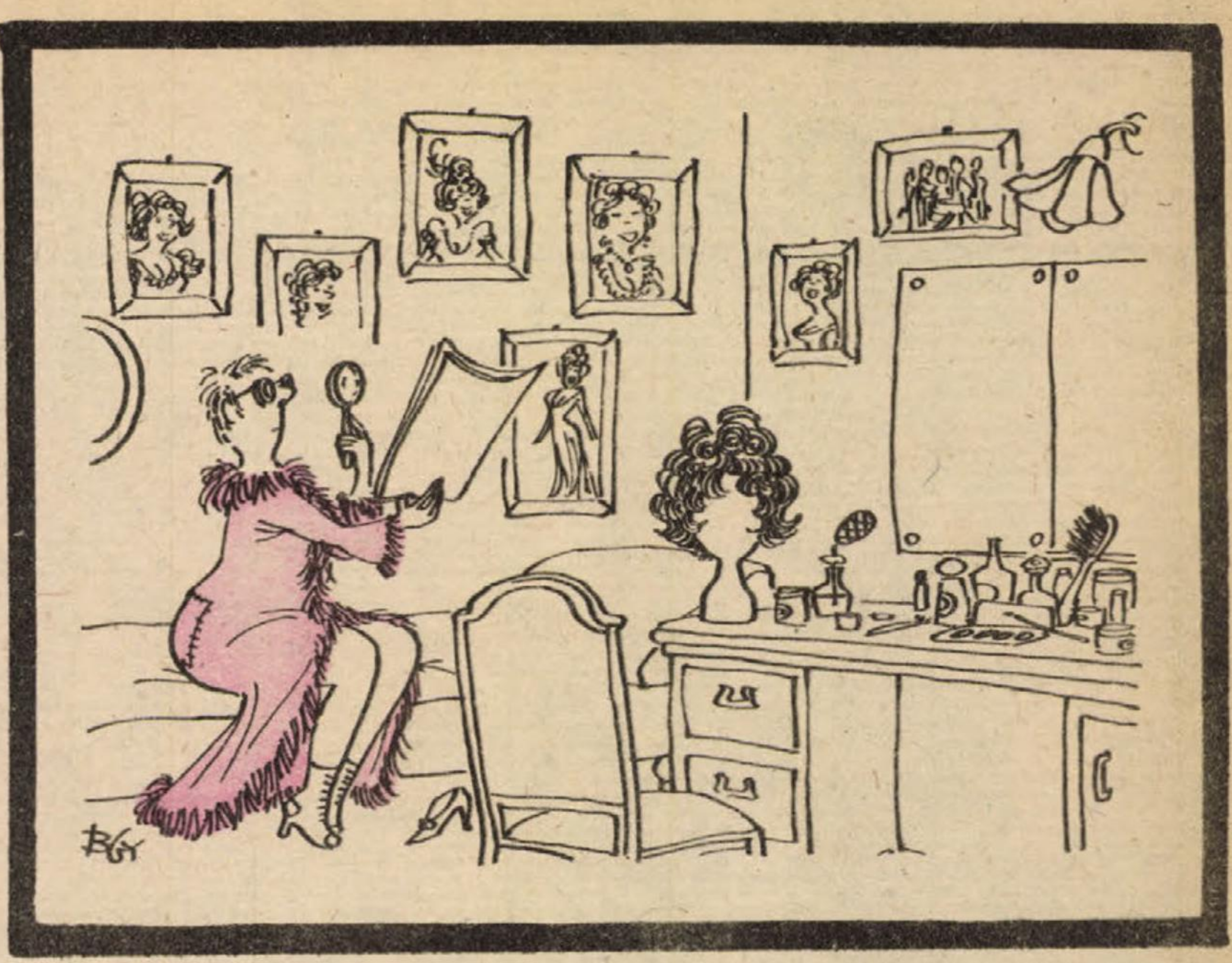

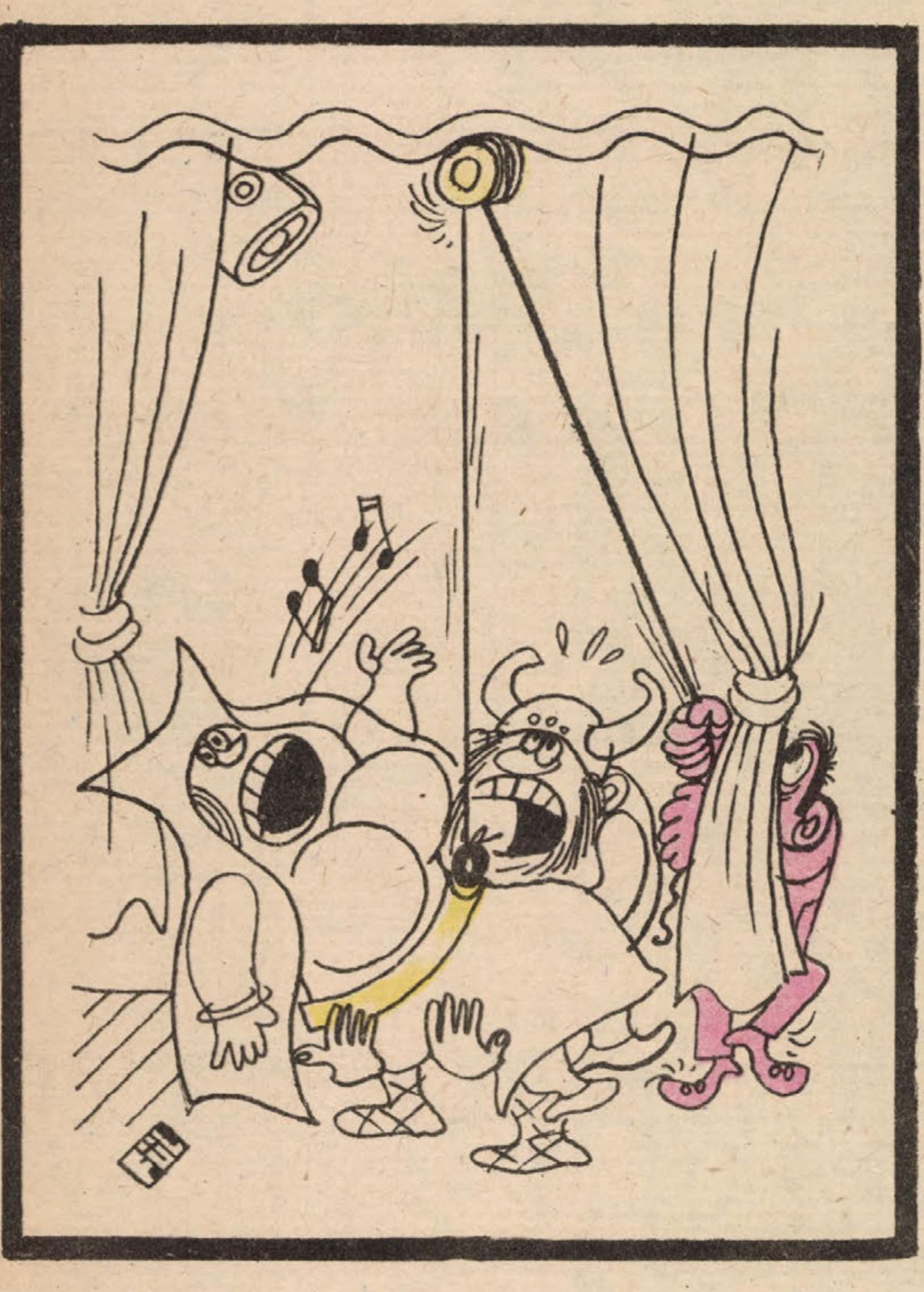

PRI-MA-DON-NA

VARNAI, BRENNER,
FÜLÖP, BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS, DALLOS

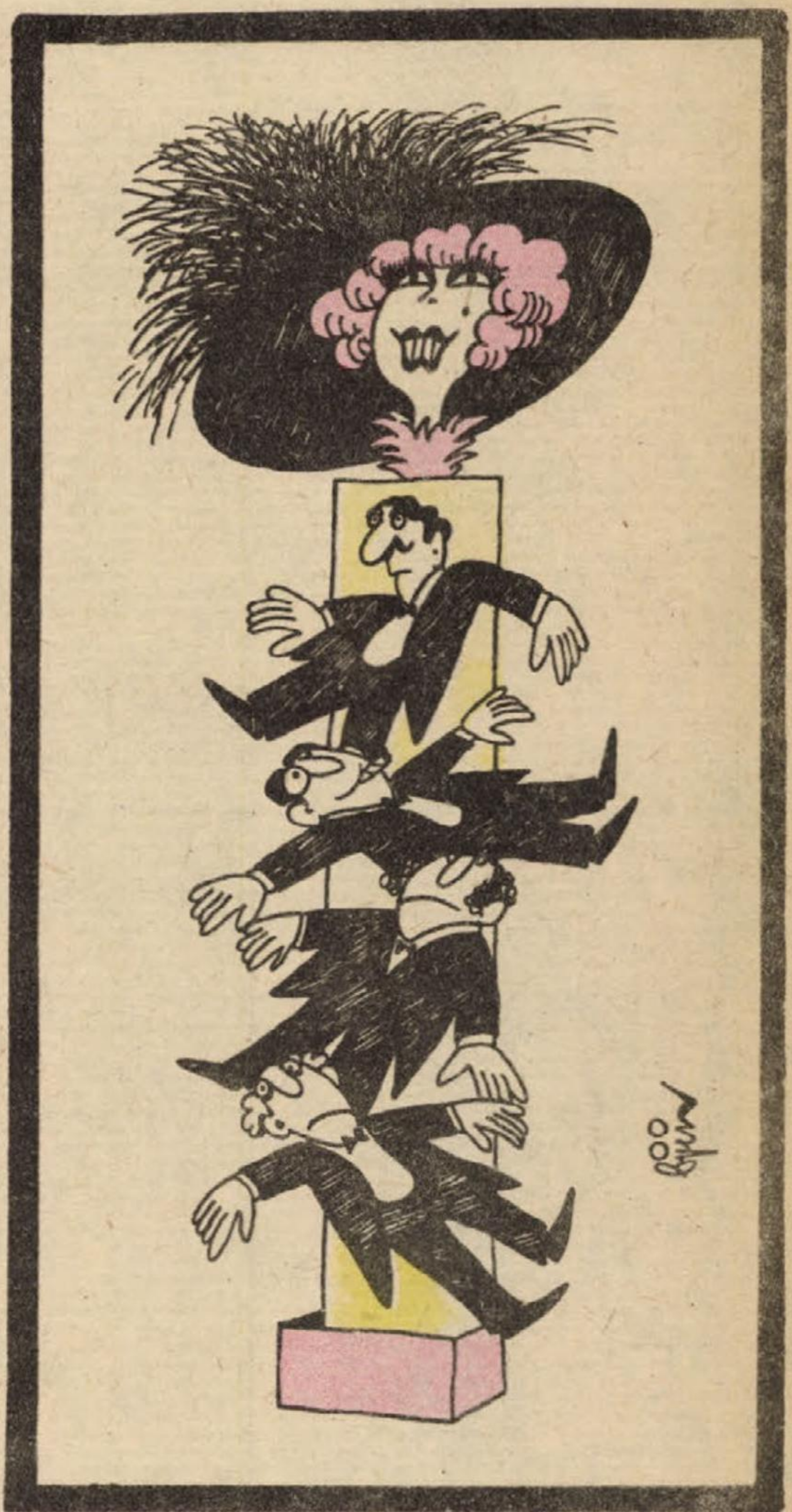

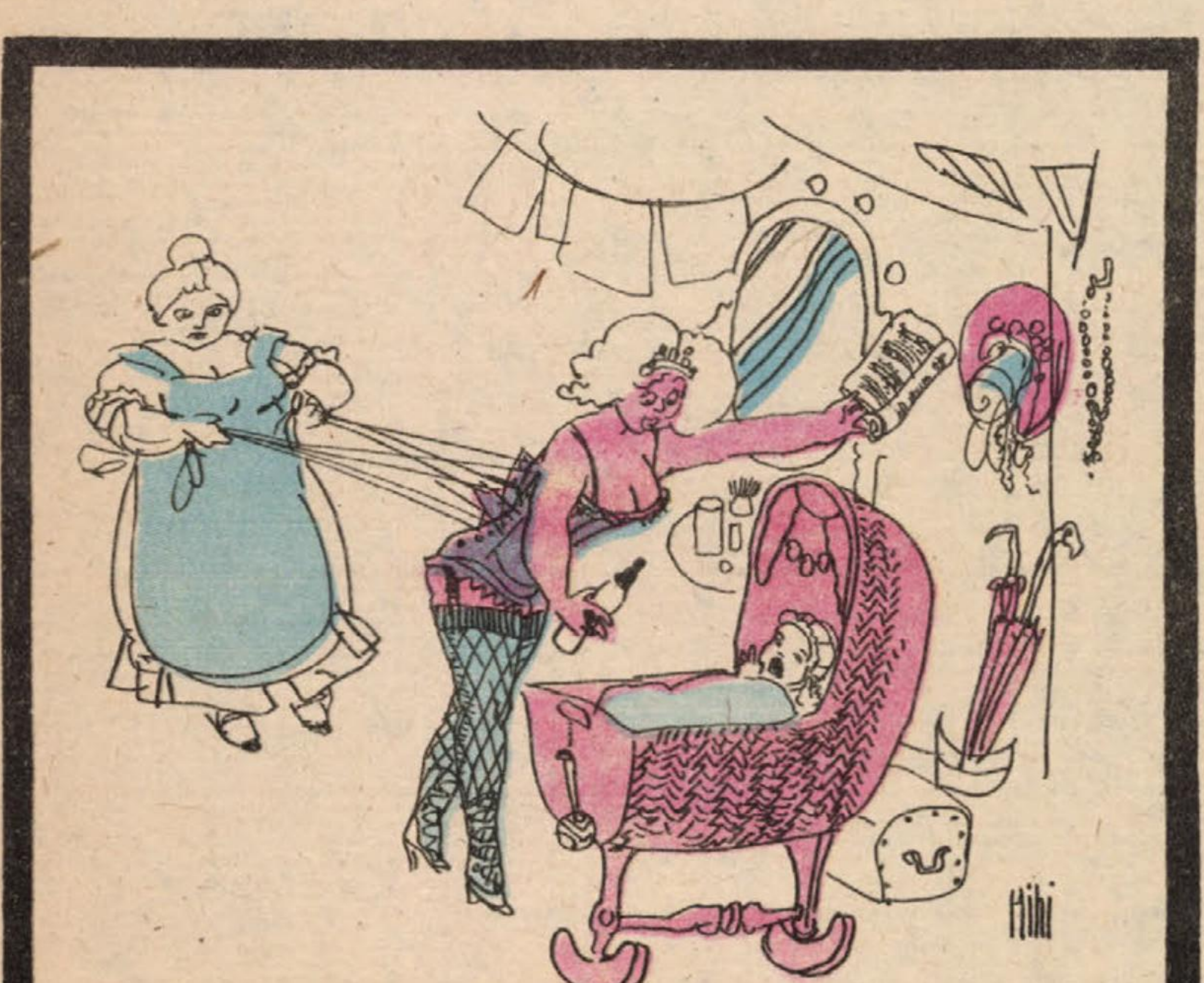

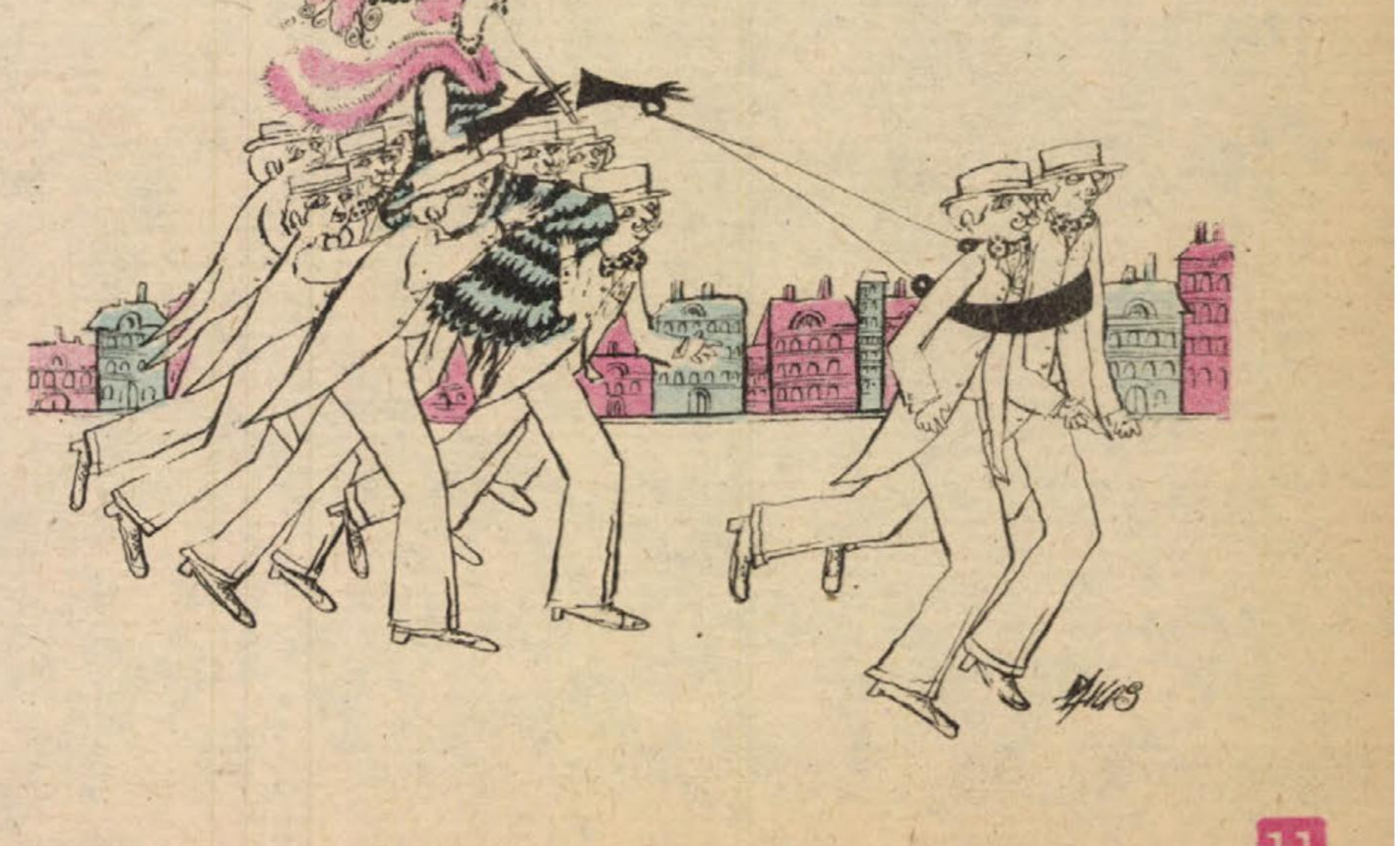

IMPORT HUMOR

MENTŐÖV

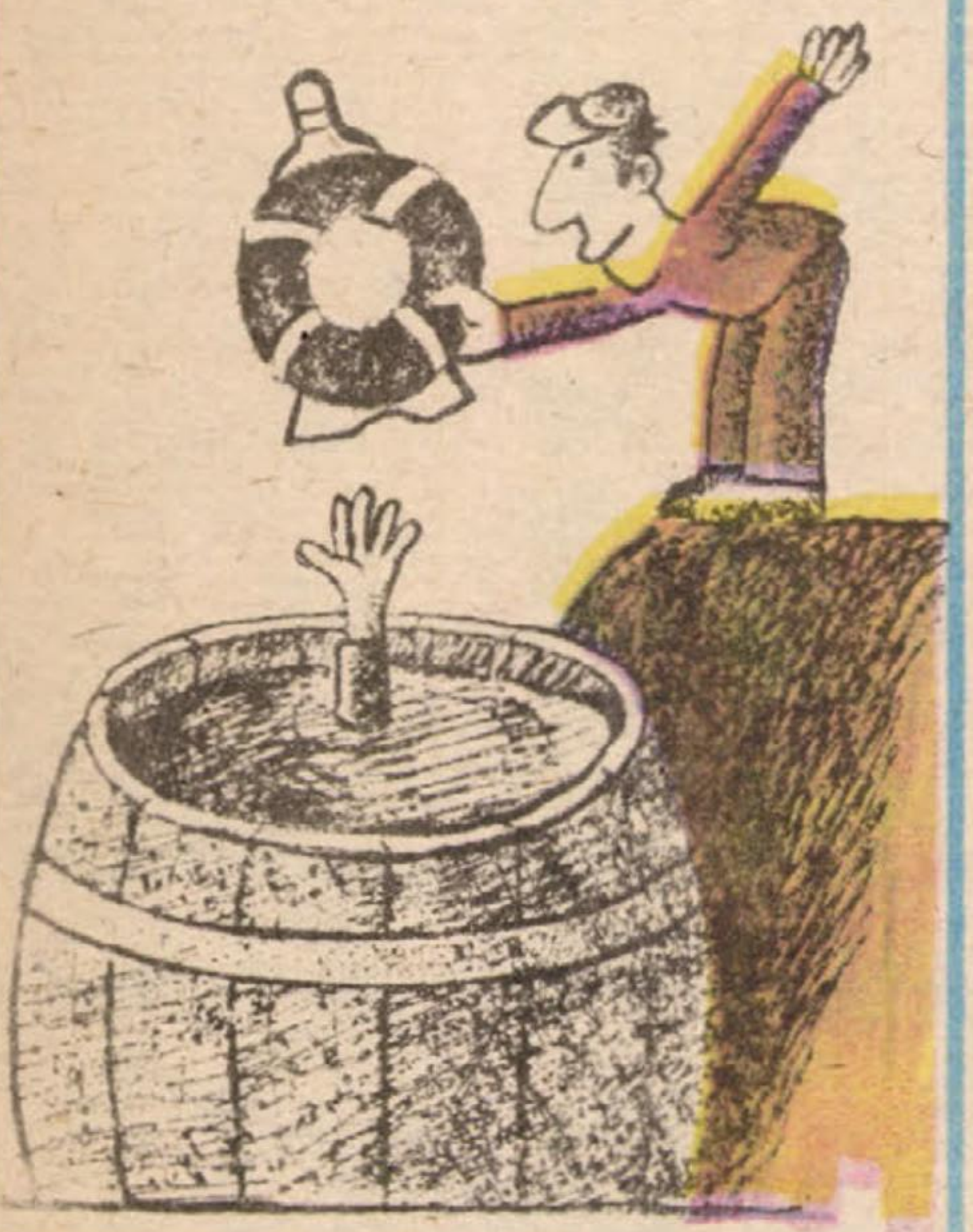

INFORMÁTOR

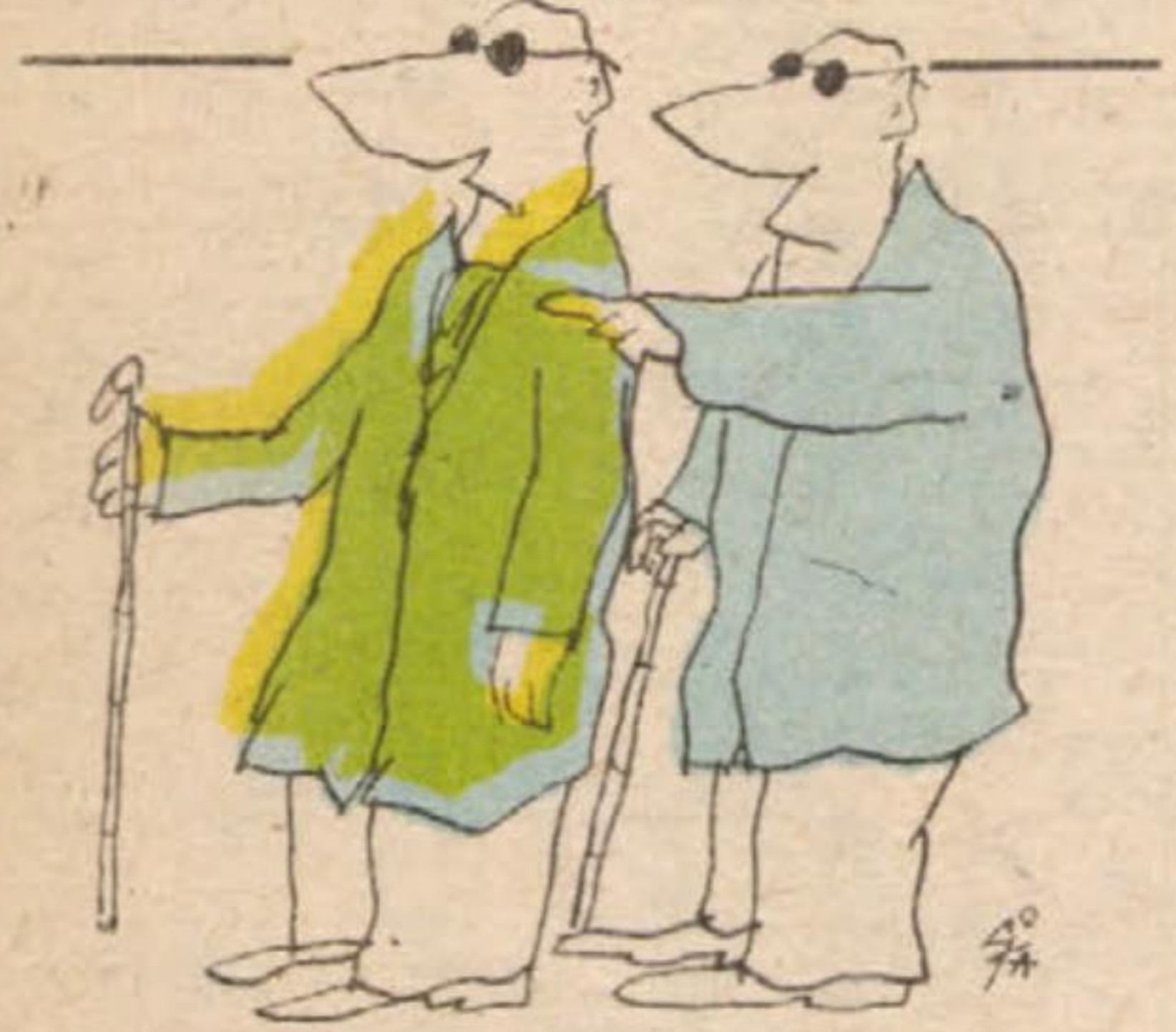

MODERN DIOGENÉSZ

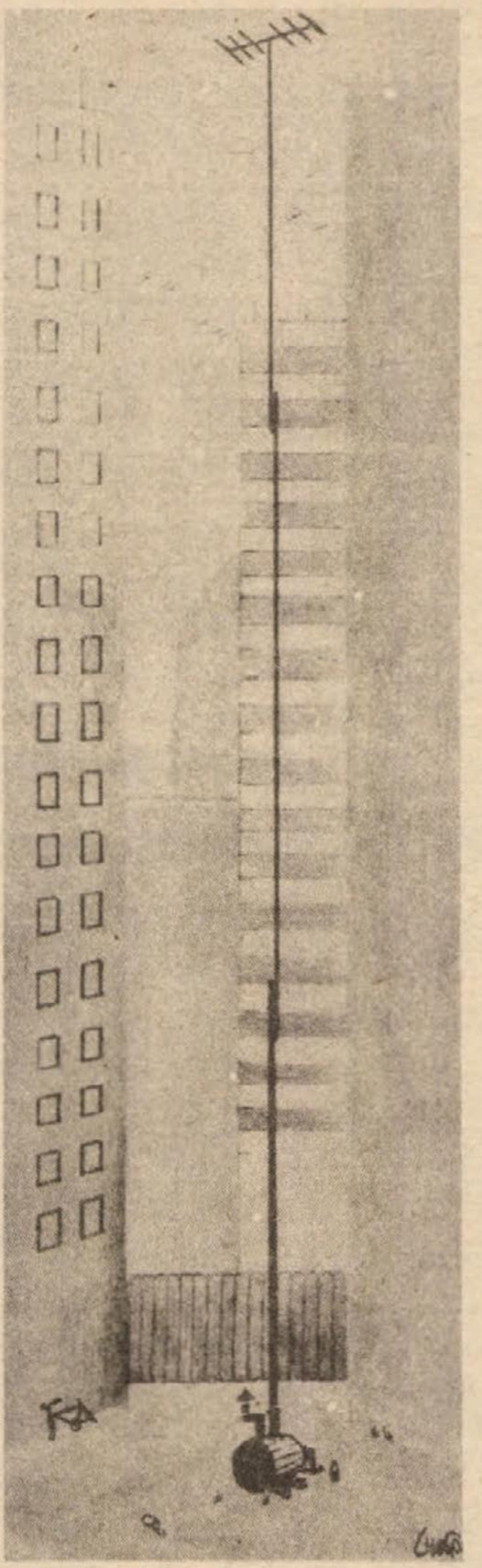

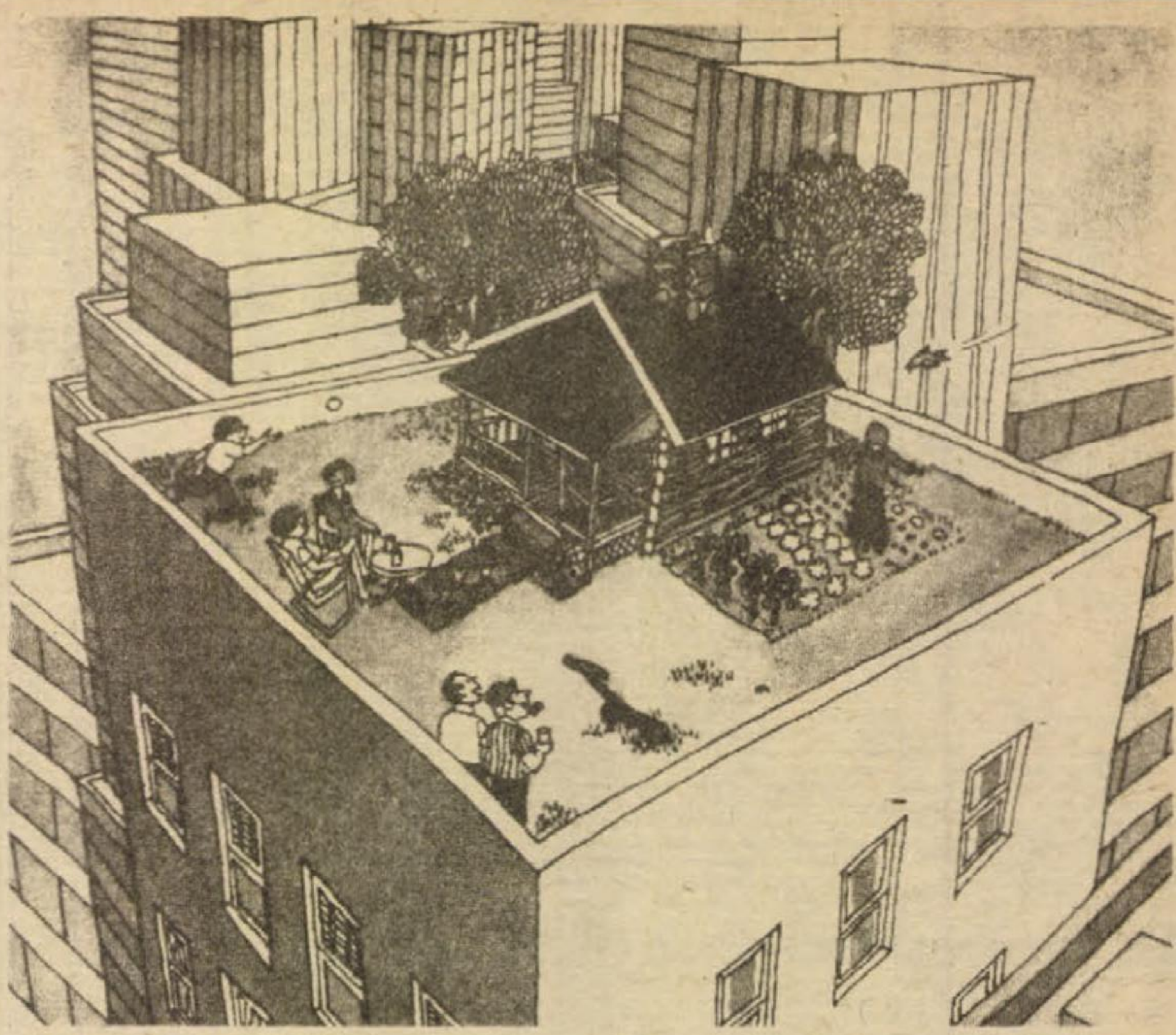

– Itt van a mi kis víkendházunk! Így legalább nem kell folyton ide-oda utazgatnunk.

PANASZFELVÉTEL

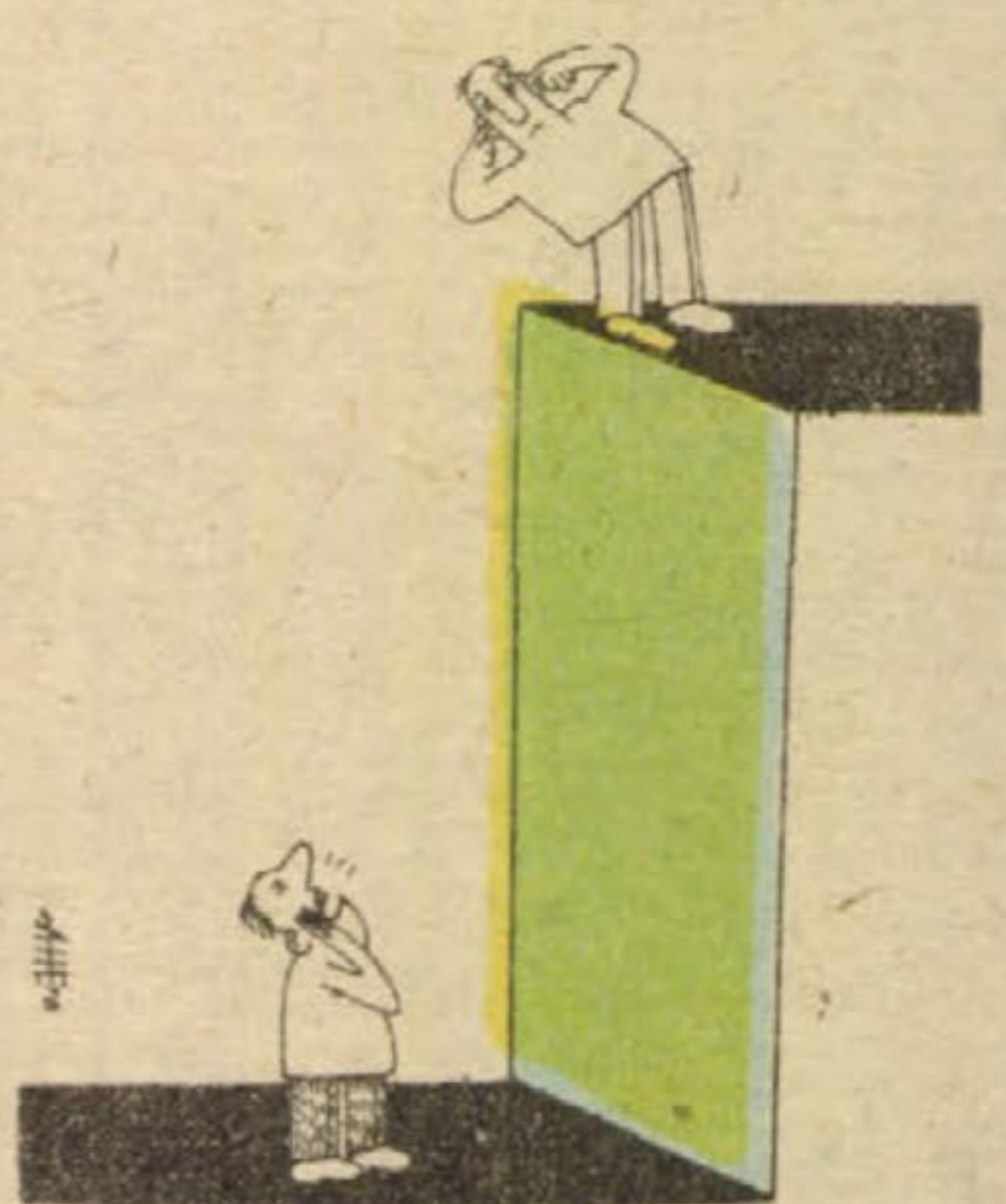

TULAJDONOS

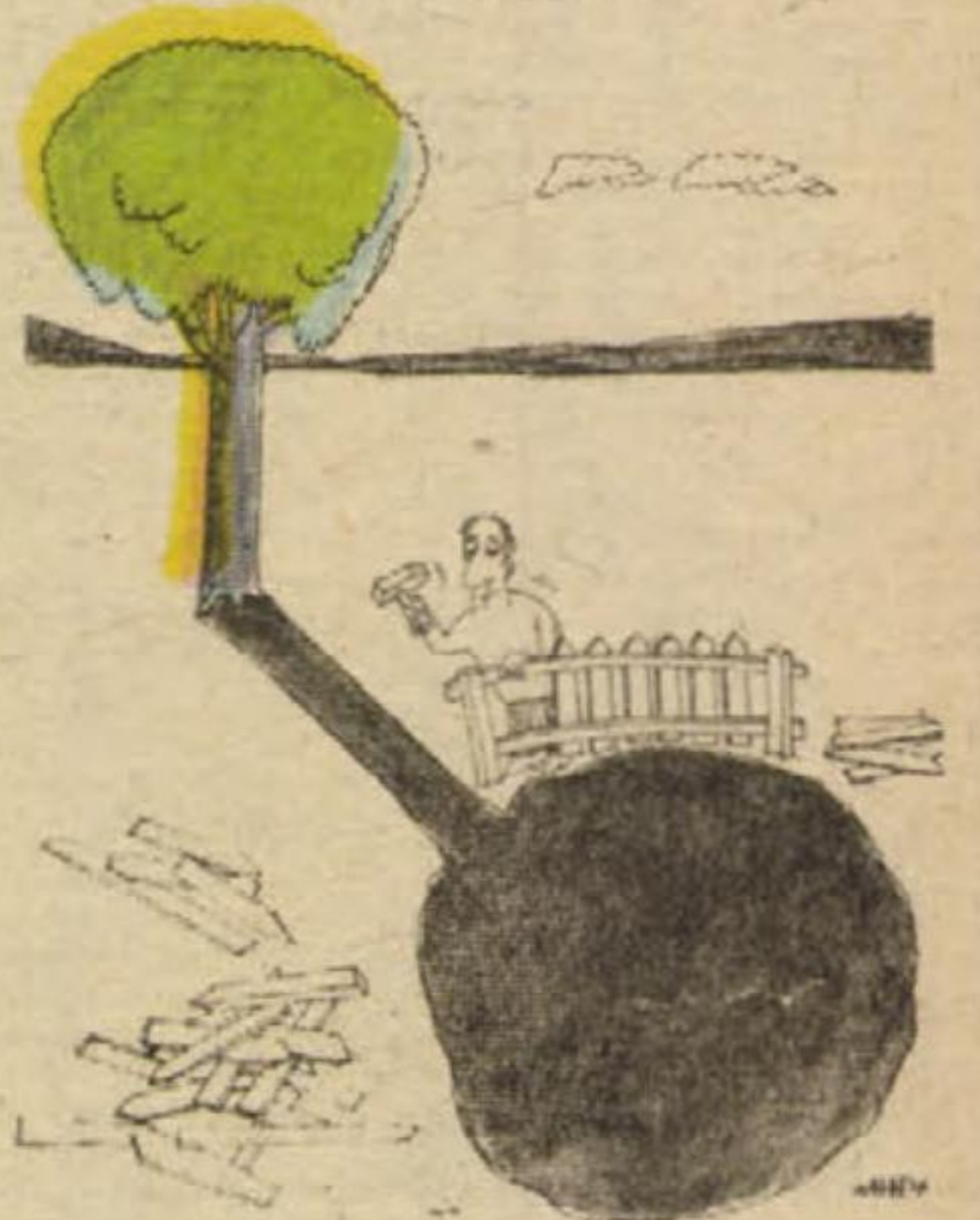

LELKIISMERETES FELESÉG

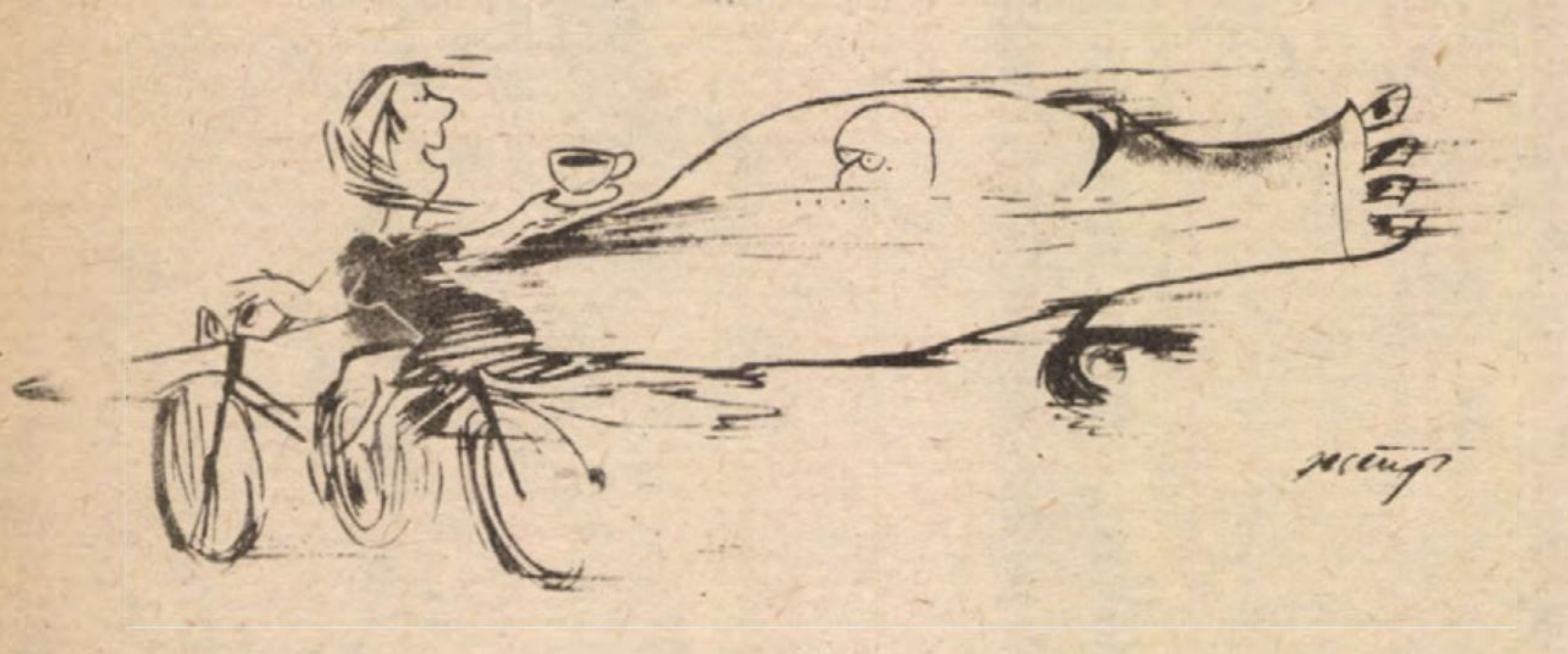

– Legalább a kávédat idd meg!

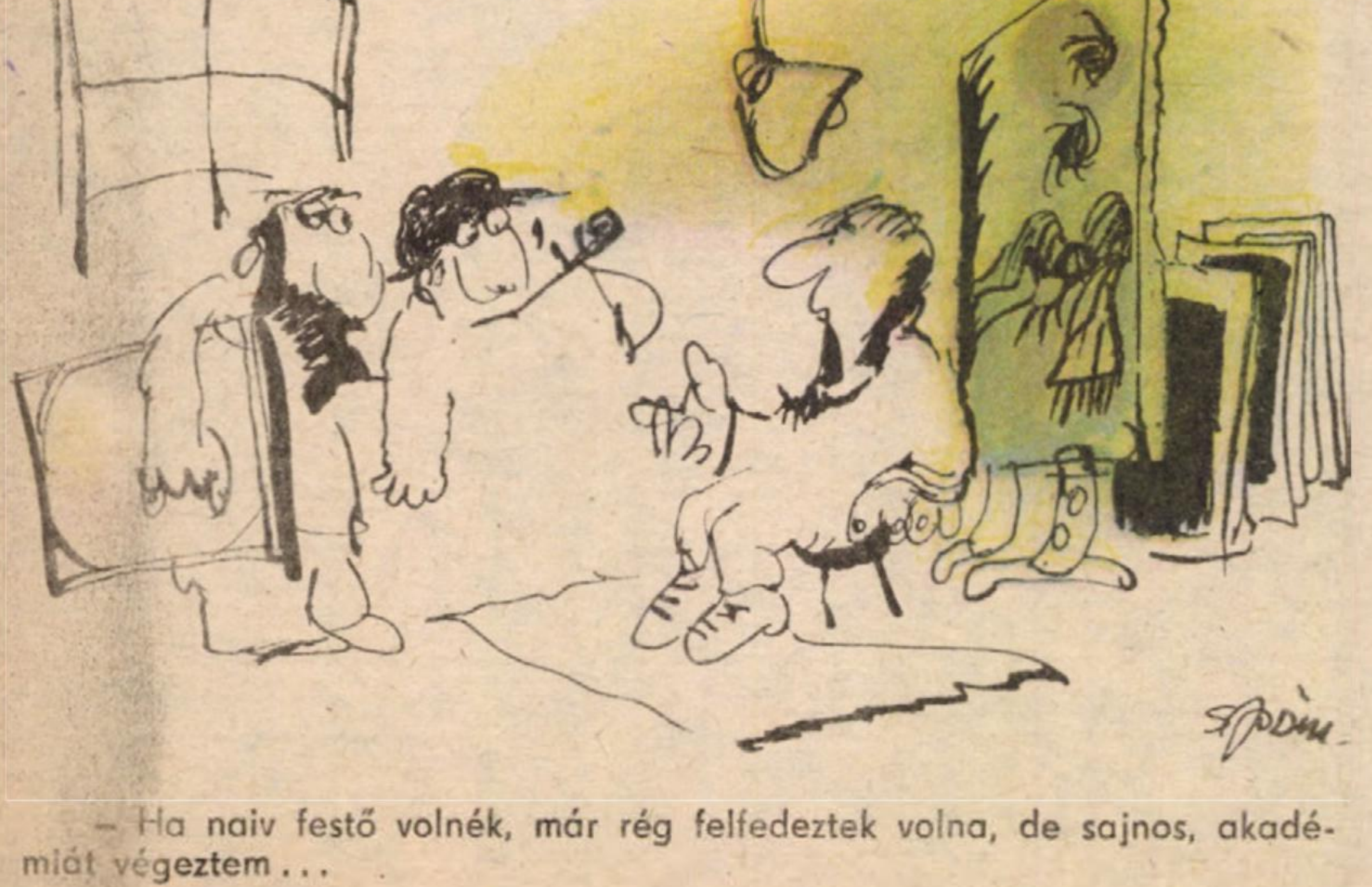

– Ha naiv festő volnék, már rég felfedeztek volna, de sajnos, akadémiát végeztem ...

SZILÁNKOK

FELHÁBORODÁS

— Pont én álljak a sor végére, csak azért, mert most érkeztem?!

NEHÉZ GYEREKKOR

A nehéz gyerekkor nem jogosít fel arra, hogy másoknak nehéz gyerekkort okozzunk.

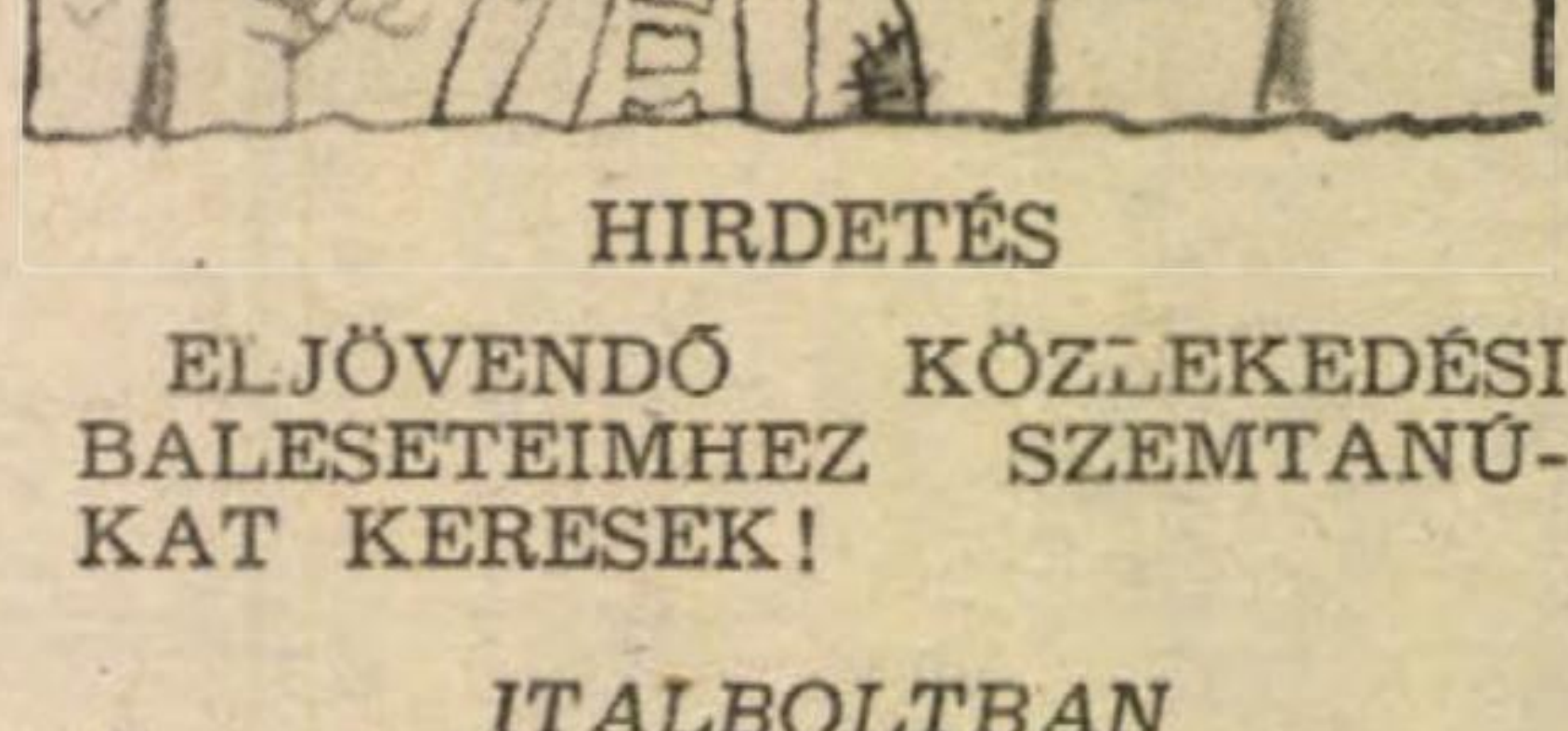

HIRDETÉS

ELJÖVENDŐ KÖZLEKEDÉSI BALESETEIMHEZ SZEMTANÚKAT KERESEK!

ITALBOLTBAN

— Rajongok a gyerekemért. Neki vettem ezt a szép cipőt. Tessék adni érte két nagyfröccsöt!

PÁRIZSI REKLÁM

Pierre Duval festőművész „Fiatal lány korsóval" című képéhez a nyolcvanéves Madam Trevignont kérte fel modellnek, aki a mi kozmetikai szalonunkban kap hatásos kezelést.

KÉRDÉS

Brahovácz kérdezte a napokban:

— Nem tud egy éttermet, ahol pocsékul főznek? Fogyókúrázom ...

BOLDOGSÁG

— Ha a boldogságot dekára mérik, nálam biztosan súlycsonkítás történt.

MEGLEPŐ

A karmester felemelte a karmesteri pálcát és egy körmöst adott a hamisan játszó második hegedűsnek.

ILYEN IS VAN

A fiatal házasok, nem sokkal az esküvő után egymásba szerettek.

CASANOVA

— Barátocskám, magának erős náthája van. Ágyban a helye.

— A sajátomban?

ÖNKRITIKA

Van annyi bátorságom, hogy bárkinek a szemébe mondjam: gyáva vagyok!

HÁZASSÁG

Vannak olyan házasságok, melyeket csak a gonoszság tart össze. Együtt élve többet tudnak ártani egymásnak.

Galambos Szilveszter

HIRDETÉS

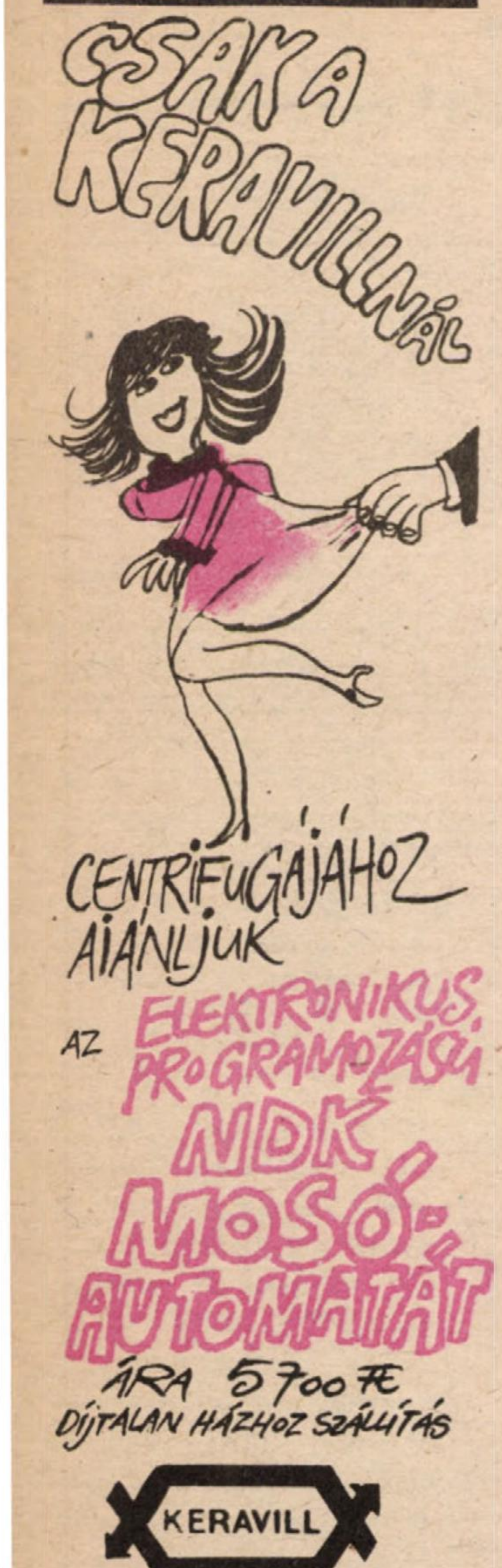
CSAK A KERAVILLNÁL
CENTRIFUGÁJÁHOZ AJÁNLJUK
AZ ELEKTRONIKUS PROGRAMOZÁSÚ NDK MOSÓ-AUTOMATÁT
ÁRA 5700 Ft
DÍJTALAN HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS
KERAVILL

Tücsök és Bogár

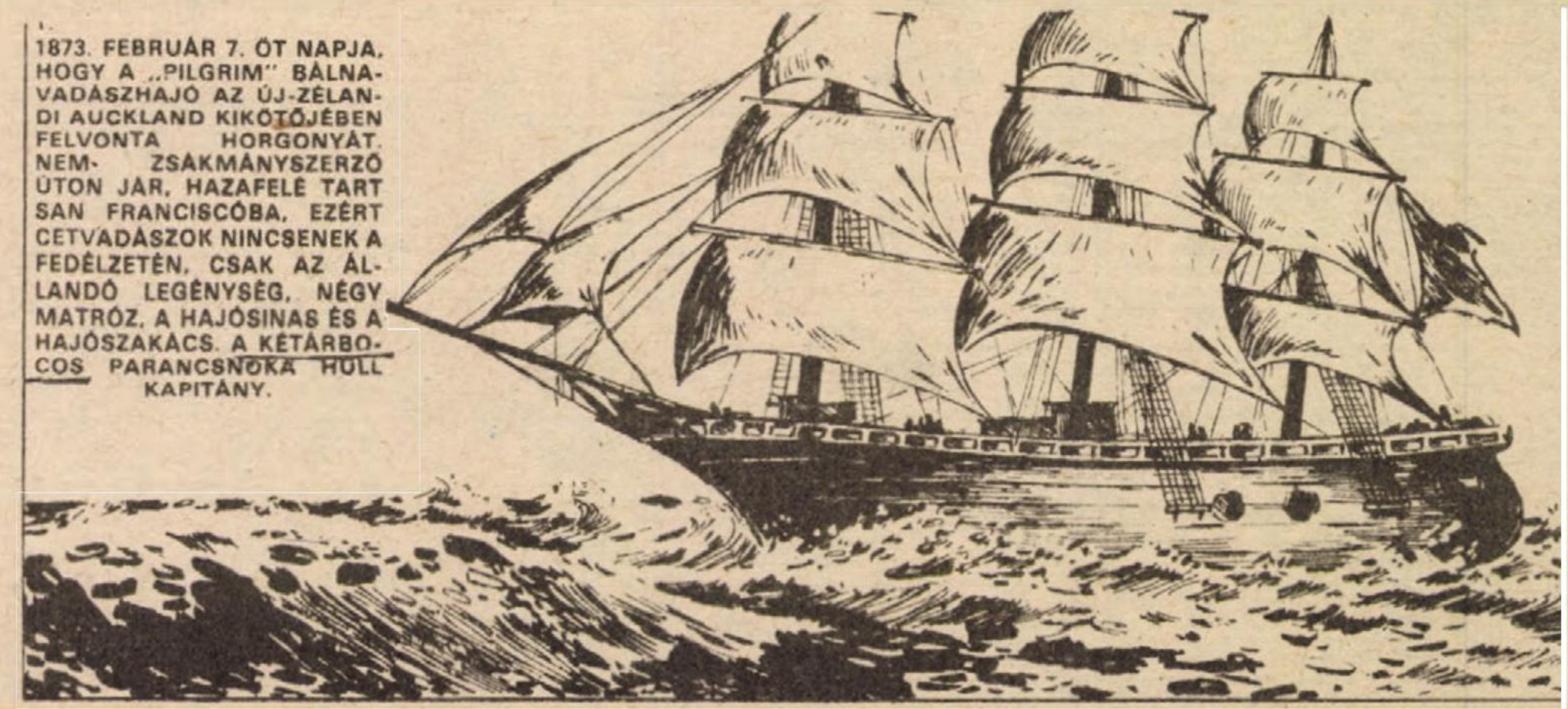

1873. FEBRUÁR 7. ÖT NAPJA, HOGY A „PILGRIM" BÁLNAVADÁSZHAJÓ AZ ÚJ-ZÉLANDI AUCKLAND KIKÖTŐJÉBEN FELVONTA HORGONYÁT. NEM ZSÁKMÁNYSZERZŐ ÚTON JÁR, HAZAFELÉ TART SAN FRANCISCÓBA, EZÉRT CETVADÁSZOK NINCSENEK A FEDÉLZETÉN, CSAK AZ ÁLLANDÓ LEGÉNYSÉG, NÉGY MATRÓZ, A HAJÓSINAS ÉS A HAJÓSZAKÁCS. A KÉTÁRBOCOS PARANCSNOKA HULL KAPITÁNY.

Ez kétárbocos. A harmadik Hull kapitány, aki az ellenség megtévesztésére álcázta magát árbocnak.

(A Fülesben fedezte fel Galambos Valéria, dinnyési olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

őszintén beszélhet problémáiról. Azonos nemű jó barátra gondolok, már csak azért is mert az ilyen barátkozás a legjobb előkészület a partnerkapcsolatokra. Nem kell feltétlenül és mielőbb elmenekülni hazulról. Jobb megoldás,

Igeeen?!

(A Világ Ifjúsága c. lapban észlelte Máj Péter, nagytoldipusztai olvasónk)

Hát igen, most, hogy — borongó arccal, amelyből két nosztalgikus fekete szempár ragyog elő — ott ül immár az

Négy szeme van a nosztalgikusnak! Hát csoda, hogy borong az arca?

(A Magyar Nemzetben találta Moskovszky Lajosné)

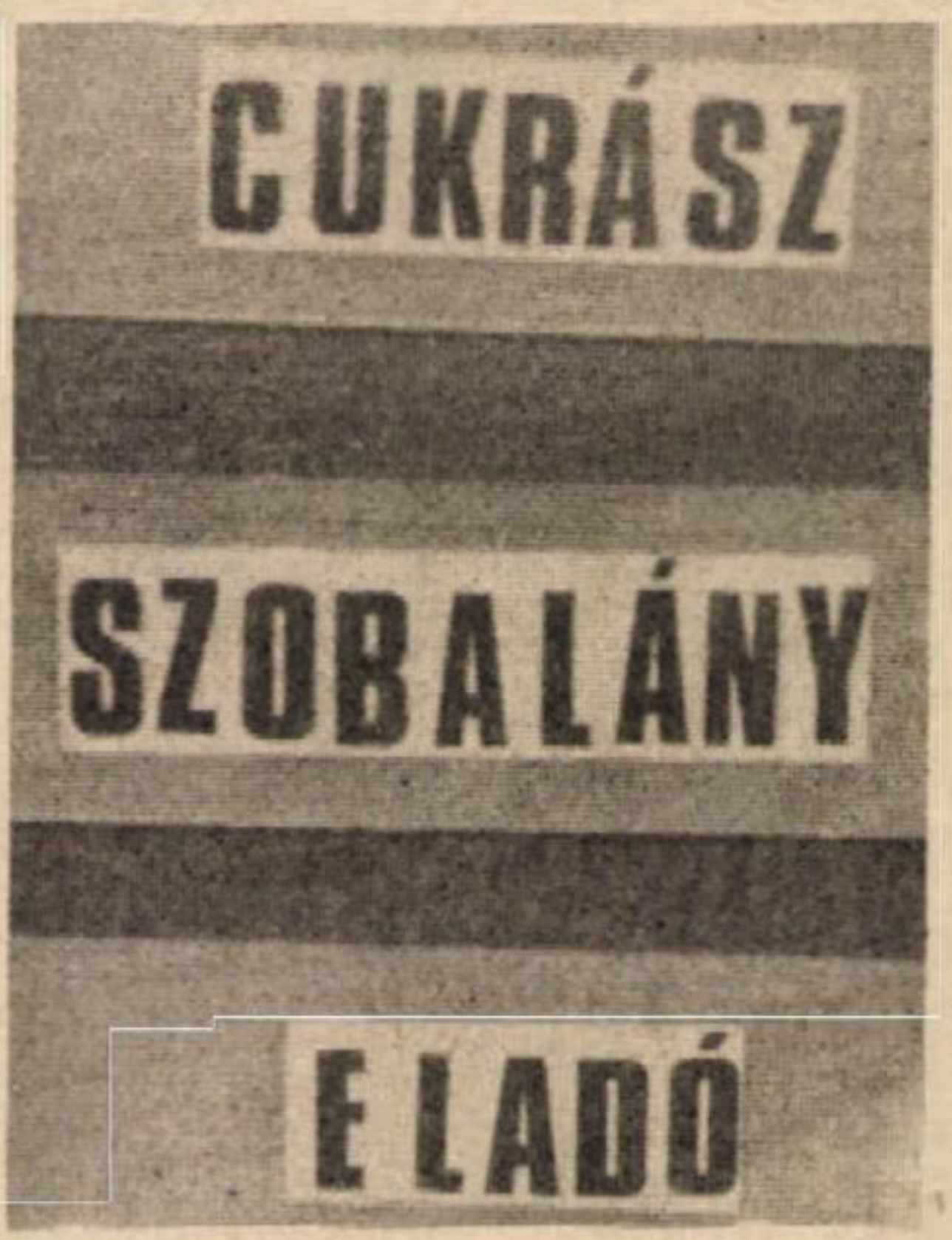

És mennyi lehet a zsenge szobalány párja?

(Az Emke bisztróban fotózta Szabó Ferenc)

degben a havon futkostak. A tudomány szerint ugyanis mínusz 4,9 fok már a gyík halálat jelenti, s 10 fokos fagyban már alig bír mozogni.

Mínusz húsznál pedig lassan a libabőr is kiveri.

(Az IPM-ből nyírta Vass Károly)

— Anyajuh állományának bővítésére a nagysimonyi termelőszövetkezet 340, a kemenesmagasi tsz pedig 400 fiatal jércét vásárolt. Hasonló állománybővítést terveznek megyénkben más termelőszövetkezetek is.

Most aztán lesik, hogy bővül-e, vagy sem.

(A Vas Népe című lapból ollózta Szakács Lajos, szombathelyi olvasónk)

KARAKÁN RENDEZŐ

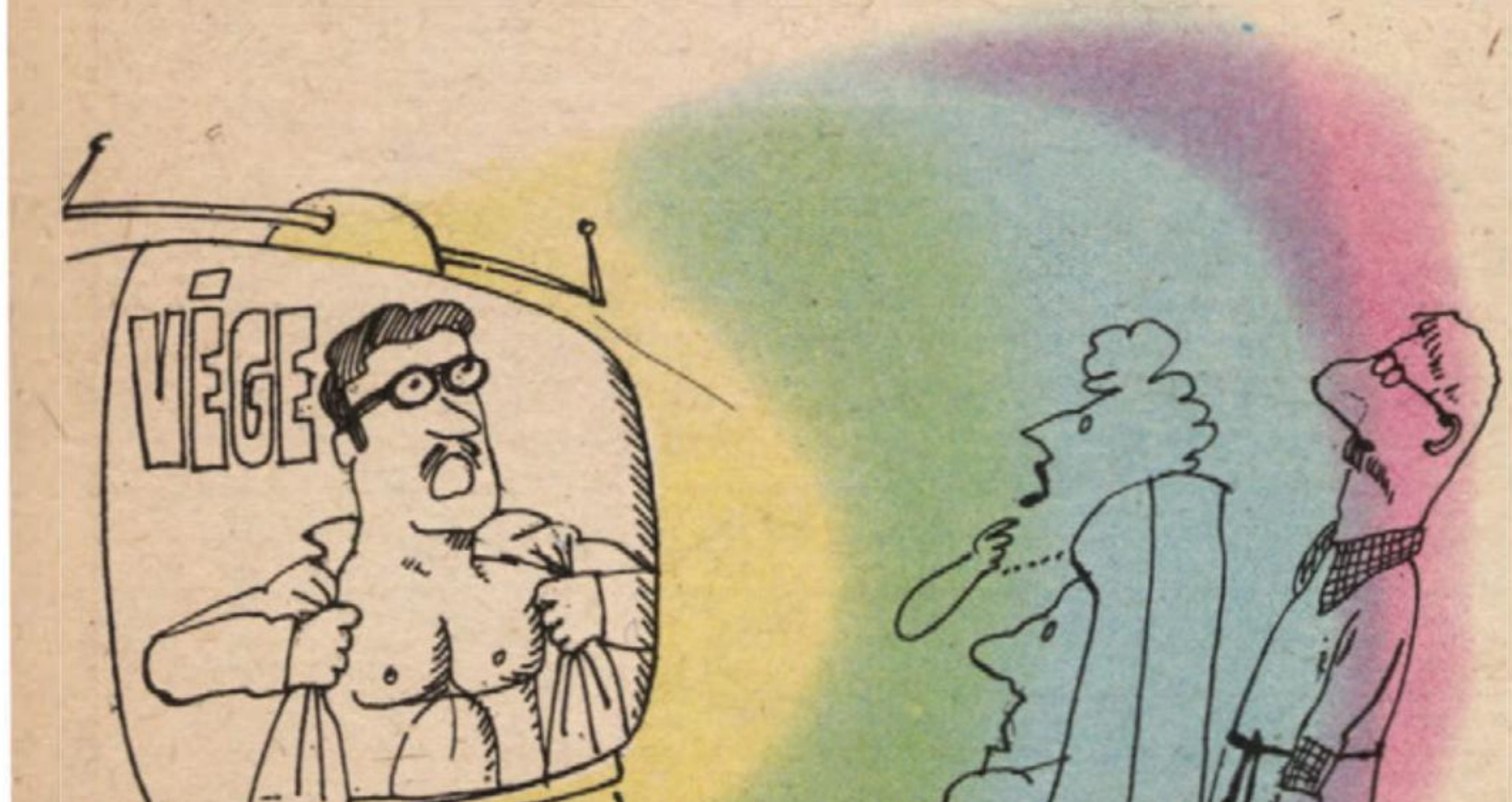

– A film hibáiért vállalom a felelősséget

Aszongyák

hogy az amerikai Kansas City Társaság meg akarja vásárolni a londoni Victoria pályaudvart, hogy az USA-ban régiségkereskedő csarnoknak használja.

Arról persze sejtelmem sincs, hogyan akarják a londoni pályaudvart Amerikába átszállítani, talán szétszedve, darabonként, illetve téglánként, ez meglehetősen pepecselő munka lenne, de a türelem rózsát terem, illetve pontosabban régiségkereskedő csarnokot, ahol megtartható az izgalmas árverés, amitől felmegy az érverés, a tégla is jobb, ha hajón szállítják, mint ha az ember fejére esik, lehet, hogy akiben ez a csodálatos ötlet megfogamzott, annak is egy tégla esett a fejére, vagy ő esett a saját fejére, bár ez nem valószínű, mert kitűnő üzlet lenne ez a pályaudvar-régiségkereskedő csarnok, ahol vonat helyett a haszon jönne be, de akkor nem is állnak meg ennél az ötletnél, megvásárolják esetleg a Waterloo pályaudvart is, ahol Napóleon-aranyakat lehetne venni és eladni, a Tower-hidat, amellyel megpróbálhatnák áthidalni a gazdasági nehézségeket, a Hyde Parkot, ahol elhelyezhetnék a New York-i Central Parkból a nagy szerelmi forgalom miatt kiszorult alkalmi partnerpárokat, sőt, ha lúd, legyen kövér, magát a Themze folyót is, amelyet literenként lehetne átszállítani Amerikába, vagy esetleg tankhajókon, ami azért lenne jó, mert ha a tankhajóval baj történne, a folyóvíz nem szennyezné tönkre a tengert, szóval van ebben a dologban fantázia, én azonban az aggályoskodó természetemmel elképzelem, hogy egy bánatos férfi ül a pályaudvarból átalakított régiségkereskedő csarnokban, s a kérdésre, hogy mit keres itt, búsan feleli:

— A sógoromat várom vidékről, de már kezd gyanús lenni, hogy ilyen sokat késik a vonata. **(gergely)**

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Istenem, ha a férfiak egyszer leszoknának az ivásról...

— Ne is mondd! A múlt héten én is nagy patáliát csaptam azért, mert a férjem berúgott. Három napig nem szólt hozzám! De aztán mégis kénytelen volt megszólalni.

— És mit mondott?

— Azt kérdezte, hol van a dugóhúzó.

*

— Kire kiabált tegnap este a feleséged?

— A kutyára.

— Szegény kutya! Hallottam, a feleséged azzal fenyegette, hogy elveszi tőle a lakáskulcsot.

KEMÉNY FELKÉSZITÉS ARGENTÍNÁRA

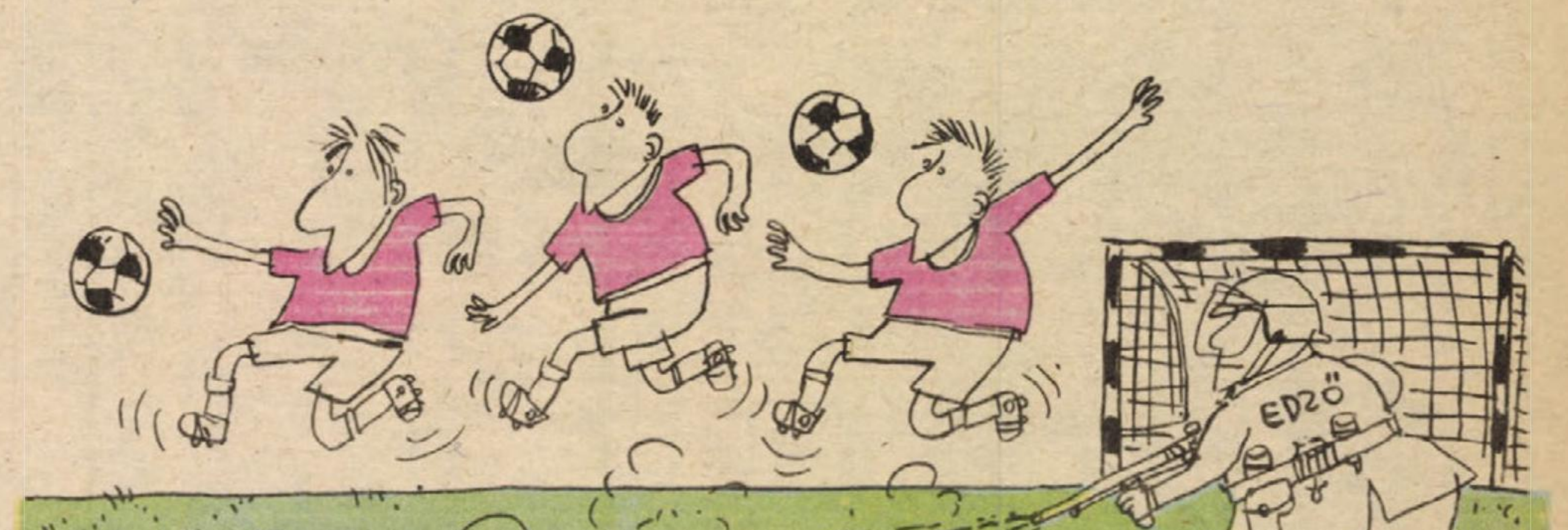

DALLOS JENŐ:

A XX. SZÁZAD BETEGSÉGE A MAGAS VÉRNYOMÁS

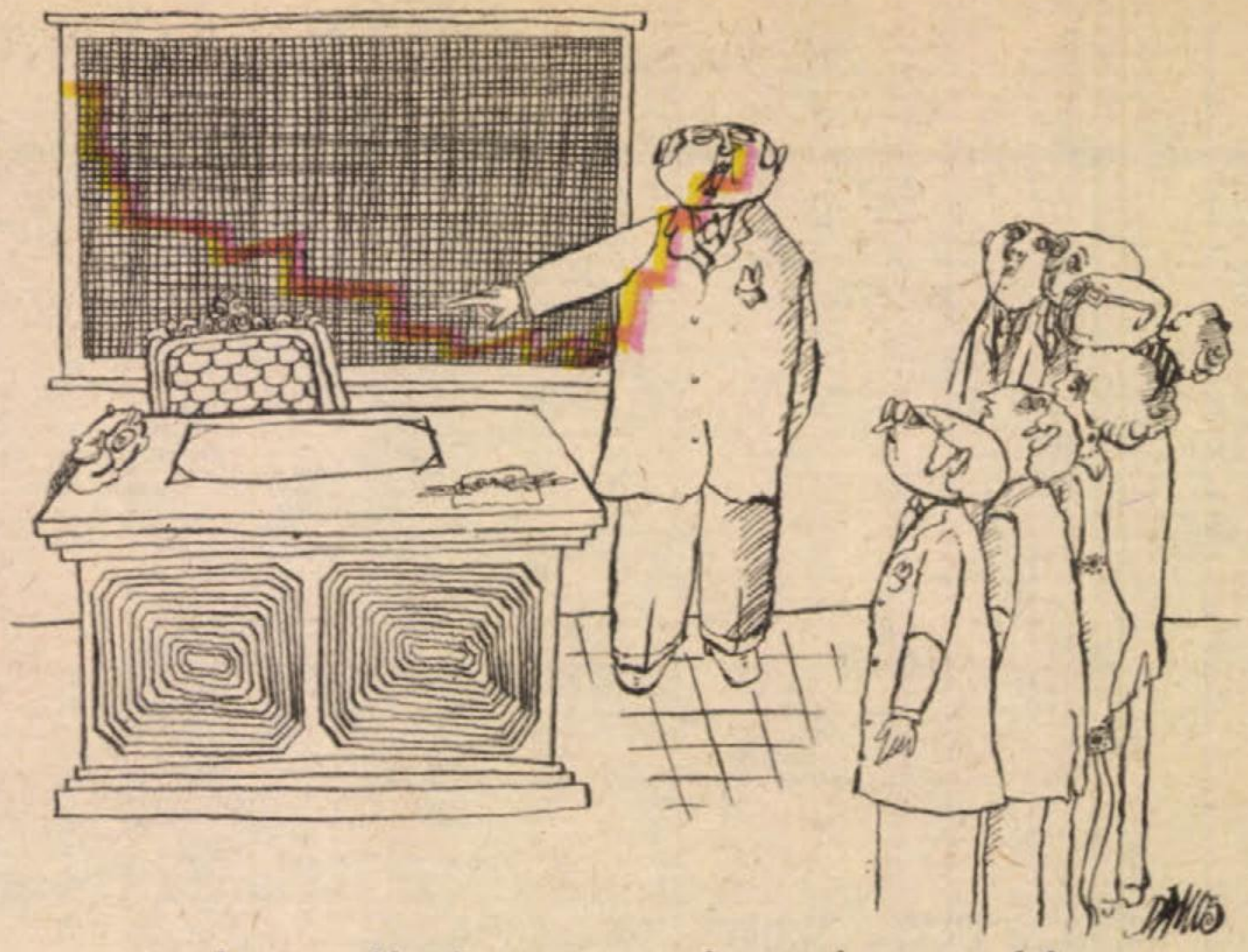

– A termelés lemegy, a vérnyomás meg fel...

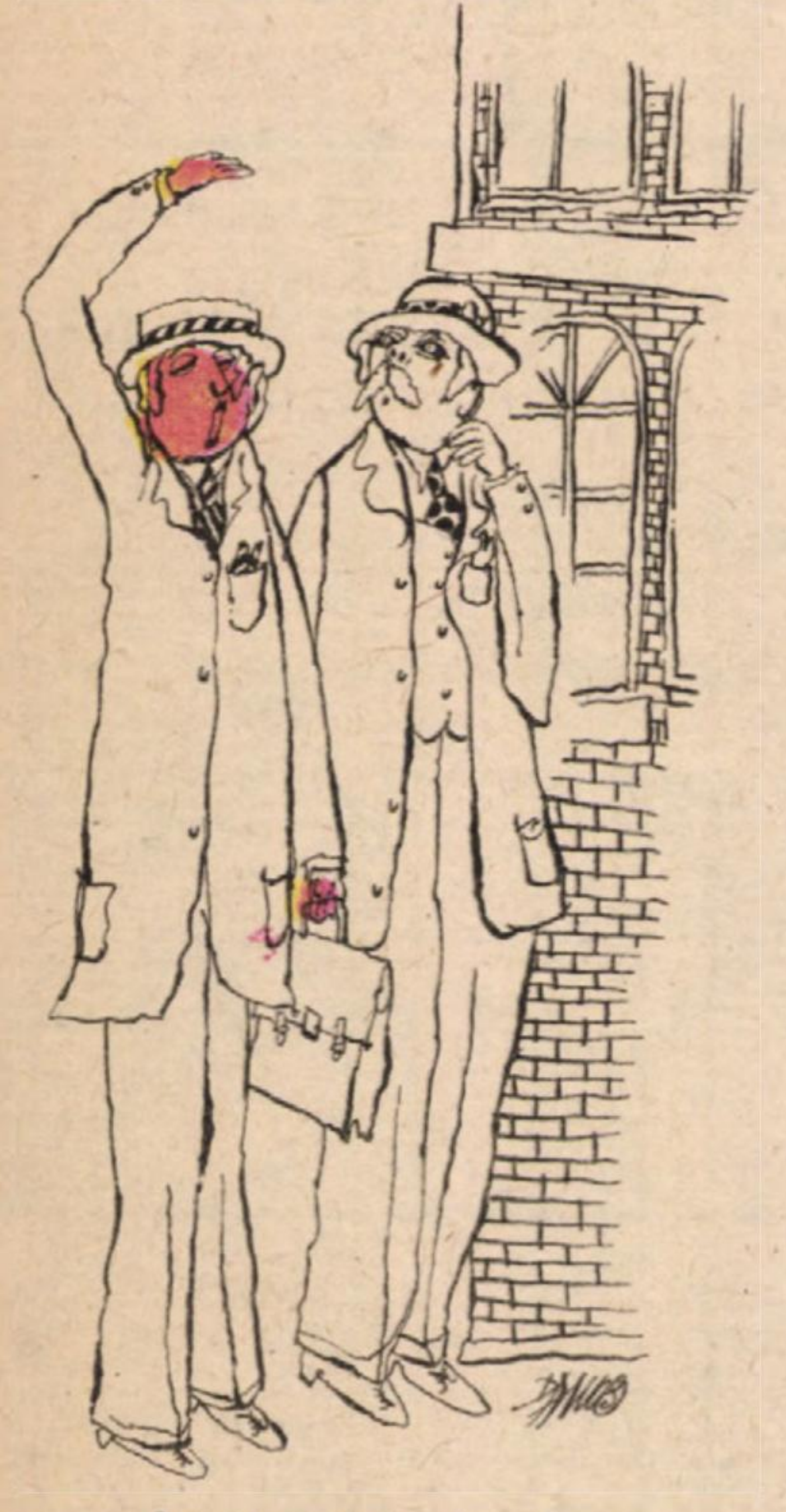

– Az semmi! Az én vérnyomásom ilyen magas!

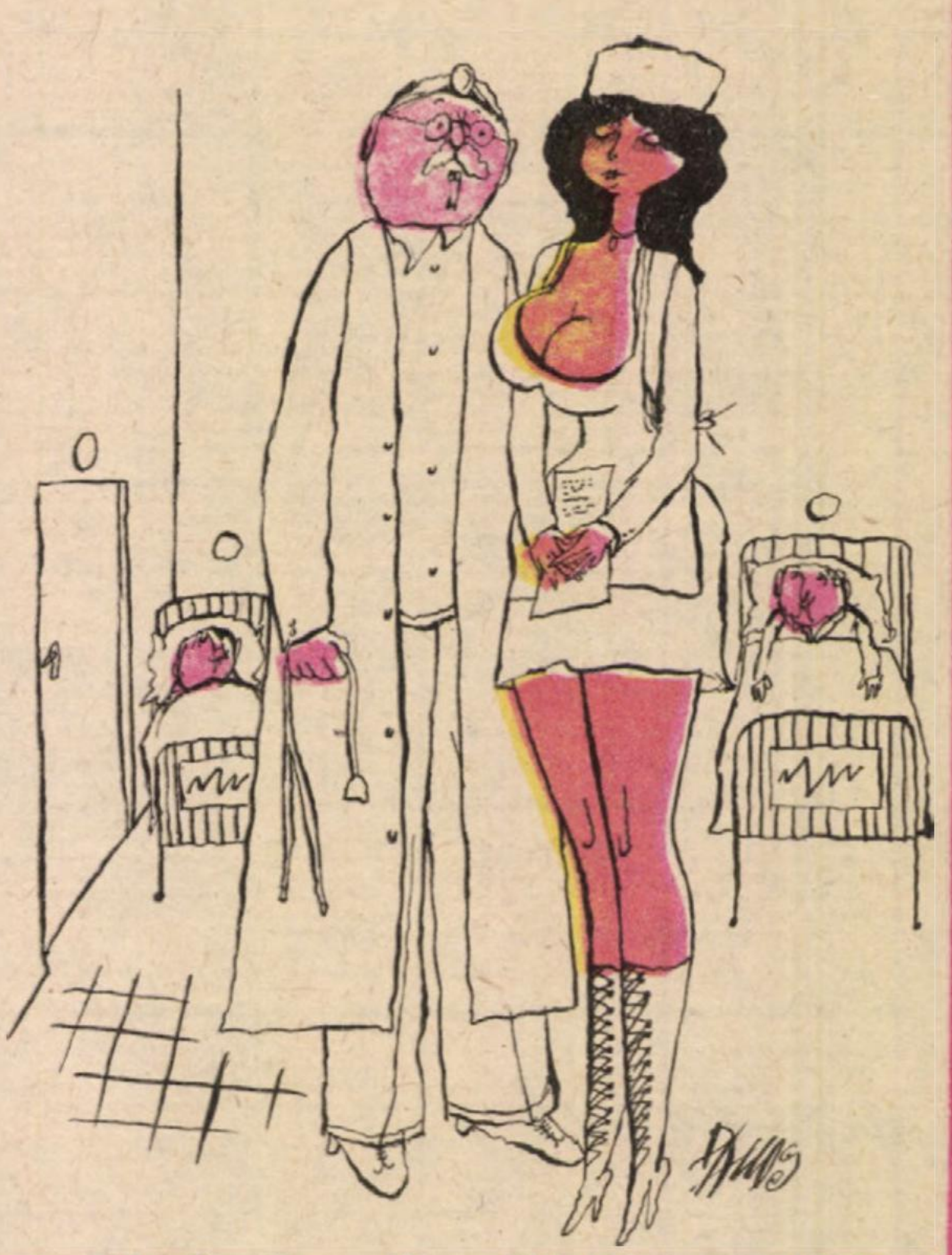

– Magát más osztályra kell helyeznem, Micike, mert minden betegünknek felmegy a vérnyomása.

VALÓDI ÁLHÍREK

Ma délelőtt Somkereki Jenő gázolajipari miniszter 10 óra 17 perckor átutazott a XXII. kerületen. A helybeli tanács és a társadalmi szervek vezetői gondosan előkészített beszámolókkal integettek a magas rangú vendégnek.

*

Eddig kilenc ország jelentette be jogos követelését a nemrég felfedezett Kamiterrai földszorosra. Egy tizedik ország is benyújtotta követelését, de ezt a többiek nem ismerték el jogosnak, mondván, hogy ez az ország csak nemrég lett felfedezve a Kamiterrai földszoroson.

*

Budapesten ma nem volt csőtörés. A váratlan esemény miatt a Fővárosi Vízművek elrendelte a teljes készültséget.

*

A kálócborosi lakótelep építése a végéhez közeledik. Mint már többször beszámoltunk róla, annak idején a határidők elcsúsztak. Csúszópénzzel és csúszásgátló prémiumokkal ügyeskedtek, mígnem az illetékesek rendet teremtettek. Örömmel közölhetjük olvasóinkkal, hogy az intézkedések következtében határidő előtt két hónappal átadták az építésvezetőt az ügyészségnek.

*

A Magyar Konyha című újság sikerén felbuzdulva a kiadó újabb lapok indításával foglalkozik. Hamarosan napvilágra kerül a Magyar Speiz és a turistaforgalom idején a Magyar Háló. A mellékhelyiségek számára a tervek szerint új lapokat nem indítanak.

*

Örömmel jelenthetjük, hogy világhírű Balatonunk felkészült a nyári turistaforgalomra. A halak elégedetten úsznak. A víz hullámzik, de a part is szépen zöldül. A turisták megnyugtatására közöljük, hogy Csikula Bálintné kimeszelte nyárikonyháját, és már Beszterceiék kerti sufnijai is tisztán állnak a pihenni vágyók rendelkezésére.

Selmeczi Tibor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Férj az újságba bújva olvas. Egyszer csak elszörnyedve látja, hogy a felesége az asztalon egy borosüvegen egyensúlyozva kézen áll.
— No, végre, csakhogy rám is figyelsz!

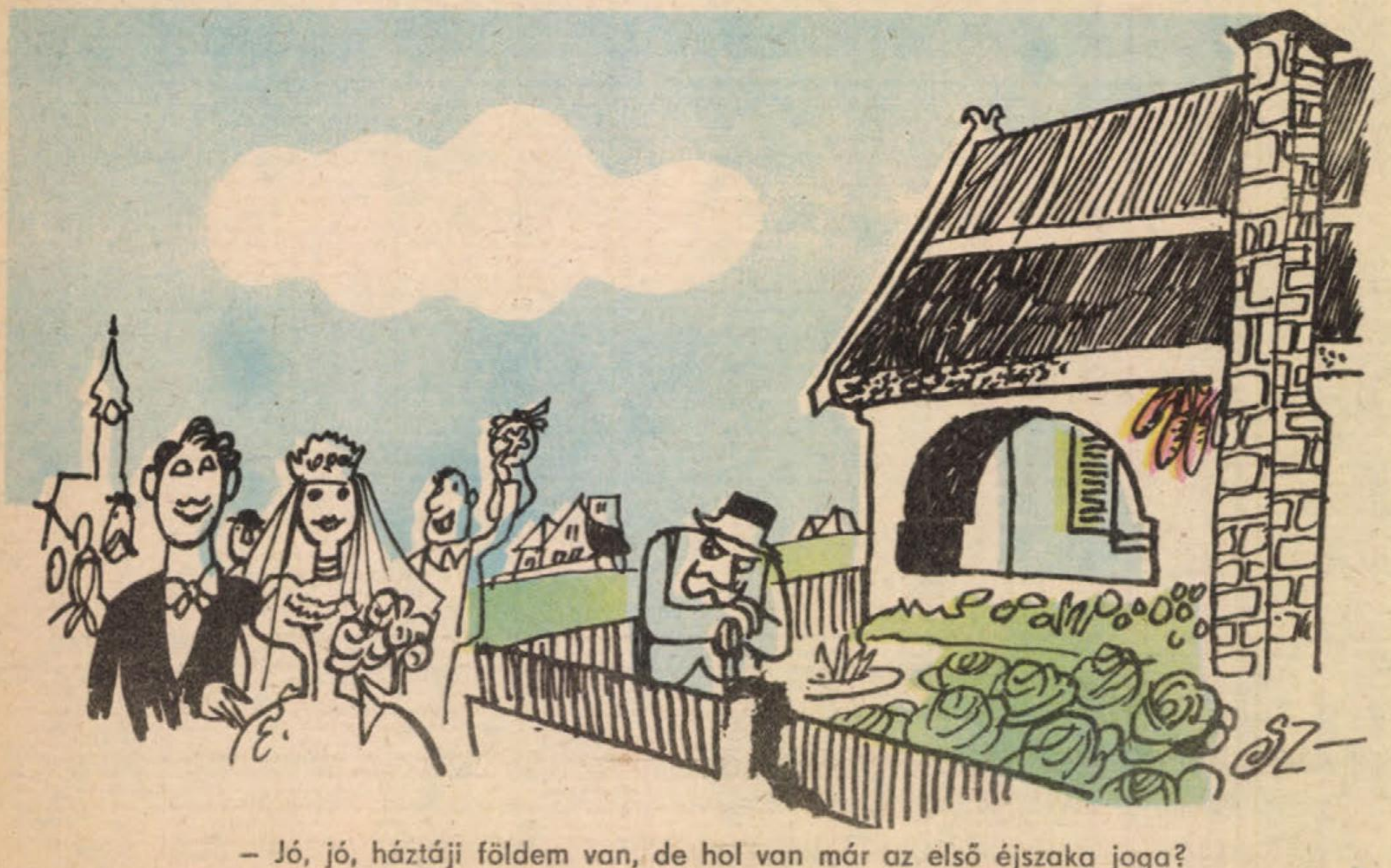

– Jó, jó, háztáji földem van, de hol van már az első éjszaka joga?

GYERMEKRABLÁS

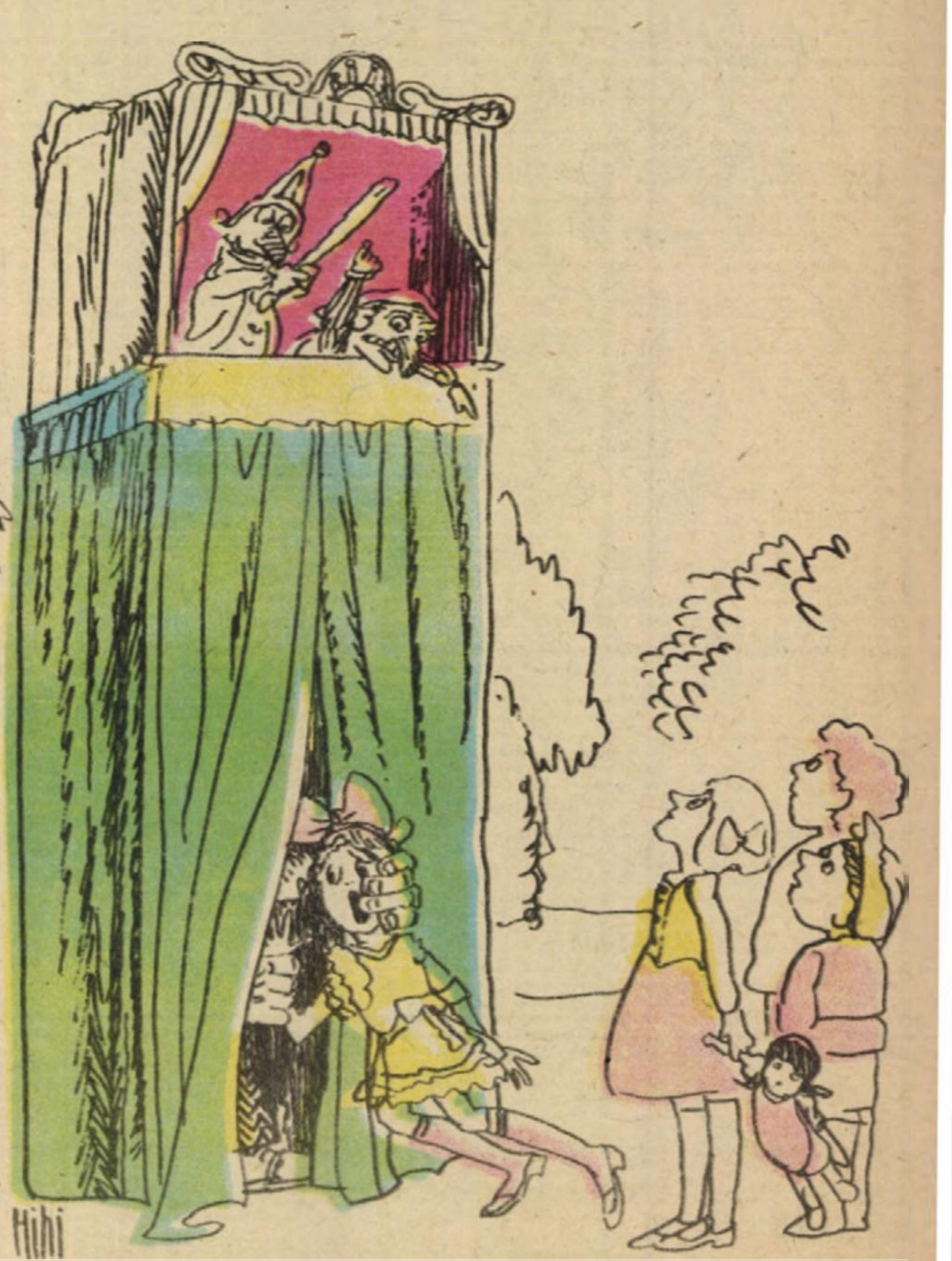

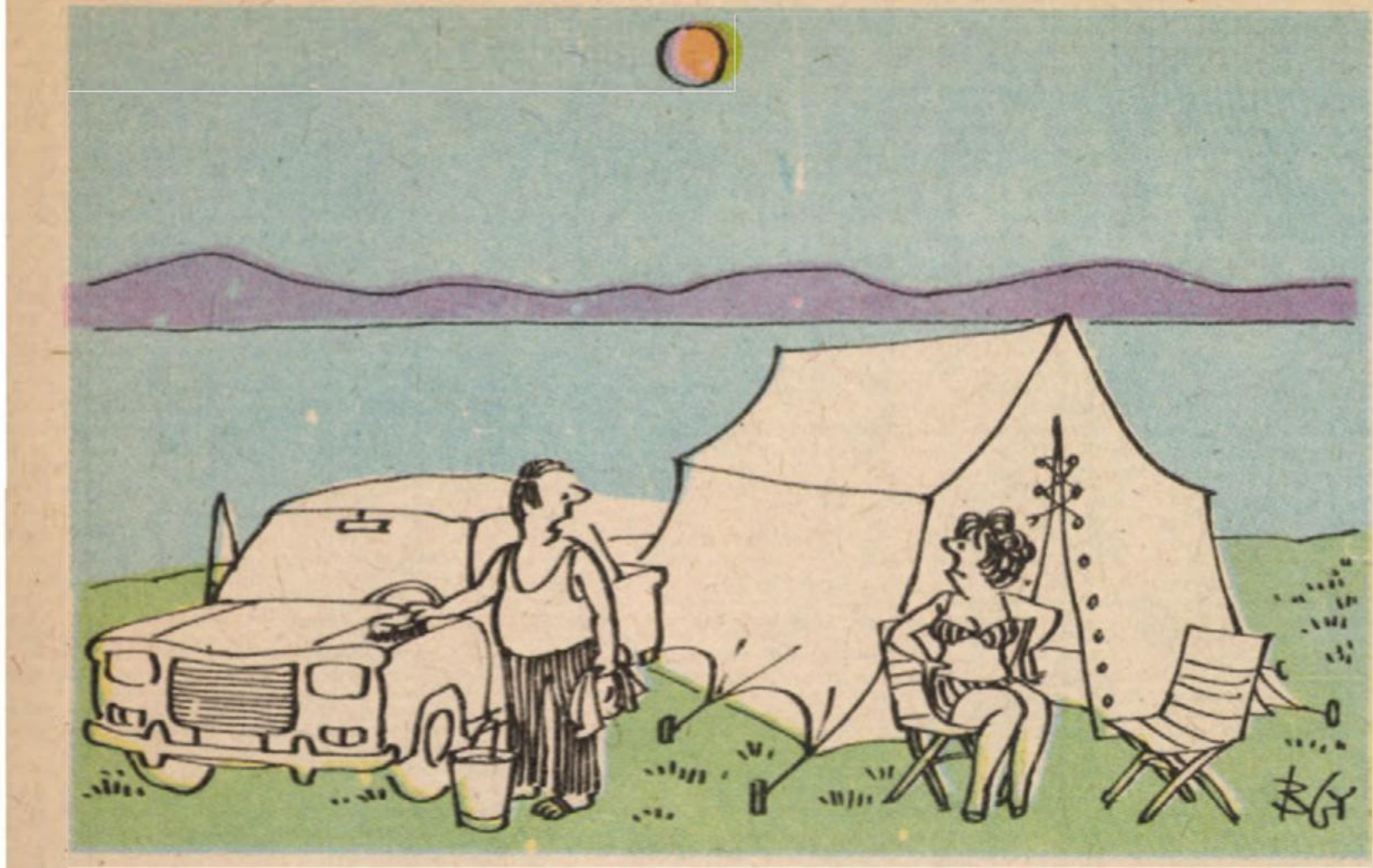

– Feleslegesen féltékenykedsz a kocsira, fiam, hiszen tudod, hogy téged is szeretlek!

CSODA A LAKÓTELEPEN

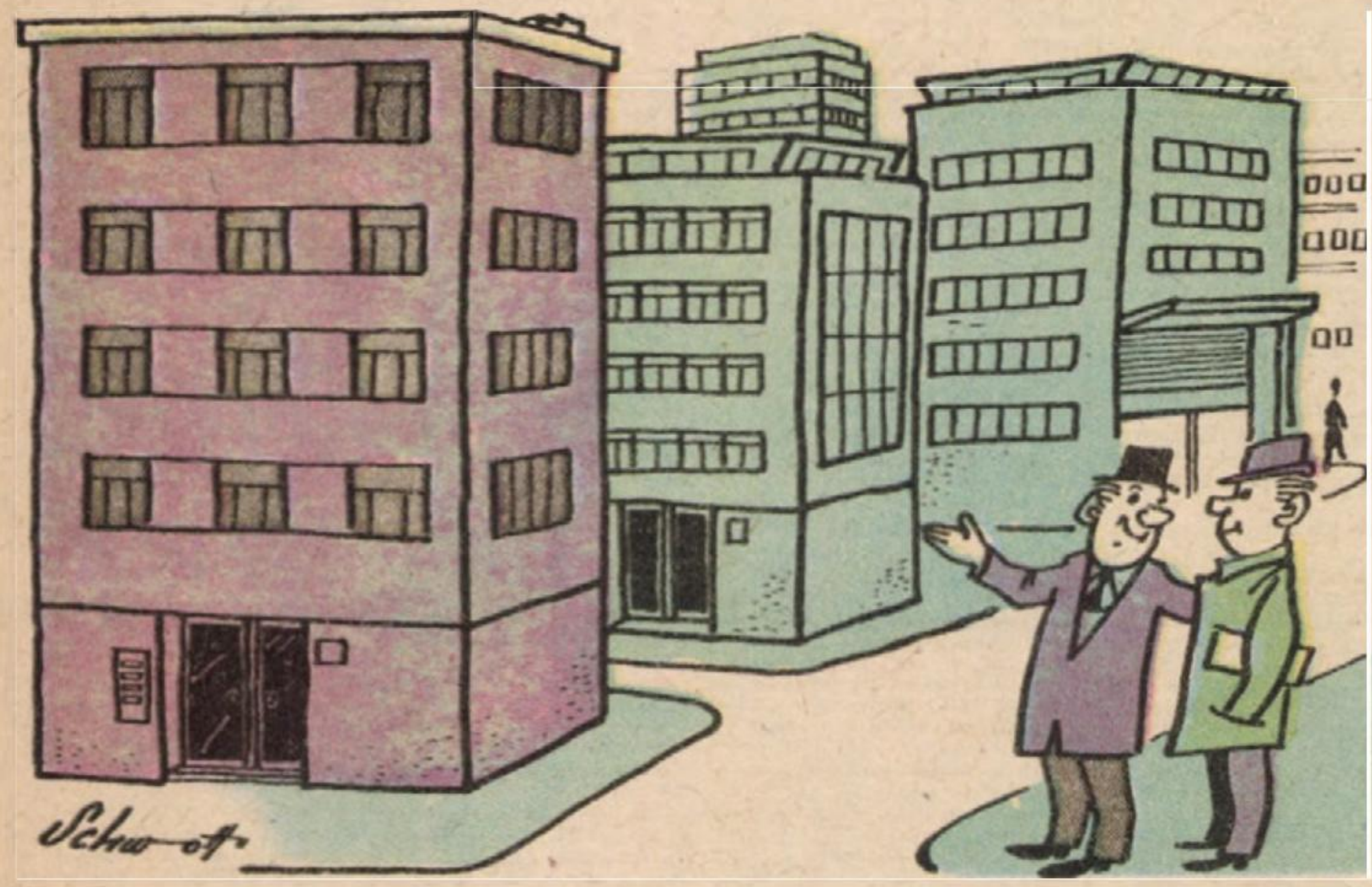

– Három hete kész a ház, s még mindig olyan, mint az új

ANYAKÖNYVVEZETŐNÉL

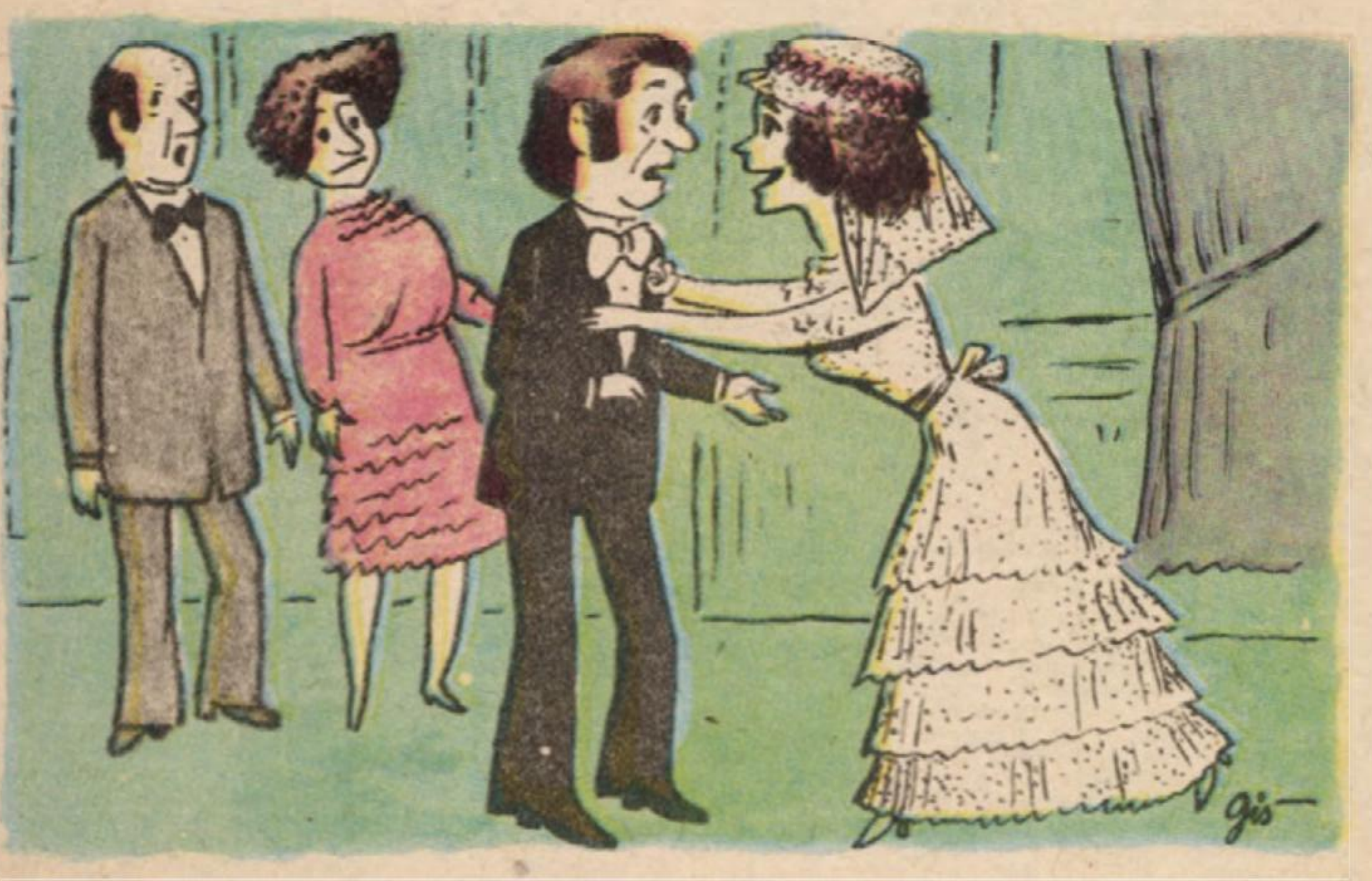

– Jé, hát mégis te jöttél el?!...

Az áprilisi (4. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

„A kopaszság szintén frizura, csupán a fejlődés végső fokán."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Asbóth Lajosné, 3950 Sárospatak, Kazinczy u. 1.

Kárpáti Mihály, 1075 Bp., Wesselényi u. 32.

Baltha Ödön, 5650 Mezőberény, Makszim Gorkij u. 16.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-19 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

A FELVÁGÁS VILÁGREKORDJA

— Hallom, hogy új autót vettél... — mondja a hencegős Kapornainak a barátja. — Vízszintes 1 — függőleges 1 — hangzik a válasz. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

13. Törlőgumi
14. Hengerelt nehézipari termék
15. Szláv nevek gyakori végződése
16. Akiben duzzad az erő
18. Kereskedő tevékenysége
20. Madár
21. Ragulevesben mindig található
22. Téli sporteszköz (névelővel)
23. Eisenhower beceneve volt
24. A. K.
25. Kisfiú gyakori megszólítása
27. A magyar próza egyik kiválósága (1883—1954)
29. Sajtjáról híres holland város
30. Az erbium vegyjele
31. Az USA egyik állama
33. Komárom megyei község (egy jármű nyerte a nevét róla)
35. Egyszerű gép
36. Papok, bírák viselete
38. M. S.
39. Biztonsági szerkezet
41. Aki valamilyen fontos feladatra alkalmas
43. Illetlenül eszik
44. Szocialista ország
45. M-mel: istentisztelet
46. Amerikai revük táncosnője
48. Láz következménye is lehet
49. A Zord idő írójának monogramja
50. Kiváló francia írónő, Aragon felesége
51. A háború egyik fele
53. E. G.
55. Az ón vegyjele
56. Helyrag
57. Kenyérsütéshez kell
59. C. N.
60. Az USA elnöke volt 1945-től 1953-ig
62. Ezen a helyen

FÜGGŐLEGES:

2. Gyógyvizéről híres dunántúli helység
3. Émelyítően kedveskedik
4. Női név
5. Zenei műszó (hangremegtetés)
6. Birkózó jellemzője
7. Lökdösve menésre ösztönöz
8. T. D.
9. Vízi jármű kelléke
10. Háziállat kicsinye
11. Nagyhatalom
12. Ásóval a felszínre hoz
17. R. B.
19. Mitológiai alak, aki viaszból és tollakból szárnyakat készített magának
24. Az emberi száj széle
26. Sablonos, kitaposott utakon járó
28. Az európaiak megszólítása Indiában
32. Alma ... (Kazahsztán fővárosa)
34. Laktató eledel
35. A legkisebb folyóvíz
37. ... a ló túlsó oldalára
40. Hamis
41. Sok hangszer fő-kelléke
42. A falat borítja
43. Haladó szellemű svájci író
44. Nem adja fel a harcot, állja a sarat
47. Vigyáz valamire
48. Tegező viszony
52. A Pó jobb oldali mellékfolyója
54. Kétéltű állat
57. Összekevert rém
58. Z. I. A.
61. U. A.

1 A	2 Z	3 É	4 R	5 T	V	6 E	7 T	8 T	9 E	10 M	11 U	j	12 K	O
13 R	A	D	I	R	■	14 R	U	D	V	A	S	■	15 I	C
16 É	L	E	T	E	17 R	Ő	S	■	18 É	L	A	19 D	Á	S
20 G	A	L	A	M	B	■	21 Z	U	Z	A	■	22 A	S	I
23 I	K	E	■	O	■	24 A	K	■	25 Ö	C	26 S	I	■	T
27 N	A	G	Y	L	A	J	O	28 S	■	■	29 E	D	A	M
30 E	R	■	■	O	■	31 A	L	A	B	32 A	M	A	■	E
33 K	O	C	34 S	■	35 É	K	■	H	■	36 T	A	L	37 Á	R
38 M	S	■	39 Z	40 Á	R	■	41 H	I	42 V	A	T	O	T	T
E	■	43 F	A	L	■	44 K	U	B	A	■	45 I	S	E	■
46 G	47 Ö	R	L	■	48 P	I	R	■	K	■	49 K	Z	S	■
50 T	R	I	O	L	E	T	■	■	51 O	52 R	U	■	53 E	54 G
E	■	55 S	N	■	56 R	A	■	57 É	L	E	S	58 Z	T	Ö
L	■	59 C	N	■	60 T	R	61 U	M	A	N	■	62 I	T	T
T	A	H	A	M	U	T	A	R	T	O	J	A	■	E

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

című rejtvényünk megfejtése:

— **Kérem, nekem nincs is leányom.**
— **Nekem azt mondták, hogy van.**

200—200 forintot nyert:

Hajek Klára, 1076 Bp., Péterfy S. u. 3.
Koppány Emil, 1061 Bp., Jókai tér 4.
Gerencsér Jánosné, 8800 Nagykanizsa, Néphadsereg u. 6.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

IFJÚSÁGI LAKÓTELEP

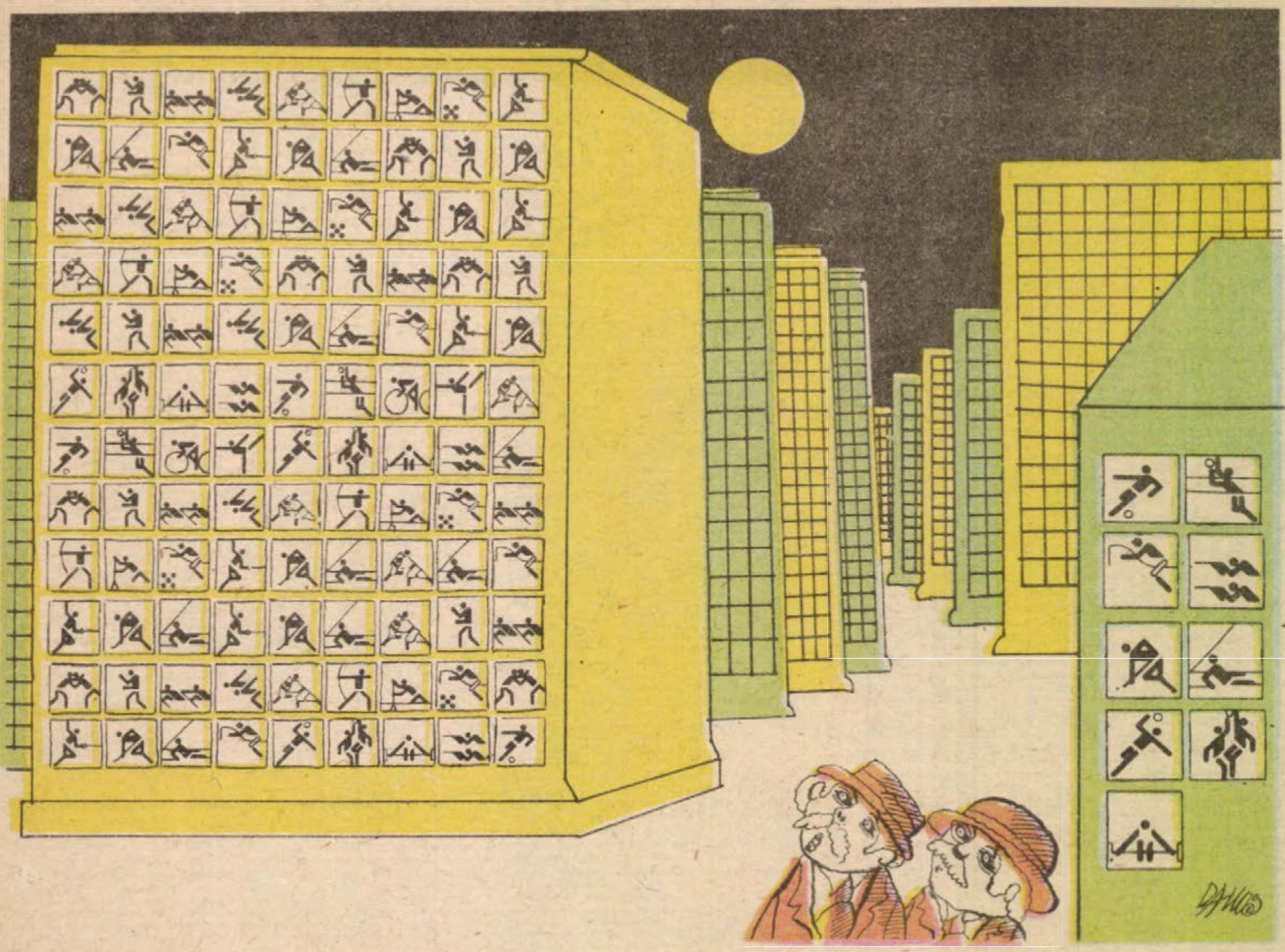

– Az Edzett ifjúságért mozgalom hatása!

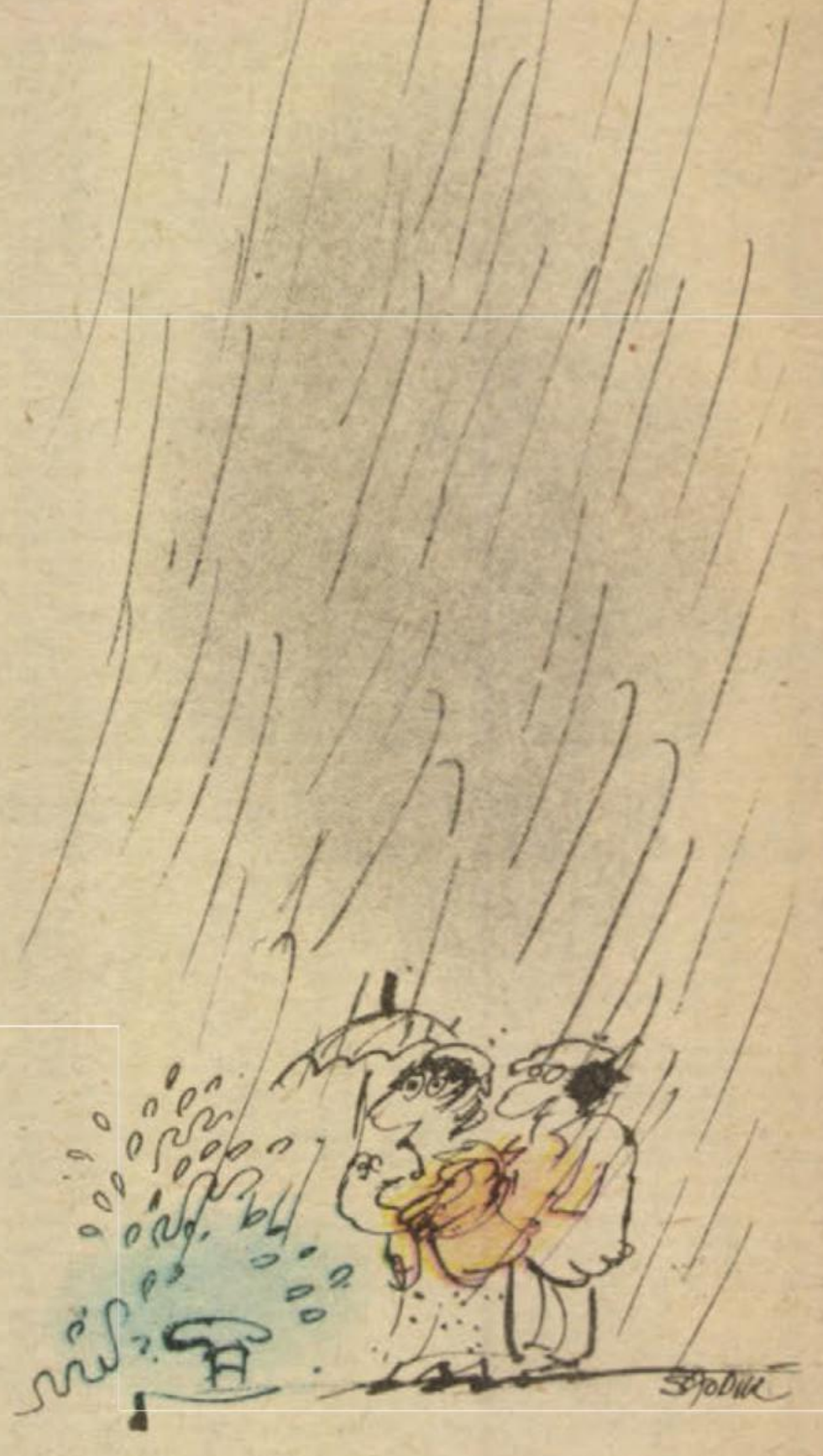

– Fogadjunk, hogy amikor a főnököd itt nyaralt, végig sütött a nap.

TELJESEN AUTOMATIZÁLT KONYHA

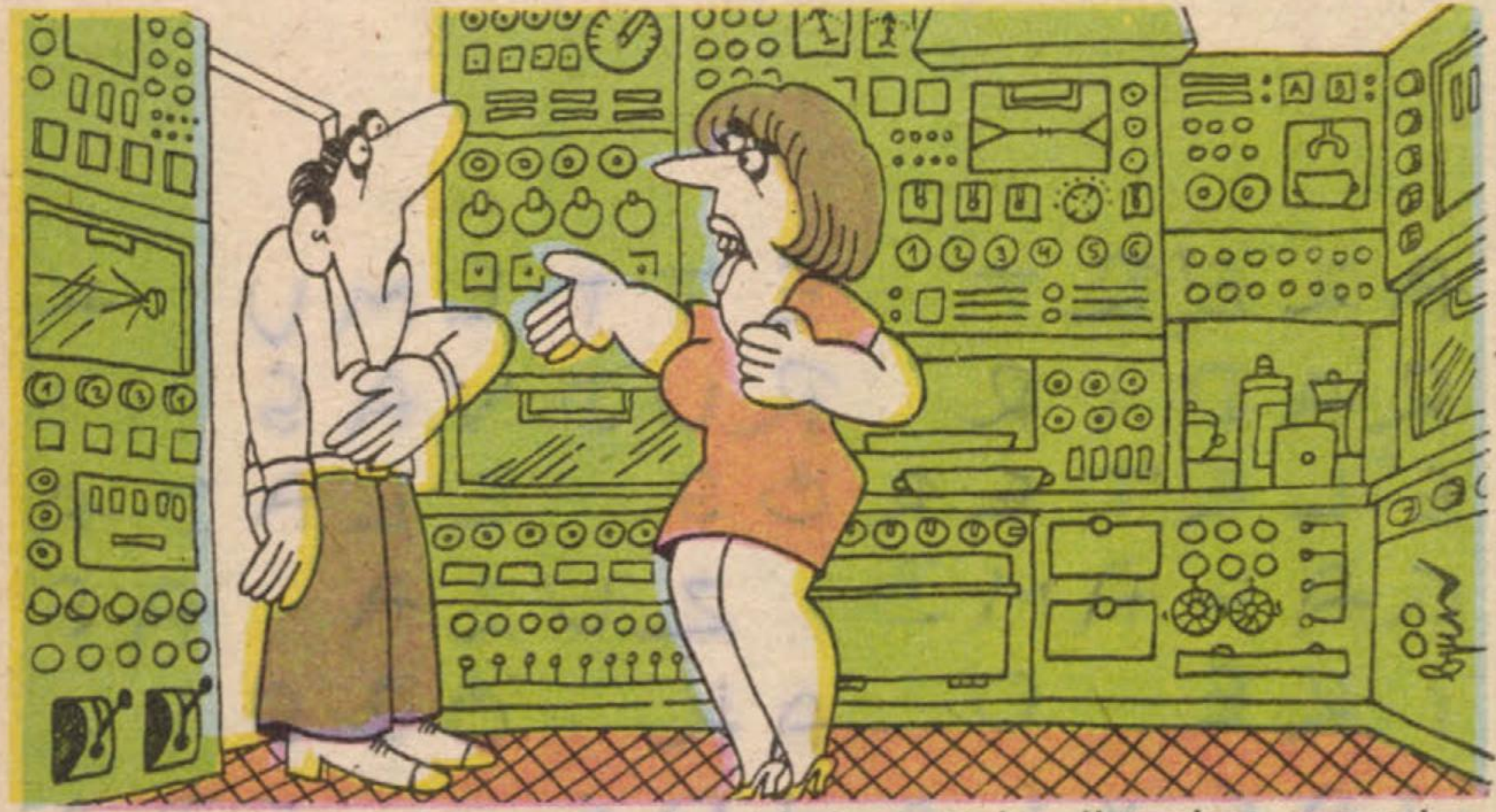

– Azt hiszed, azért mentem hozzád, hogy egész életemben a gombokat nyomogassam?!...

ÖREGEDŐ HIPPI

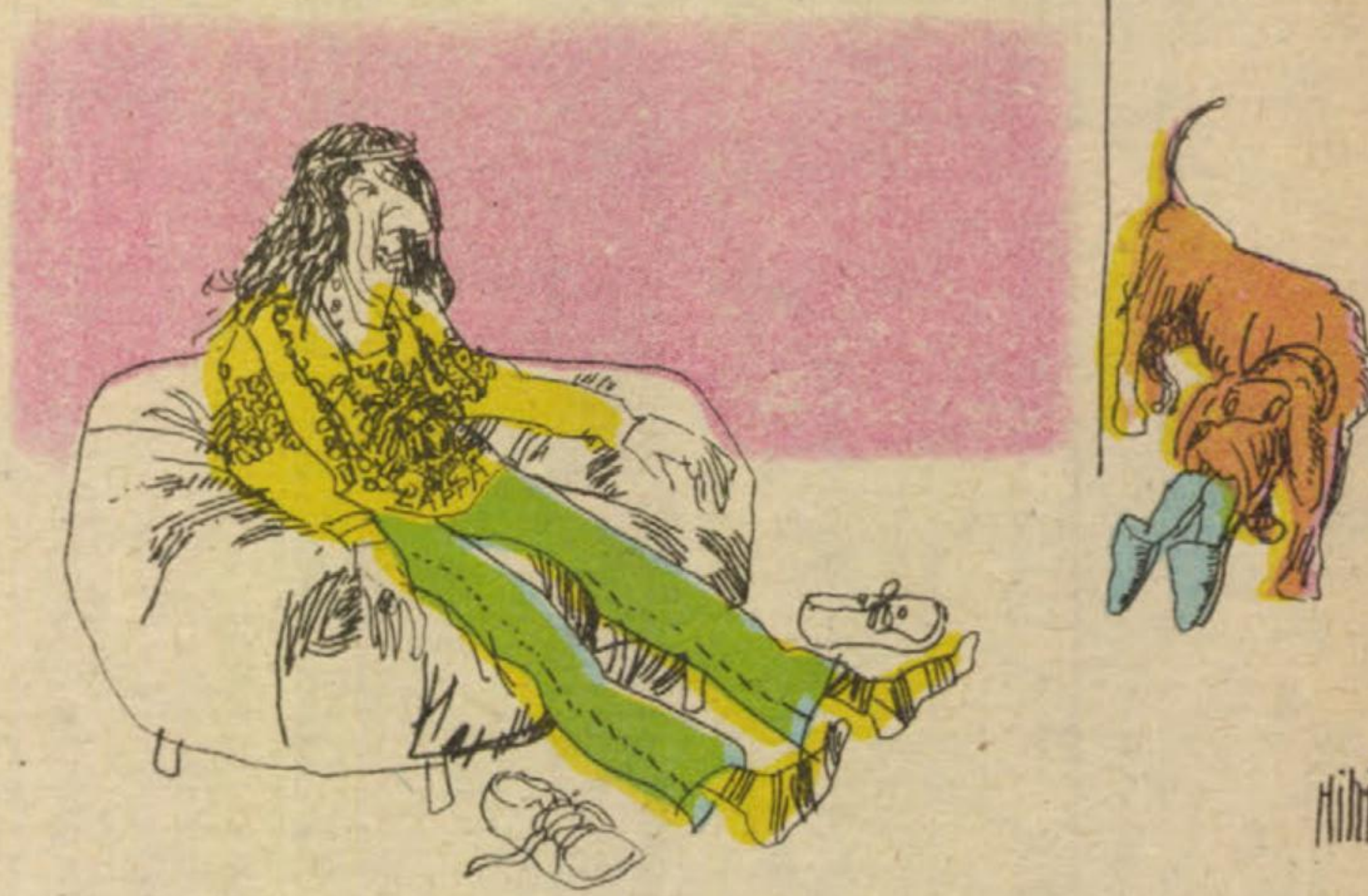

TAVASZ A METRÓN

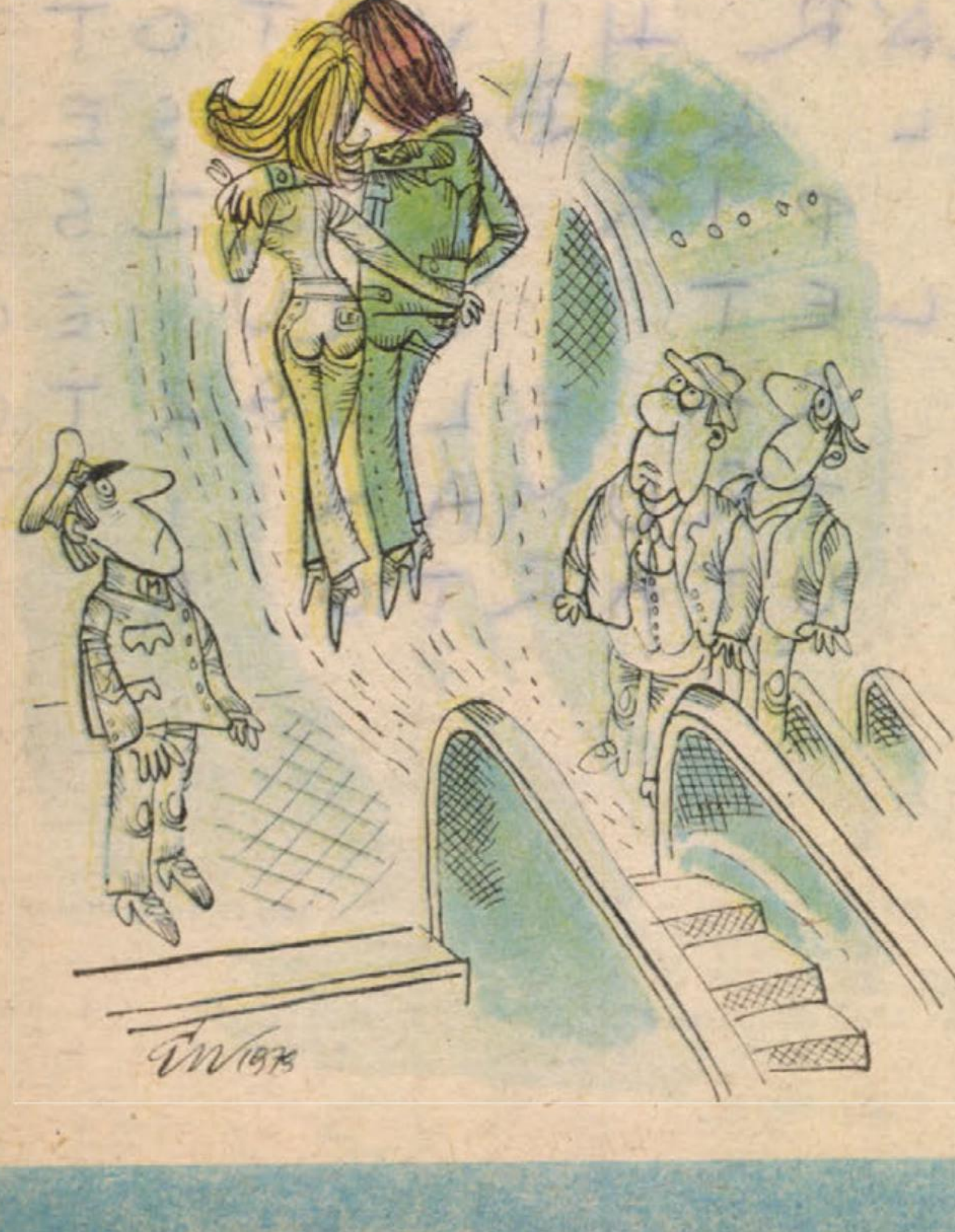

MUNKAMORÁL

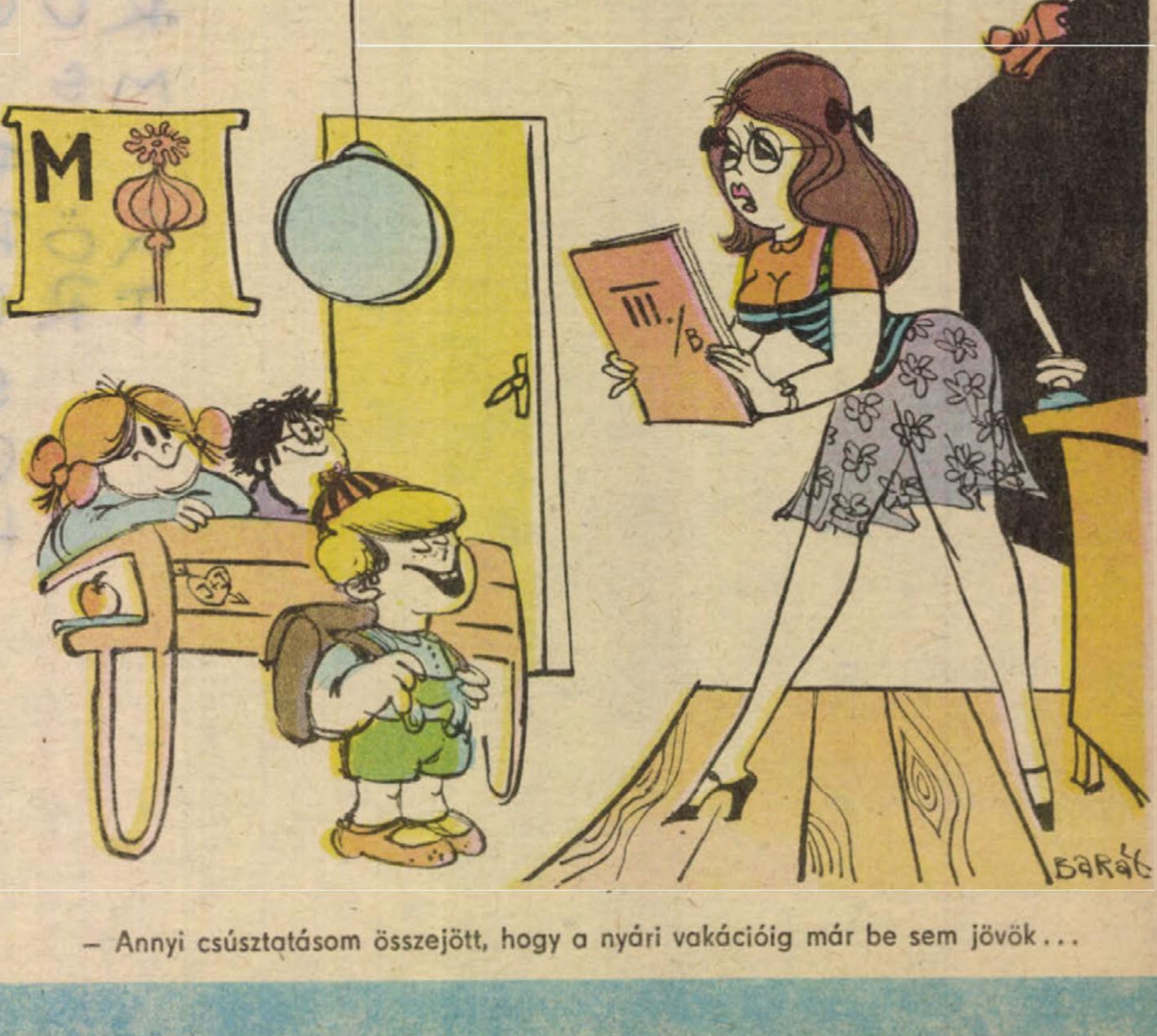

– Annyi csúsztatásom összejött, hogy a nyári vakációig már be sem jövök...